HARLEQUIN® Beyaz Dizi

High Loife

2 Roman

USA TODAY BESTSELLING AUTHORS

Caitlin Crews
Castelli'nin Masum Aşkı

Miranda Lee
Kalbimde Hep Sen Vardın

HQN HL-1 2016/04

Kitap Güzemliği Tasarım Bürosu

Caitlin Crews

Castelli'nin Masum Aşkı

Acımasız işadamı Luca Castelli babasının dul eşi Kathryn hakkında her şeyi bildiğini sanıyordu. Dedikodu dergilerinin genç kadının büyüsüne kapılmış olmaları onu hiç ilgilendirmiyordu. Luca'ya göre bu genç ve güzel kadın hiç de göründüğü kadar masum değildi. Babasının vasiyetine göre Kathryn'in patronu olmak zorunda kaldığında genç adam Kathryn'i elinden gelen her şekilde bozguna uğratmayı kafasına koymuştu.

Ancak Kathryn onun karşısında ezilmediğinde birbirlerine duydukları nefret ikisini de kavuran ihtirasa dönüşecekti.

Miranda Lee

Kalbimde Hep Sen Vardın

Sergio Mancini eğer bir şeyi istiyorsa, parmaklarını şıklatması yeterdi. Bella Williams onu bir zamanlar arzudan çılgına çevirmiş olsa da ona asla yaklaşmamıştı. Çünkü onun da annesi gibi bir servet avcısı olduğuna inanıyordu.

Bella beklemediği bir anda arayıp, Como Gölü kıyısındaki villada kafasını dinlemek istediğini söyleyince, Sergio'nun tatmin edilmemiş tüm arzuları tekrar canlandı. Daha fazla direnemeyen Sergio, sonunda ateşini söndürme zamanının geldiğine acımasızca karar verdi.

Ama birlikte geçirdikleri gece sadece arzularını körüklemeye yaradı. Şimdi artık daha fazlasını istiyordu!

ISSN 1309-7539

9 771309 753003 04

Fiyatı: 11,90 TL / Kıbrıs:15,90 TL

HARLEQUIN
High Life

www.harlequintr.com
Bandrol Uygulamasına İlişkin Usül ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 5'nci maddesi çerçevesinde bu yayının bandrol taşıması zorunlu değildir.
HQN HL-1 2016/04

Kitap Güzellik Tokamak Bir Dost

Miranda Lee

Kalbimde Hep Sen Vardın

Rich, Ruthless and Renowned

Çeviri
Nilgül Özbörek

HARLEQUIN
High Life

EKİP A.Ş.

Mühürdar Cad. Uras Apt. No.83/1
Kadıköy - İSTANBUL
Tel: (0216) 418 12 72 (pbx) Faks: (0216) 338 87 12
info@harlequintr.com – www.harlequintr.com
www.facebook.com/harlequinbeyazdizi
twitter.com/harlequintr

Kitap Gizemli - Tarama Birdost

ROMANIN KARAKTERLERİ

Sergio Mancini
Milyarder İtalyan iş adamı

Isabel-Bella Williams
Sergio'nun üvey kız kardeşi, ünlü sahne sanatçısı

Jeremy Barker-Whittle
Milyareder bankacı İngiliz iş adamı

Alex Katona
Milyarder Avustralyalı iş adamı

Dolores
Bella'nın annesi

Alberto
Sergio'nun babası

Maria
Sergio'nun ev işlerine bakan İtalyan kadın

Carlo
Maria'nın kocası

Kitap Güzelli - Tarama Birdost

~ BİRİNCİ BÖLÜM ~

SERGIO duştan çıkıp yerdeki yumuşacık paspasa bastı, çok daha yumuşak ve bembeyaz havluya uzanırken '*Çok daha mutlu hissetmeliydim,*' diye düşündü. '*Bugün artık bir milyarderim. Bugün, en iyi iki arkadaşım da milyarder oldular. Bu da beni mutlu etmiyorsa, başka ne edecek?*'

Sergio hızla kurulanırken kaşlarını çattı. Neden daha mutlu *değildi*? Wild Over Wine'ın imtiyaz hakkını dört milyar altı yüz milyona sattıkları için neden sevinçten çılgına dönmüyordu? Bugün o kontratı imzalarken neden biraz... *Boş* hissetmişti?

Bilge insanların dediklerine göre varılan yer değil süreç içindeki yolculuk insana daha fazla tatmin verirdi. Sergio oluruna bırakarak geniş omuzlarını silkti. Kesin olan tek gerçek, *Bekârlar Kulübünün* üç üyesi nihayet hedeflerine varmışlardı. Yani... Nerdeyse. Hiçbiri henüz otuz beşine varmamıştı ama yakındı. Kendi otuz beşinci doğum günü iki hafta sonraydı.

Bekârlar Kulübünü oluşturdukları geceyi hatırlayan Sergio'nun dudaklarında buruk bir gülümseme belirdi. O zaman ne kadar gençtiler. Ama o anda hiçbiri bunun farkında değildi. Yirmi üç yaşlarında, kendilerini inanılmaz olgun hissediyorlardı. Hatta Oxford'daki birçok öğrenciden daha olgun. Çoğundan daha özgüvenliydiler çünkü Tanrı vergisi yakışıklılıkları ve normalin üstünde zekâları vardı. Üstelik çok da hırslıydılar.

En azından, o ve Alex hırslıydılar. Özel bir geliri olan Jeremy ise lâf olsun diye onlara katılmıştı.

Tanıştıklarından birkaç ay sonra, bir Cuma gecesiydi. Tabii ki Jeremy'nin odasındaydılar çünkü onun odası Sergio ve Alex'in paylaştıkları odadan çok daha büyük ve lükstü. Sarhoş olmaya başlamışlardı ki, içince filozof kesilen Sergio, diğerlerine hayattaki hedeflerinin ne olduğunu sormuştu.

Kitap Dostu - Sevgi Bilgin Bir Dost

Jeremy yüzünü buruşturarak "Kesinlikle evlilik değil," demişti. Jeremy Barker-Whittle, kökleri nesillerce geriye dayanan İngiliz bankacılık imparatorunun en küçük oğluydu. Belki de aşırı zenginliğin etkisiyle anne ve babası boşanmış, ailesi dağılmıştı. Konu evliliğe geldiğinde Jeremy hep alaycıydı.

Alex Katona "Ben de evliliğe taraftar değilim," demişti. Sidney'den geliyordu, ailesi işçi sınıfındandı ama dâhiye yakın zekâsıyla Rhodes Bursiyeriydi. "Evlenemeyecek kadar işle meşgul olacağım. Otuz beşime geldiğimde milyarder olmak niyetindeyim."

Sergio "Ben de," diye atılmıştı. Aslında Sergio, merkezi Milano'da olan Morelli İmalât Şirketi'nin sahibinin tek oğlu ve varisiydi ama aile şirketinin eskisi kadar iyi iş yapmadığının farkındaydı. O şirket kendisine miras kaldığında elinde fazla bir şey olmayacağının farkına varmıştı. Hayatta başarılı olmak istiyorsa, bunu kendisi yapmalıydı. Bu da evliliğe yanaşmaması anlamına geliyordu. En azından, uzun yıllar boyunca...

Böylece Bekârlar Kulübü oluşmuş, kuralları ve hedefleri o gece büyük bir coşkuyla saptanmıştı.

Birinci Kural yirmili yaşların başlarındaki üç genç erkeğe göre hem duygusal hem de iyimserdi. *Ebediyen arkadaş kalmak...*

Tabii ki o anda bayağı sarhoştular ve Jeremy'nin iyi cins Fransız şaraplarından birkaç şişeyi tüketmişlerdi. Yine de hayrettir ki, dostluğun baş düşmanı olarak bilinen, birlikte iş yapmalarına rağmen, on yıl sonra hâlâ çok iyi arkadaştılar. Sergio dostluklarının nasıl yürüdüğünü hiç sorgulamamıştı ancak buna hep şükretmişti. Aralarındaki bağı koparacak bir şeyi hayal bile edemiyordu.

Sergio, Kural İkiye ise katıla katıla gülmüştü. *Hayatı doyasıya yaşamak.*

Bu da onlara yan bakan her çekici kızla yatmak anlamına geliyordu. Ki Oxford'daki yılları boyunca üçü de bunu başarmışlardı. Gerçek hayata atıldıktan sonra ise daha izanlı davranmışlardı. En azından Sergio, sadece vücutlarını sunan kadınlardan daha fazlasını tercih etmişti. Kariyeri, kalitesi ve sohbeti iyi olan kadınları. Yaşlandıkça kız arkadaşları gençleşen Alex'in aksine, daha olgun kadınları tercih ediyordu.

Alex bir gün "Genç kadınlar yaşıtım kadınlar kadar insana yapışmıyor, eleştirmiyor ya da yakınmıyor," demişti. "Üstelik evlilik de beklemiyorlar."

Alex hâlâ evlilik karşıtıydı. Ama prensip olarak değil de sırf kendisi için. Jeremy'nin aksine, evlilik kurumuyla alay etmiyordu. Annesi, babası ve kardeşlerinin mutlu evlilikleri vardı. Jeremy'ye gelince... Birinci sınıf pleyboydu ve jet hızıyla sevgili değiştirirdi. Hiçbir erkek bir kızdan Jeremy kadar çabuk sıkılmazdı. Ama her zaman gidenin yerini alacak biri olurdu. Zenginliği, yakışıklılığı ve cazibesi nedeniyle gittiği her yerde kadınlar kollarına atılırlardı. Doğal olarak da ona hemen âşık olurlardı ancak duyguları karşılık görmezdi. Jeremy aşka inanmıyor, tüm İngiltere'de ve Avrupa'nın yarısında ardında kırık

kalpler bırakıyordu. Sergio bunu onaylamıyor ve sık sık da söylüyordu ama Jeremy omuz silkiyor ve maymun iştahlı olmasının kendi kabahati olmadığını iddia ediyordu. Tamamen genetikti. Babası üçüncü, annesi ise dördüncü evliliğini yapmıştı. Yoksa beşinci miydi?

Bu yüzden de ne Alex'in ne de Jeremy'nin Kural Üçle sorunu vardı. *Bekârlar Kulübünün üyeleri otuz beşine kadar evlenmeyecek.*

Bu da o zamanlar sonsuzluk kadar uzak görünüyordu.

Babasının ikinci evliliğinden ve daha sonra boşanmasından dolayı acı bir hayal kırıklığı hissetse de, Sergio yine de bir gün evleneceğini hep biliyordu. Ne de olsa İtalyandı. Aile onun için önemliydi. Ama Bekârlar Kulübünün ana hedefi doğrultusunda tutkuyla çalışırken bu konuyu askıya almıştı.

Otuz beş yaşına kadar milyarder olmak.

Ki sonunda başarmışlardı. Bugün.

Sergio yeni bir hüzün dalgasıyla sarmalandı. Bugünün aynı zamanda kulüplerinin sanal sonu olduğunu da kabul ediyordu. Evet, üçü her zaman dost kalacaklardı ama aralarına mesafeler giriyordu. Kendisi kısa süre içinde Milano'ya dönecek, babasının geçen yıl ölmesinden sonra inişe geçen aile işine el atacaktı. Alex ertesi gün Avustralya'ya hareket edecek, daha önce kurmuş olduğu başarılı emlâk-danışmanlık şirketini büyütecekti. Jeremy ise Londra'da kalıp yeni bir işe atılmak istiyordu. Bankacılık dışında, muhtemelen reklâm ve tanıtımla ilgili bir iş düşünüyordu.

O gece Alex ve Jeremy'ye evlenmek niyetinde olduğunu söylediğinde onlar da Bekârlar Kulübünün günlerinin sayılı olduğunu anlayacaklardı. Ama hayat böyleydi, değil mi? Hiçbir şey aynı kalmazdı. Değişim kaçınılmazdı.

Sergio evliliği yeni hedefi olarak düşünmeye karar verdi. Yeni bir zorlu iş. Yeni bir yolculuk. Bu konuda iyimserdi.

Sergio, Jeremy'nin bile imrendiği büyük giyinme odasına doğru yürürken '*Peki, nasıl bir eş istersin, Sergio?*' diye kendine sordu. İş için giydiği İtalyan takım elbiselerini pas geçti, siyah bir pantolona uzandı, iri bedeninden umulmayacak bir çeviklikle giydi. O gece iş değil kutlama vardı.

Eşi bayağı genç olmalıydı çünkü birden fazla çocuk istiyordu. Yirmi beş-yirmi altısından büyük olmamalıydı. Beyaz ipek gömleğini giyerken '*Fiziksel çekiciliği olmalı,*' diye düşündü. Sade bir kadınla evlenemezdi. Ama göz kamaştırıcı da olmamalıydı. Öyle kadınlar erkeğin başına belâ açardı.

Sergio düğmelerini iliklerken özel telefonu çaldı. Kaşlarını çatarak hızla yatak odasına döndü. O numarayı bilen çok az kişi vardı. Alex ve Jeremy, bir de Cynthia. Numarayı her yıl değiştirirdi. Muhtemelen ya Alex ya da Jeremy arıyordu, gecikeceklerini bildirecekti. Her zamanki gibi. Cynthia olamazdı. Bir ay önce ondan ayrılmıştı ve barışma çabalarına karşılık vermemişti.

Telefonunu eline alınca arayan numaranın gizlendiğini gören Sergio kaşlarını kaldırdı. Sahtekârın biri numarasını ele mi geçirmişti? Telefonu açtı, sert bir sesle "Kimsiniz?" diye sordu.

Hattın öteki ucunda kısa bir sessizlik oldu sonra çekingen bir kadın sesi duyuldu. "Ben... Ben Bella..."

Sergio öyle bir şok yaşadı ki fiziksel bir darbe almış gibi nutku tutuldu.

"Sergio?" diyen kadın birkaç saniye sustu. "Sensin, değil mi?"

Nihayet "Evet, Bella, benim," demeyi başaran Sergio sesinin nasıl normal çıkabildiğine şaştı. Çünkü o anda içinde hiçbir şey normal değildi. Kalbi göğsünü delip çıkacakmış gibi atıyordu ve başı... Başı mantıklı düşünemeyecek kadar zonkluyordu. Çünkü Bella, onu arıyordu. Büyüleyici güzellikteki Bella... Bir zamanlar üvey kardeşi, uzun zamandır da işkencecisi olan kadın.

"Demiştin ki... Eğer yardıma ihtiyacım olursa seni arayabileceğimi... Bana... Numaranı vermiştin. Babanın cenaze töreninde... Hatırlamadın mı?"

Aklını başına toplamaya çalışan Sergio "Evet, hatırladım," dedi.

Bella aniden "Seni sonra arayacağım," dedi ve telefonu kapadı.

Bir küfür savuran Sergio ekranı kararan telefona bakakaldı, lânet olası cihazı duvara fırlatmamak için kendiyle savaştı.

Sergio beş dakika boyunca odayı arşınladı ve onun tekrar aramasını bekledi. Acaba başı nasıl bir belâda diye merak ediyordu. Umursaması gerektiğinden de değildi. Babasıyla annesinin boşanmasından bu yana Bella'nın onu bir kez bile düşünmediğine emindi. Ve bu da on bir yıl önceydi! Geçen yıl babasının cenazesinde boy göstermesinin nedeni babasıydı, Sergio değil. Hazırlanıp restorana ineceğine orada vakit kaybetmek Sergio'yu sinirlendirdi. Saat sekiz için yer ayırtmıştı ve zaman daralıyordu. Azıcık mantığı varsa Bella'yı düşünmeyi bırakıp, işine bakmalıydı.

Sergio ayakkabılarını ve çoraplarını alıp giymeye başlarken kendi kendine güldü. Bir kez kafasına girdiğinde ne zaman onu düşünmeyi bırakmıştı?

Bella belki herhangi biri olsaydı ve Avustralya'da sakin bir hayat yaşasaydı Sergio, onu unutabilirdi. Ama hayır. Kader o kadar nazik davranmamıştı. Tam Bella, Avustralya televizyonunda önemli bir yetenek görevi kapmıştı ki annesi Dolores, Sergio'nun babasına boşanmak istediğini bildirmişti. O arada müzikal gösteri dalında Bella'nın ünü dünyaya yayılmış, çoğunlukla Broadway'deki bazen de Londra'daki gösterilerde başrolde görünmeye başlamıştı. O şahane güzel yüzü aynı anda her yerde görülmüştü. Televizyonda, otobüslerin yan taraflarında, reklâm panolarında. Sergio, onu sahnede seyretme isteğine direnmişti çünkü onu görünce bir zamanlar içinde uyandırdığı ve hâlâ mücadele ettiği ezici arzunun körükleneceğini biliyordu.

Ama kader bir kez daha ağlarını örmüştü. Üç yıl önce bir gece Jeremy, onu âdetâ sürükleyerek Kraliyet Gösteri Merkezine götürmüştü. Konuk sanatçılar-

dan birinin Bella olduğunu Sergio bilmiyordu. Orada oturup, Bella'nın şarkı söylemesini ve dans etmesini seyretmek ne büyük bir ıstıraptı.

Ama o gece daha beteri başına gelmiş, Jeremy, Soho Otel'de yapılan konser sonrası partiye davetli olduğunu söylemişti. Sergio, ona eşlik etmeyi reddedebilirdi ancak ilk tepkisi Canary Wharf'daki yeni dairesine dönüp kör kütük sarhoş olmaksa da merakına yenik düşmüştü. Partiye gitmiş, Bella'nın son sevgilisi, çapkınlığıyla ünlü Fransızın kollarında vals etmesini izlemişti. Şahane sarışın güzelle esmer ve yakışıklı Fransız ne parlak bir çift oluşturmuşlardı! Bella beyaz tuvaletler içindeyken, partneri simsiyahtı; meleğinin yanındaki şeytan misali. Sergio, onları asırlarca uzaktan izlemiş, Fransız ona dokundukça korkunç bir kıskançlık hissetmişti.

Sonunda Bella, onu fark etmiş, yanındaki asalağı bırakıp, konuşmak için yanına gelmişti. Sergio ne konuştuklarını tam olarak hatırlamıyordu. Ama kaba davranmamıştı. Genç yaşından beri babasının öğrettiği nezaket ve adap kuralları sayesinde asla öyle davranmazdı. Şüphesiz, gösterisi dolayısıyla ona iltifat etmiş olmalıydı. Hatırlayabildiği, Bella'nın ona yaklaşıp bir şeyler söylemesini izlerken o fiziksel yakınlıkla kaskatı kesilen erkekliğiydi. Ona olan karşılıksız arzusu öyle bir kabarmıştı ki kontrol etmesi imkânsızdı.

Ama yine de kontrol edebilmiş, dalkavuk sevgilisi yanlarına gelip, Bella'yı uzaklaştırana kadar kısaca sohbet etmişlerdi. Sergio ancak eve döndükten sonra patlayan duygularına izin vermiş ve yumruğunu banyo kapısına gömerek iki parmağının kırılmasına sebep olmuştu. Daha sonra soğuk duşun altına girmiş ve bebek gibi ağlamıştı.

Elinin iyileşmesi birkaç hafta alırken kendine zarar veren duygularını datekrar gözden geçirmişti. Alex ve Jeremy'yle konuşmasının faydası olmuştu ancak tavsiyeleri tipikti.

Alex "İhtiyacın olan şey, dostum," demişti. "Kadınlarla daha sık yatmak."

Jeremy de "Muhtemelen yatakta o kadar muhteşem değildir," diye eklemişti. "Alex haklı. Denizde balık çok. Biraz daha sık ağ atmalısın, kardeşim."

Bu yüzden de Sergio sonraki ay, yıllardır yapmadığı kadar çok kadınla seks yaptı. Hepsi tek gecelikti. Hepsi de sarışın, mavi gözlü, düzgün fizikliydi.

Sonunda, nedense o tip hayat tarzı Sergio'ya uymadı. Bu yüzden de kendine Cynthia'yı buldu. Yatakta çok iyi olan, onu sevmediğine kafa yormayan, çekici bir duldu. Giderek Bella zihninin gerilerine kaydı ve orada kaldı.

Yine de onun Fransız aktörden ayrıldığını Alex'den duyunca ne kadar keyiflendiğini inkâr edemezdi. Ama Bella'nın petrol ve doğal gaz zengini, bir dizi lüks otele yatırım yapan bir Rus işadamıyla birlikte olduğunu öğrenince hiç de mutlu hissetmedi. Alex'in söylediğine göre Rus iş adamı kötü şöhretli bir zamparaydı ve özellikle sarışın süper modeller ve ünlü aktrislerle ilgiliydi. Sergio esefle başını sallamıştı. Bu, Bella'nın ilk şaibeli sevgilisi değildi ki!

Fransız aktörden önce uyuşturucu problemi olan bir rock şarkıcısıyla ve atları kadar sık kız arkadaş değiştiren Arjantinli bir polo oyuncusuyla adı çıkmıştı. Bu ilişkilerin hiçbiri yürümemişti. Ama her ilişkiden önce ve sonra dedikodular ayyuka çıkmıştı.

'*Bella ne zaman gerçek aşkı bulacak?*' diye durmadan yazılıp çiziliyordu.

Sergio hâlâ sessiz duran telefonuna baktı ve onu merak ettiği için kendinden nefret etti. Bir kez daha sesini duymak istediği için kendini aşağıladı. Ama neden hâlâ aramıyordu? Aslında sesi asabiydi. Neden aniden telefonu kapatmıştı? Acaba son sevgilisi odaya girmişti ve onu başka bir erkekle konuşurken mi yakalamıştı? Acaba kötü bir ilişkisi mi vardı? Kariyerindeki başarısının aksine, Bella erkek seçmekte çok kötüydü.

Bu da kimsenin değil, onun kabahatiydi!

Yine de ona kötü davranıldığını düşünmekten hoşlanmıyordu.

Sergio düşüncelerinden dolayı küfürler yağdırdı. *Lânet olsun!* Artık onun sorumluluğu değildi ki! Boşanmadan bu yana değildi. Onu umursamamalıydı! Ama nedense, bilemediği bir sebeple umursuyordu. Belki de babasının cenazesine habersiz geldiğinde onu yorgun ve gergin gördüğü için özel telefon numarasını vermiş, yardıma ihtiyacı olursa çekinmeden aramasını tembihlemişti.

Aslında, önce onu tanımamıştı. Kocaman bir şapka takmıştı, siyah perukluydu ve koyu renkli güneş gözlükleri vardı. Kimliğini açıkladığında bile Sergio umduğu gibi, müthiş bir arzuyla tepki vermemişti. Bella baş sağlığı dilemiş sonra da annesinin babasına davranışlarından dolayı özür dilemişti. Sergio sadece hüzünlenmişti. Geriye dönüp baktığında, babasının ölümüne o kadar üzülmüştü ki Bella'nın yakınlığı bile her zamanki duyguları uyandırmamıştı. Onunla biraz daha konuşmak istediğini hatırlıyordu. Ama şimdi hatırlayamadığı birisi yanına gelip konuşmaya başlayınca, Bella aceleyle veda etmiş ve ortadan kaybolmuştu.

O gizemli esmerin Bella olduğunu Alex'e ve Jeremy'ye hiç söylememişti. O anda sohbet veya itiraf edecek durumda değildi ve depresyonu cenazeden sonraki birkaç hafta boyunca devam etmişti. O ruh hâlinden çıktığında da Bella'ya telefon numarasını verdiğine pişman olmuştu. Arayacağından değildi ama böyle bir jest yapmakla onu yine zihninde güncellemişti. O günden beri kendini zorlayarak Bella'yı zihninin zindanına kapatmayı başarmıştı ancak bugünkü gibi durumlarda hatıralar canlanıyor ve ona cehennem azabı yaşatıyordu.

Gerçekten acınası durumdaydı. Kendinden usanan Sergio telefonu cebine attı, o cehennemlik kadını düşünerek bir dakika daha harcamayacağına karar verdi ve kapıya yöneldi. Ama kapıyı kilitlerken aklına başka bir şey takıldı.

Belki de hamileydi!

Bu kez Sergio, kendine güldü ve bir hayli alay etti. Hangi çağdaydılar? Eskiden olsa bekâr bir kadının hamile kalması tam bir felâketti. Eğer Bella kazay-

la hamile kalmışsa bile onun yardımına ihtiyacı olmazdı. Dadılar tutacak ve her türlü yardımı alacak kadar bol parası vardı. Ne ona ne de başka bir erkeğe durumu kurtarması için yalvarırdı. Bu tam bir fanteziydi. Yıllardır Bella ile ilgili birçok fantezi kurmuştu ama hiçbirinde onunla evlenmeyi hayal etmemişti.

Bella gibi kadınlar evlilik için yaratılmamışlardı. Onlara tapılır ve arzulanırdı. Düğün için değil yatak içindiler. Çocuklara gelince... Bella'nın hiçbir zaman doğurmayı düşünmediğine emindi. Ama yine de istese doğururdu. Birçok ünlü kadının evlilik dışı çocukları vardı. Hayır, anlaşılan Bella böyle bir adanmayla ilgilenmiyordu. Sergio şaşırmıyordu çünkü o, kızının zengin ve ünlü olmasını tutku derecesinde, hırsla arzulayan bir kadın tarafından büyütülmüştü. Hatta Dolores'in kızının müzik ve dans eğitimini ödetebilmek için babasıyla evlendiğine inanıyordu. Yalnız ve kırılganken İtalyan dulu baştan çıkartmış, sonra da sahte hamilelik bahanesiyle evlilik tuzağına düşürmüştü. Yüzüğü parmağına taktığı anda da hamilelik konusu ortadan kalkmıştı. Sergio aslında hiç hamile olmadığını ispatlayamazdı ama hep şüphe etmişti. Babasına da bir şey söylememişti. Dolores'i gerçekten seven zavallı adam da Bella da sarsılmışlardı.

Sergio, Bella'yı geldiği durumdan ötürü suçlamıyordu. Sahne anneleri hasarlı çocuklar üretmekle bilinirdi. Başka türlü neden ardarda kötü şöhretli ve onu asla mutlu etmeyecek erkeklerle birlikte olsundu? Sergio'ya göre Bella hayatını medya önünde, uzun bir televizyon programı yaparcasına yaşıyordu. Kişiden çok ödülle ilgilenen erkeklerle paparazzilerin karşısında hava atıyordu.

Ya o kim oluyordu da Bella'yı yargılıyordu? Sergio için için kendini azarladı. O artık Sergio için sıradan bir insan değildi. On altıncı yaş günü partisinin yapıldığı günden beri değildi. O gece ona olan şehvetli tutkusunun başladığı geceydi. Öyle güçlü bir arzuydu ki ne zaman, ne mesafe ne de yatağından geçen onca kadın bunu yok edebilmişti. Onu umursuyor muydu? Buna gülerdi.

O anda telefonu çalınca Sergio'nun yüreği ağzına geldi. Telefonu cebinden çekti, arayanın kim olduğuna bakmadan açtı. Kaba bir tavırla "Evet?" dedi.

"Ben Alex, dostum. Üzgünüm ama trafiğe yakalandık. Biraz geç kalacağız."

"Lânet olsun, Alex!" diyerek Sergio birden patladı. Bella aramadığı için öfkelenmişti. "Canary Wharf'da ev almamın nedeni her şeye yakın olmasıydı." Üstelik lüks dairenin bulunduğu gökdelende ısıtmalı bir havuz, harika bir spor salonu ve kaliteli bir restoran vardı.

"Haklısın ancak Perşembe gecesi böyle oluyor, bilirsin. Ve Jeremy de çok yavaş giyindi. Bak, on beş dakikadan fazla sürmez. Git, masamıza otur ve bir içki ısmarla. Sanki ihtiyacın var gibi."

Sergio iç geçirdi. "Haklı olabilirsin."

"Bir sorun mu var?"

"Hayır, yok. Sadece biraz yorgunum." Eğer neyle ilgili olduğunu bilseydi, onlara Bella'nın aradığını söylerdi. Ama kahretsin ki bilmiyordu! Belki de hiç bilmeyecekti. Belki de bir daha asla aramayacaktı. Buna dayanabileceğinden emin değildi.

Alex "Tabii, büyük gündü," dedi. "Hem de çok büyük. Sen inanılmaz bir müzakerecisin, dostum. Şimdi bir viski iste ve gevşe. Kısa sürede orada olacağız."

Bella telefonu kapattıktan sonraki beş dakika boyunca tir tir titredi. Sonrasında bile kalbi hâlâ çılgınca atıyordu, dili damağı kurumuştu, başı dönüyordu. Hayatında hiç böyle şiddetli bir panik atak geçirmemişti. Ama bu konuda her şeyi biliyordu. Arkadaşlarından birisi açılış gecelerinde hep panik atak yaşıyordu. Bütün belirtilerini biliyordu. Sadece şahsen yaşayacağını sanmazdı.

İtiraf etmesi gerekirse, Sergio'yu ararken de biraz tedirgindi ama bu normaldi. Annesinin onun babasına davranışlarından dolayı hâlâ suçluluk duyuyordu. Kendine karşı dürüst olursa, Sergio'dan yardım isteme hakkını da kendinde bulmuyordu. Annesinin yaptıklarından sonra bulamazdı. Panik atak için birini suçlaması gerekiyorsa o da annesiydi!

Geçen yılın ortalarına kadar Bella, annesinin Sergio'nun babasına ne kadar kötü davrandığını bilmiyordu. Bir gece, kızına evlilik ve erkekler hakkında nasihat vermek isterken, Dolores İtalyan patronunu hamilelik bahanesiyle evliliğe ikna ettiğini; aslında onu hiç sevmediğini; kızını bir yıldız yapmasına yarayacak finansal desteği sağlamak için her şeye razı olduğunu anlatmıştı. Kocası artık onu sevmediği için boşanmak istediği yalandı.

Annesinin soğukkanlılıkla anlattıklarıyla şok olan ve çok üzülen Bella bir zamanlar yürekten Baba dediği adamı bulmaya ve ondan özür dilemeye kendini mecbur hissetmişti. Onu bulmak bir hayli güç olmuştu çünkü internette de herhangi bir haberine rastlamamıştı. Ama bir özel dedektifin yardımıyla Alberto'nun Milano'daki bir hastanede ölmek üzere olduğunu öğrenmişti. Hissettiği suçluluğun ağırlığıyla her şeyi olduğu gibi bırakıp, Milano'ya uçmuştu. Onunla şahsen görüşecek, kendisi için yaptıklarına minnettar olduğunu söyleyecek, hem teşekkür edecek hem de özür dileyecekti.

Ama hastaneye vardığında Alberto çoktan ölmüştü. Bu yüzden de cenazesine gitmişti. Tabii ki kılık değiştirmişti. Aileyi—özellikle de Sergio'yu—utandırmayı asla istemezdi çünkü bir kez paparazziler tarafından keşfedilirse cenaze töreninin sirke dönüşeceğinden emindi.

O gün hayatının en zor günlerinden biriydi. Kocaman ve soğuk katedralin arka sıralarında tek başına, sessizce oturmuş, Sergio'nun elle tutulacak kadar yoğun kederini seyretmiş, babasının ölümünde dolaylı da olsa annesinin payı

var mıydı diye düşünmüştü. Sıklıkla söylendiğine göre stres kansere neden olabiliyordu. Ve Dolores'in evli oldukları sekiz yıl boyunca Alberto Morelli'ye bir sürü stres ve mutsuzluk yüklediği çok açıktı.

Yine de Alberto, Bella yanındayken o mutsuzluğunu hiç belli etmemişti. O da tıpkı Sergio gibi, Bella'ya hep tatlı ve iyi davranmıştı. Sergio harika bir ağabeydi. Şarkı söylemesini ve dans etmesini izlemeye her zaman hazırdı. Şimdi geriye baktığında, o yaştaki ergen çocukların o kadar sabırlı olması bile şaşırtıcıydı. Dolores, babasıyla evlendiğinde Sergio henüz on beş yaşındaydı. Bella da bayağı budala, büyümüş de küçülmüş, on yaşında bir kız çocuğuydu. Sergio çok sessiz ama muazzam zekiydi. Ve sporda çok iyiydi. Derslerine ara verdiği zamanlarda arka bahçede birlikte basketbol oynarlardı.

Roma'da bir üniversiteye gönderilinde Bella, Sergio'yu çok özlemişti. Babası İtalyan köklerini unutmasını istemiyordu. O zaman on üçünde, sıska bir kızdı. Sınıfında ergenliğe ulaşmamış tek kızdı. O yıldan itibaren Sergio'yu yılda sadece üç kez görmeye başlamıştı. Paskalya'da ve Noel'de birkaç gün kalmak için Sidney'e gelirdi. Temmuz'da ise aileyle birlikte Como Gölü'ndeki villada iki haftalık yaz tatilini geçirirdi.

Ah, o tatilleri nasıl da severdi! Birlikte yüzmek, sandala binmek hatta etrafta aylak aylak dolaşmak bile ne kadar eğlenceliydi.

Ama son seferinde öyle olmamıştı. Sergio final sınavlarına hazırlanmak için odasına kapanmıştı. Ertesi yıl da annesiyle onun babası boşanmaya karar vermişler, Sergio daha fazla eğitim görmek için Oxford'a girmiş, Bella ise yıldız olmak için Broadway'e doğru yola çıkmıştı. İlişkileri—ki çok yakın olduklarına inanırdı—birdenbire sona ermişti. Başlarda ağabeyini çok özlemiş ama sonra tüm ilgisi kariyerine yönelmişti. Söyledikleri gibi, *gözden ırak olan gönülden de ırak oluyordu.*

Onca yıldır sadece bir kez yolları kesişmişti. O da Londra'daki konser sonrası partisindeydi. Önce onu tanıyamamıştı. Çok yakışıklı ve etkileyiciydi. Uzun boylu ve sıska hâlinin yerine iriyarı bir erkek gelmişti. Ama gözleri aynıydı. O gözleri unutmak zordu. Öylesine koyu ve güzeldi ki! Ama bakışlarındaki sertlikten tedirgin olmuştu. Demek ki hâlâ annesine—ve muhtemelen ona da—öfkeliydi. Nezaketi ise mesafeli ve soğuktu.

Hâlbuki babasının cenazesinde karşılaştıklarında bakışları hüzünlü ve şefkatliydi. Ki Bella o zaman bunu hak etmediğini düşünmüştü. Allahtan koyu renk camlı gözlük takıyordu da sessizce süzülen biçare ve pişmanlık dolu gözyaşlarını belli etmemişti. Boşanmadan sonra hem onunla hem de Alberto ile temasa geçmesi gerektiğini biliyordu. Biraz olsun üzüntüsünü ve minnetini göstermeliydi. Biraz olsun *terbiyeli* davranmalıydı! Ama o zamanlar yakaladığı ani şöhrete kendini öyle kaptırmıştı ki yapamamıştı. Annesinin—ve tabii ki

kendinin—azgın hırsını tatmin etmekle fazlasıyla meşguldü. Sadece on sekizinde olduğu mazeretine sığınabilirdi ancak bu bir mazeret olamazdı!

Sergio kartvizitinin arkasına özel telefon numarasını yazıp, yardıma ihtiyacı olursa aramasını söyleyince Bella altüst olmuştu. Şefkatli ve hiç beklenmedik jesti karşısında duygularını kontrol edemez hâle gelmişti. O sırada çok çekici bir kızıl saçlı yaklaşıp, Sergio'nun koluna girince, Bella kartviziti çantasına tıkıştırmış, aceleyle veda etmiş, herkesin önünde gözyaşlarına boğulmadan oradan kaçmıştı.

Şimdi yine gözleri yaşlarla dolmuştu. Sıkıntı ve keder yaşları. Dün gece iyi uyumamıştı. Asırlardır iyi uyumuyordu. Dürüst olması gerekirse, bu şekilde devam edemezdi. Uzaklaşmalıydı. Ona içten yaklaşmadıklarına emin olduğu herkesten uzağa kaçmalıydı. Onlar sadece Bella'dan koparabileceklerini istiyorlardı. Bu yüzden de daha fazla, daha fazla çalışması için baskı yapıyorlardı. Son birkaç yıldır sırtına asılan kişilerin listesi bayağı uzundu. Hâlen bir menajeri, bir Hollywood temsilcisi, bir özel asistanı, bir reklâmcısı ve özel stilisti vardı. Ve tabii ki, hepsinin peşinde koşturan bir annesi vardı.

Hepsi kendi payını istiyordu. Hepsi ondan bir parça istiyordu.

Kendine ayırabileceği vakti hiç yoktu. Özel hayatına hiç vakit yoktu. İş dışında bir şeye vakti yoktu.

Son zamanlarda, kendini asla durmayacak bir hızlı trene binmiş gibi hissetmeye başlamıştı. *O* da asla durmayacaktı. Ama durmalıydı. Kendisi de durmalıydı. Ve hemen şimdi durmalıydı!

Bella "İşte bu yüzden, ödlekliği bırak da Sergio'yu ara!" diye kendine emretti.

Sırtını dikleştirdi, aniden hızla çarpmaya başlayan kalbinin sesini duymazdan geldi ve telefonunu kapıp tekrar arama tuşuna bastı.

Kitap Gizemleri Türkçe Dünyası

~ İKİNCİ BÖLÜM ~

SERGIO restoranın nehri en güzel gören masalarından birine oturdu, İskoç viskisini yudumlayarak gevşemeye çalıştı. O sırada telefonu çaldı.

Arayana bakınca yüreği hopladı, midesi düğümlendi, tsunami gibi şiddetli bir ferahlık dalgasıyla sarsıldı. Çünkü arayan Alex değildi. Gizlenmiş numara Bella'nın aradığını gösteriyordu. *Tanrıya şükür!* Eğer aramasaydı Sergio o gece uyuyabileceğinden şüpheliydi. Müthiş saçma bir şey yapabilir, özel bir dedektif tutup, Bella'nın adresine ya da telefon numarasına ulaşabilirdi.

Bu ne acınası bir durumdu? *Gerçekten, Sergio, kendine gel!*

Ama ne dese boşunaydı. Sergio telefonu sıkıca kavrayıp kulağına götürdü. Ama konuşabildiğinde sesi inanılmaz sakin ve rahattı. "Merhaba, Bella."

"Tanrım! Benim olduğumu nerden anladın?"

"Numaranı gizlemişsin. Özel numaramı bilen hiç kimse bunu yapmaz."

"Ah, anladım..."

"Peki, ne oldu? Neden aniden telefonu kapadın?"

"Kusura bakma. Ama annem aniden kapıma geldi ve seninle konuştuğumu bilmesini istemedim."

Sergio çok şaşırdı. "Annen seninle mi yaşıyor?"

"Hayır, canım. Ben New York'da tek başıma yaşıyorum. Ama birkaç gün tatil yapmak için Sidney'e gelmiştim." Bella "Ne aptalmışım," diye tekdüze bir sesle ekledi. "Bak, yanlış bir zamanda mı aradım? Meşgul müsün? Neredesin? Hayli gürültülü bir yerde gibisin."

Gürültüyle konuşan birkaç erkek Sergio'nun masasının yanından geçti.

"Bir restorandayım. Arkadaşlarımı bekliyorum. Ama geç kaldılar. Londra trafiği malûm."

Kitap Yurdu Yayınları Bürosu

"New York da aynı. Hâlâ Londra'da mı yaşıyorsun?"

Bella'nın nereye varmaya çalıştığını merak eden Sergio "Burada bir daire aldım," diye cevap verdi. İyi olup olmadığına dair endişesinin de boş olduğunu anlıyordu. Ama Bella söz konusu olduğunda bu tipik tepkisiydi. Her zaman en kötüsünü ve mantıksızca en tehlikelisini düşünürdü. "Sana nasıl yardımcı olabilirim, Bella?" derken problemin umduğu gibi olmadığından artık emindi.

"Merak ediyordum... Como Gölü'ndeki o villa hâlâ senin mi? Baban öldükten sonra satmadın, değil mi?"

"Hayır, villayı asla satmam. Nesiller boyunca Morelli'lere aitti. Neden?"

"Ben... Ben biraz uzaklaşmalıyım, Sergio. Özel ve huzurlu bir yer olmalı. Onu iki ya da üç haftalığına senden kiralamayı umuyordum. Hatta belki bir ay."

"Anlıyorum," diyen Sergio canının sıkıntısını zorlukla bastırdı. Como Gölü kıyısında villa kiralamak istiyorsa pazarda bir sürü vardı! Neden ondan istiyordu? Bir yanı ona cehenneme gitmesini söylemek istiyordu. Diğer bir yanı—her şeye rağmen onu hâlâ arzulayan yanı—ise bunun onu görmek için bir fırsat olduğunu söylüyordu. Hem de etiyle kanıyla. O muhteşem vücuduyla. "Peki, orada ne zaman kalmak istiyorsun?"

Bella "Derhal," dedi. "Ya da oraya gidebildiğim anda. Söylediğim gibi, şu anda Sidney'deyim."

Sergio '*Annesinin evinde*,' diye acı acı düşündü. Boşanma tazminatı olarak babasının o servet avcısına verdiği evde. "Anladığım kadarıyla Dolores seninle birlikte gitmeyecek."

"Yüce Tanrım! Hayır! Yalnız gitmek istiyorum."

Bu cevap da Sergio'yu sarstı çünkü onun son sevgilisiyle gideceğini sanmıştı. Aniden içini kaplayan heyecan dalgasına engel olamadı Ona olan saplantılı arzusuna rağmen, bunca yıldır Bella'yı hiç takip etmemişti. Hâlbuki işleri düzeldikten sonra, özellikle şarap evleri tanınmaya ve para kazandırmaya başladıktan sonra yapabilirdi. Ne de olsa Bella artık üvey kız kardeşi, dolayısıyla da yasak meyve değildi. Peki, neden yapmamıştı?

Birçok nedeni vardı. En çok da gururu elvermemişti. Ne de olsa İtalyandı. Reddedilmeye tepkisiz kalamazdı. Bir kadının peşinden koşmak tarzı değildi. Babasının kalbini kıran servet avcısının kızının peşinden koşmak ise hem ihanetti hem de aptallık. Ne de olsa, armut dibine düşerdi, değil mi? Eğer Bella hamlelerine cevap verseydi, özellikle ciddi zenginleştikten sonra, duygularının sahte mi gerçek mi olduğunu anlayamazdı.

Ama bu kez durum farklıydı. Bella'nın ona borçlu hissetmesi işi değiştiriyordu.

Sergio "Üzgünüm, Bella," derken onun üzerindeki geçici gücünün zevkine vardı. "Bu sıralar villayı kiralayamam. Temmuz boyunca ben orada olacağım."

Bella "Oh!" diyebildi. Hayal kırıklığı sesine yansımıştı.

"Ama orada benimle birlikte bedelsiz olarak kalabilirsin. Tabii yanında biri olmasını umursamazsan."

Bella çekinerek "Sadece sen mi?" diye sordu. "Yani, yanında başka biri olmayacak mı?"

"Hayır. Sadece ben. Ve gündüzleri Maria da olacak."

"Eskiden yemekleri ve temizliği yapan aynı Maria mı?"

"Aynen. Ama artık villada kalmıyor. Evlendi ve yakındaki bir kasabada kocası Carlo ile birlikte yaşıyor. Carlo da gerektiğinde bahçeye bakıyor, yazın da havuzu temizliyor. Villada biri kaldığında Maria düzenli olarak geliyor. Bu da babam öldüğünden beri pek sık olmadı."

Bella'nın sesi hüzünlendi. "Babanı hatırlayınca hâlâ kötü oluyorum."

Sergio dişlerini sıktı. Tekrar özür dilemesini istemiyordu.

Alex ve Jeremy'nin restorana girdiğini gören Sergio acele bir karar verdi. "Sözünü kestiğim için üzgünüm, Bella ama arkadaşlarım geldiler. Eğer telefon numaranı verirsen, geç vakit ararım ve daha somut plânlar yaparız." Zihninden acele bir hesap yaptı. Londra'da gece yarısıyken bile Avustralya'da hâlâ gündüz olacaktı. "Bu arada sen de Milano'ya uçak rezervasyonu yaptır ve bavulunu hazırla. Ve lütfen, nereye gittiğini annene söyleme. Aslında hiç kimseye söyleme. Paparazzilerin tepemde helikopterle dolaşıp, meşhur Bella ve en son sevgilisini görüntülemeye çalışmasını istemem. Tamam mı?"

"Ne? Ah, evet, evet, ne demek istediğini anladım. Hemen sonuç çıkartırlar, değil mi? Özellikle benim hakkımda. Hiç kimseye söylemeyeceğime söz veriyorum. Tanrım! Ne kadar minnettar olduğumu anlatamam, Sergio. Ben hep—"

Sergio kabaca "Kapatmam lâzım," diyerek onun sözünü kesti. "Numaran, lütfen?" Numarayı kaydederken Alex ve Jeremy masaya geldiler. Sergio hemen telefonunu kapattı ve cebine attı.

Arkadaşlarını karşılamak için başını kaldırdığında Sergio yeterince sakin görünüyordu. Ne duygularını göstermeye alışkındı ne de kafasından geçen düşünceleri. Aslında hâlâ inanamıyordu. *Bella!* Evinde ve ona borçlu olacaktı!

Sergio kendini acımasız biri olarak görmezdi. Kindar da değildi. Aslında düşündüğünden daha çok İtalyandı.

Alex bir sandalye çekip otururken "Özür dileriz," dedi. "Geciktik."

Sergio, Alex'in koyu renk kot pantolon ve uçuk mavi bir gömlek giydiğini fark etti. Jeremy ise hâlâ takım elbiseyleydi. Gündüz giydiği lacivert takımın yerine gri, yelekli bir takım giymişti. Gömleği mor, kravatı lila rengiydi.

Jeremy otururken "Yarın gece için randevu mu ayarlıyordun?" diye sordu.

Alex "Sergio randevulaşmaz," dedi. "Yatıya arkadaş çağırır."

Jeremy sevecen bir tavırla "Cimri," dedi. "Kızı yatağa atmadan önce en azından akşam yemeği ısmarlayabilirsin. Peki, bu sıralar kiminle uyuyorsun?"

Sergio soğukkanlı bir tavırla "Bu seni hiç ilgilendirmez," dedi. Bella'nın telefonuyla ilgili ikisine de hiçbir şey anlatmamaya o anda karar verdi. Plânladığı hareket tarzından caydırmalarını istemiyordu. "Haydi, acele edin de sipariş verelim. Açlıktan ölüyorum."

Bu restoranın en sevdiği yanı içkilerin ve yemeklerin son derece hızlı gelmesiydi. Anında bir şişe şampanya açıldı, kadehlere boşaltıldı ve yanına da iki tabak tahıllı ekmek getirildi. Aklı başka yerlerde olmasaydı son derece neşeli bir akşam olabilirdi. Tabii ki Bella'yı nasıl baştan çıkartacağını düşünüyordu. Ki buna gerçekten niyetliydi. Aslında baştan çıkarmakla ilgili fazla deneyimi yoktu. Uzun boylu, yakışıklı, özellikle de varlıklı erkeklerin buna pek ihtiyacı olmazdı. Ama esmer ve yakışıklı olması Bella'ya yetmeyebilirdi. Belki de ona milyarder olduğunu söylerdi. Bella gibi kadınlar paraya hiç doymazlardı. Ama bu kez de yakışıklılığı için değil, parası için yatağına girmesi onu tatmin etmeyecekti.

Başlangıç yemeği boyunca Sergio, Bella'ya nasıl yaklaşması gerektiğini düşünüp durdu. Ana yemeğin sonunda Bella'nın kötü çocuklara çekildiği sonucuna varmıştı. Ama Sergio öyle biri değildi. En azından şimdiye kadar...

Tatlısını yerken, Sergio '*Kötü çocuk da olabilirim,*' diye düşündü. Çünkü şimdi fırsatı yakalamışken, Bella'yı en az bir kez yatağında görmek için her şeyi yapardı. Hayır, bir kez de yetmezdi. O anda bile kasıklarını yakan işkenceden kurtulmak için bir kez yetemezdi. Ondan usanması için bütün ay seks yapması gerekirdi. Hem de öylesine, dümdüz seks değil. Onu mümkün olan her şekilde almak, diğer erkek arkadaşlarının ondan talep ettiği tüm çılgınca ve edepsizce yolları denemek istiyordu.

Bir ay bittiğinde ve her bakımdan doyduğunda, onu acımasız bir şekilde gönderecek sonra da evlenmek için iyi bir kız aramaya koyulacaktı.

Krem karamelinin son lokmasını ağzına atarken Sergio '*İyi plân,*' diye düşündü. Ama belki de '*İyi*' doğru kelime değildi.

Kahvesini içerken Jeremy "Bu gece garip bir ruh hâlindesin, Sergio," diye yorum yaptı. "Bu üçlünün çok konuşanları genellikle Alex ile benim ama sen de az da olsa sohbete katılırdın. Bu gece neyin var? Kadın sorunu mu?"

Sergio gülmemek için kendini tuttu. *Kadın sorunu*, Bella'nın aramakla üzerinde yarattığı etkiyi tarif etmekte cılız kalırdı. Ama şimdi bir şekilde daha sakindi çünkü ona karşı süregelen tutkusuyla baş etmek için bir plânı vardı. Geriye kalan, plânı başarıyla yürütmek ve konuyu sorun olmaktan çıkarmaktı.

Bella aramadan önce, arkadaşlarına gelecekle ilgili plânlarından bahsetmeye karar vermişti. Ne de olsa uzun süre bir araya gelemeyeceklerdi ve Bekârlar Kulübü üyeleri olarak niyetini bilmeye hakları vardı.

Sergio gizemli bir ifadeyle "Bir bakıma," diye cevap verdi. "Az sonra söyleyeceklerim kesinlikle karşı cinsle ilgili."

Alex "Kulağa kaygı verici geliyor," dedi.

"Kaygı verici değil ama ciddi. Evet, artık evlenmem gerektiğine karar verdim."

Alex derin bir soluk alırken Jeremy sadece gülümsedi ve "Hiç şaşırmadım," dedi.

Alex, Sergio'ya bakarak suratını astı. "Ama beni şaşırttı! Babanın boşanmasından sonra sonsuza kadar evlenmeyeceğine yemin ettiğini sanıyordum."

Sergio omuz silkti. "O eskidendi. Şimdi, babamın ölümünden sonra imtiyaz haklarını da sattık ve artık daha istikrarlı bir hayat istiyorum." Ya da çok daha baskın gelen diğer dürtüsünden kurtulduktan sonra. "Bir aile istiyorum, Alex."

Alex içini çekti sonra başını salladı. "Haklı olabilirsin."

Jeremy "Peki, kim bu şanslı kadın?" diye sordu.

Alex de "Evet, kimmiş bakalım?" diye ekledi.

Sergio "Hiçbir fikrim yok," dedi. "Henüz tanışmadım. İtalyan bir kız düşünüyorum. Ailesi Milano yakınlarında yaşayan biri olmalı çünkü artık orada çalışacağım."

Alex ve Jeremy başlarını salladılar. "İyi düşünmüşsün, Sergio. İtalyan kızları hem şehvetli hem de doğurgan olurlar. Ki sanırım asıl amacın çocuk sahibi olmak."

Sergio "Evet," diyerek onayladı. "Ve birden fazla çocuk istiyorum. Bu da demektir ki eşim genç olmalı. Ve tabii ki güzel ve varlıklı bir aileden olmalı. Kontese villasında birkaç parti vermesini rica edeceğim. Yörede kimin ne olduğunu çok iyi bilir." Kontes, Como Gölü civarındaki en yakın komşusuydu. Ellili yaşlarda, zengin bir duldu. Babasına ve Sergio'ya çok iyi bir dost olmuştu. Tabii doğal olarak, bunu Bella gittikten sonra gündeme getirecekti.

Beklenmedik şekilde dehşete düşmüş görünen Alex "Peki, ya aşk?" diye sordu. "Çılgınca âşık olmadığın biriyle evlenemezsin."

Jeremy "Tanrı aşkına, Alex!" diye atıldı. "Çılgınca âşık olmak evlilik için en kötü neden. Güven bana, biliyorum. Babam, annem ve erkek kardeşlerim hep çılgınca âşık oldular ve hiçbiri uzun sürmedi. Sergio doğru düşünmüş. Sana tapan, eş ve anne olmaktan başka hiçbir şey istemeyen tatlı bir ufaklıkla evlen ve mutlu ol." Jeremy muzipçe gülümsedi. "Bilirsin, hep iyi bir koca olacağını düşünmüşümdür."

"Neden böyle söylüyorsun?"

Jeremy kıs kıs güldü. "Çünkü benim çapkınlıklarımı ve çok hızlı sevgili değiştirmemi hep eleştirirdin."

Alex homurdanarak "Hâlâ da öylesin," dedi.

"Doğru. O kadar eğlenceli bir oyundan vazgeçmek zor. Hem, kendimi beğenmek gibi olmasın ama bu konuda yetenekliyim. İkiniz de kırdığım kalplerle

ilgili beni eleştirirsiniz ama iddia ederim ki hiçbir eski sevgilim hakkımda kötü düşünmez. Ayrılırken onlara çok nazik davranırım ve duygularına anlayış gösteririm."

Alex gülerek "Ah, tabii, tabii," dedi. "Bu şeytan horozla ne yapacağız, Sergio? Yılın âşığı seçip, altın madalya mı takacağız?"

"Muhtemelen. Bu konuda çok yetenekli olduğu kesin." Sergio'nun aklına ani bir fikir geldi. "Peki, bunu nasıl yapıyorsun, Jeremy? Yani, meselâ çılgınca beğendiğin bir kız var ama o seni beğenmiyor. Onu yatağa nasıl atarsın? Baştan çıkarmak için ilk ve en iyi hamlen ne olur? Tabii ki bu tamamen varsayım. Belki de hiç başına gelmemiştir."

"Hiç hatırlamıyorum."

Sergio "Ama olsaydı ne yapardın?" diye üsteledi.

Jeremy kahvesini yudumlayarak bir süre düşündü.

Alex ise tekdüze bir sesle "Bügünden itibaren kıza banka hesabını göstermesi yeter," dedi. "Onu anında beğenecektir."

Jeremy gözlerini yuvarladı ve fincanını masaya bıraktı. "Çok saçma! İstediğim kızı elde etmek için hiçbir zaman maddi araçlara başvurmamışımdır."

Alex "Ağzında gümüş kaşıkla doğan biri bunu söylüyor," diye mırıldandı.

Sergio "Beyler, beyler!" diye araya girdi. "Kendinize gelin! Burada ciddi bir araştırma yapmaya çalışıyorum. Jeremy'nin bu konuda uygulayacağı taktikleri öğrenmek istiyorum. Sen de Alex!" diyerek ona döndü. "Hemen kucağına atlamayan çekici bir kızla mutlaka karşılaşmışsındır. Haydi, bu durumda ne yapacağınızı bilmek istiyorum."

Jeremy "Sanırım önce çekiciliğini vurgulardım," dedi. "Ne müthiş olduğunu söylerdim. Güzelliğini değil. Güzel kadınlar güzellikleri övüldüğünde şüpheci davranırlar. Diğer özelliklerine odaklanmak daha iyidir. Bu çalışmazsa, o zaman onun yanında mümkün olduğunca çok bulunur ama onu görmezden gelirdim. Atasözünü bilirsiniz... *İlgi gösterme ki ilgi duysun.*"

Alex "Bu taktiklerin hiçbirini onayladığımı söyleyemem," dedi.

Jeremy "Peki, ya sen ne yapardın, aşk çocuğu?" diye sordu.

"Önce hakkındaki her şeyi öğrenirdim. Geçmişini, arkadaşlarını. Ne yapmaktan hoşlandığını. Ne sevdiğini. Sonra gitmekten hoşlanacağı bir yere davet ederdim. Gerçekten özel ve pahalı bir yer. Bir konserin en iyi koltuğu, meselâ. Ya da sevdiği bir aktörün kırmızı halı etkinliği. Bunlar işe yaramazsa, ona ne kadar hayran olduğumu ve ne kadar arzuladığımı, benimle çıkmazsa Tayland'a gidip, keşiş olacağımı söylerdim."

Sergio kahkahalarla gülerken Jeremy şaşkınlıkla baktı.

Jeremy "Peki, hiç işe yaradı mı?" diye sordu. "Şu keşişlik numarası?"

"Bilmiyorum. Hiç denemedim. Hiç o kadar uzun boylu uğraşmadım. Üzgünüm, Sergio ama kızların kucağıma düşmesi için fazla çaba harcamam gerekmiyor."

Sergio'nun bundan şüphesi yoktu. Üçü de yakışıklı erkeklerdi. Hele Alex fazlasıyla yakışıklıydı. Çok uzundu, sarı saçlı, mavi gözlüydü ve spor salonunda geliştirdiği mükemmel bir vücuda sahipti.

Alex, Sergio'ya bakarak "Sen de istediğin her kızı elde edebilirsin," dedi. "Ama evlilik için acele etme, dostum. Bu kadar bekledin. Gerçek aşka bir şans ver."

Sergio "Hiç bu kadar romantik olduğunu bilmezdim," dedi ve aniden geceyi bitirip, bir an önce Bella ile konuşmak isteğine kapıldı.

Jeremy dalgınca "Ben de öyle," dedi. "Yakında Bekârlar Kulübünün bir değil, iki üyesini kaybedeceğimizi görebiliyorum."

Alex sadece gülümsedi. "Ben değil. Yakın bir gelecekte durup oturmak gibi bir niyetim yok. Belki de hiç. Çok meşgulüm. Golfe yeni başlayanlar için tatil köyü projem var. Siz de biliyorsunuz."

Sergio "Bildiğimi sanmıyorum," dedi.

Jeremy "Sahibinin iflas ettiği yeri mi söylüyorsun?" diye sordu.

"Evet. Ucuza kapattım ama çok büyük bir proje ve zamanımın çoğunu harcamam gerekecek. Oraya gidip gelmekten şimdiden bir takım lastik yıprattım. Bu arada, Batı Sidney'de de birkaç blok yer aldım. Faizler düşük olduğundan emlâk piyasası patladı. Gerçek şu ki, eğer geçen yıl, ayakkabılarımı bağlamaktan başka her işi yapan en mükemmel özel asistanı bulmasaydım, seks yapmaya bile zamanım kalmazdı."

"Hmm." Jeremy şüpheci bir bakış fırlattı. "Şu mükemmel asistan çekici mi?"

"Aslında evet, *çok* çekici. Çekici insanların etrafımda olmasını seviyorum. Ama ben ahmak değilim, sevgili dostum. Harry hem nişanlı hem de âşık. İşi asla zevkle karıştırmam."

Sergio "Mantıklı bir prensip," dedi. "Sanırım gerçek adı Harriet," diye ekledi. Alex'in isimleri kısaltma alışkanlığını bilirdi. İlk tanıştıklarında Jeremy'ye Jerry demeye kalkmıştı ama Jeremy buna kararlılıkla direnmişti.

Sergio "Peki, senden ne haber, Jeremy?" diye sordu. "Şu anda hayatında özel biri var mı?"

"Olduğunu söyleyemem. Tabii ki kızlarla çıkıyorum ama özel biri yok. Ölene kadar Bekârlar Kulübü üyesi olarak kalacağım derken ciddiydim. Duyduklarıma bakarsak, muhtemelen tek üyesi olarak kalacağım."

Alex "Biliyorsun, evlenmek zorunda değilsin," dedi. "Birlikte yaşayabilirsin. Hatta çocuk bile yapabilirsiniz."

Jeremy umursamazca "Çocuk sevmem," dedi. "Hem biriyle yaşamaktan da hoşlanmam. Kendi başıma yaşamayı seviyorum. Bencil olmayı seviyorum."

Alex kaşlarını çattı. "Sen bencil değilsin. Sen çok sıcak, yüce gönüllü bir adam ve olağanüstü bir arkadaşsın."

Sergio, Jeremy'nin kızardığını ilk kez görüyordu.

Ne kadar mutlu olduğunu belli etmemeye çalışan Jeremy "Ve sen dostum," dedi. "Dünyadaki en büyük artistsin. Eskimolara bile buz satabilirsin. Yakında bir kez daha milyarder olacağına hiç şüphem yok."

Alex "Gerçekten öyle olmasını umarım," dedi. "Yerleştireceğim bir sürü fakir insan ve eğitilmesi gereken çocukları var."

Jeremy "Ah, sen ve hayır işlerin!" diye şakacıktan yakındı. "Sanırım bu günden sonra benden daha çok bağış talep edeceksin."

"Kesinlikle. Senden de, Sergio. Detayları ve miktarları size e-posta ile bildireceğim. Şimdi, sizi bilmem ama ben çok yorgunum. Uzun bir gün oldu. Üstüne üstlük, yarın Sidney'e doğru yirmi üç saatlik bir uçuşum var. Bu yüzden hesabı isteyelim. Sergio, hesabı sen ödeyeceksin çünkü bugün aslan payını sen aldın."

Sergio "Benim için bir zevktir," dedi ve cüzdanını çıkardı.

Dolores "Gittiğin yeri bana neden söylemediğini anlamıyorum," diye yakındı. "Aslında neden gittiğini hiç anlamıyorum! Eve tatil için geldiğini sanmıştım."

Bella bavulundan başını kaldırdı ve annesine garip bir bakış fırlattı. "Charlie'nin istediği filmi yapmam için başımda boza pişirip dururken hiç de tatil olmuyor. Sana daha önce de söyledim, Anne. Bin kez daha söyleyeceğim. Film yapmak is-te-mi-yo-rum!"

"O hâlde neden kendine bir Hollywood temsilcisi tuttun?"

"Ben tutmadım. Josh tuttu. Kabul ettim çünkü o zamanlar Hollywood'un meşhur bir yapımcısı *New York'ta Bir Melek* müzikalini filme çekmeyi düşünüyordu. Onda oynayabilirdim. Ama o proje suya düşünce Charlie'yi elimde tuttum çünkü belki başkaları bu seçeneği değerlendirebilirdi. Ama bu henüz gerçekleşmedi. Bu arada, sadece adımı kullanarak ünlenecek ikinci kalite müzikaller yapmaya asla niyetim yok."

"İkinci kalite olduğunu ne biliyorsun?"

"Senaryoyu okudum. Şarkılar da işe yaramaz."

"Senaryolar da şarkılar da yeniden yazılabilir. Charlie'nin söylediğine göre en iyi yönetmeni tutmuşlar."

Bella içini çekti. "Ne demek istediğimi anlıyor musun? Sen hiç durmayacaksın. Bu yüzden de uzaklaşıyorum. Bu yüzden nereye gittiğimi söylemiyo-

rum. Ama cep telefonuma her zaman erişebilirsin." Bella o anda ani bir karar verdi. Como Gölü'ne vardığı anda telefonunu kapatacaktı. "Şimdi, lütfen beni yalnız bırakır mısın? Hazırlıklarımı bitirip hemen havaalanına gitmem lâzım."

Bu da yalandı. Bella henüz taksi bile ayarlamamıştı. Ama akşam vakti Mascot'tan kalkacak, Milano'ya aktarmalı uçacak bir uçak ayarlamıştı. Sidney'den Milano'ya direkt uçuş bulamamıştı. Birkaç yerde aktarma yapmaya katlanacaktı. Singapur'da ve Roma'da aktarma yapacaktı. Biraz yorucu olacaktı ancak uçakta uyumayı ümit ediyordu. Sergio'nun son anda vazgeçmemesini de ümit ediyordu. Eğer villasında kalması konusunda fikir değiştirdiyse, Bella yine de oraya gidecek ve gölün kenarında bir otele yerleşecekti. Eski büyük villaların çoğu butik otele dönüştürülmüştü.

Ama Bella, Sergio'nun onu yarı yolda bırakmayacağına çok güveniyordu. Uçak ayarlamasını söyledikten sonra böyle bir şey yapmazdı. Mutlaka babası gibi dürüst bir adam olmuştu. İlişki kurduğu ama sonunda hep terk edildiği erkeklerle ilgisi olamazdı.

Dolores olduğu yerden hiç kıpırdamadan konuşmaya devam etti. "Seçtiğin giysilere bakılırsa sıcak bir yere gidiyorsun." Kollarını göğsünde kavuşturmuştu. İfadesi her zamanki gibi inatçıydı.

Bella yorum yapmadan hazırlanmaya devam etti.

"Umarım mantığın galip gelir de Avrupa'da bir yerlerde Andrei ile buluşursun. Şimdi orada yaz, değil mi? Gerçeği söylemem gerekirse, onu neden bıraktığını anlamış değilim."

Sonunda usanan Bella başını kaldırdı, annesine dik dik baktı. "Aslında Andrei'yi bırakmış sayılmam, Anne. Birlikte yaşamadık ki. Onu terk ettim çünkü benimle yatarken başka kadınlarla da yatıyordu."

"Dediğin gibi olsun. Ama aslında, Bella, tüm varlıklı erkeklerin gözü etrafta dolaşır. Ve Andrei sadece varlıklı değil, milyarderdi. İnternette yeni okudum. Dünyanın en lüks otellerinden birini İstanbul'da açmış. Karısı olsaydın nasıl bir hayat yaşayacağını hayal et yeter. Diğer kadınları umursamıyordu ki! Peşinden koştuğu, istediği sendin. Sonunda sana evlenme teklif edecekti."

"Hayır, etmeyecekti, Anne. Andrei evlenecek tipte biri değil."

"İşte bu yüzden hamile kalmanı tavsiye etmiştim. O zaman seninle evlenirdi. Onun gibi gururlu erkekler gayrımeşru çocuk istemezler."

Bella başını iki yana sallarken Andrei hakkındaki gerçeği annesine anlatmalı mı diye düşündü. Evet, gururluydu ancak vicdansız bir bencildi. Bir gece onu New York'ta sahnede gördükten sonra Bella'yı arzulamış, hırsla ve romantik bir şekilde peşinden koşmuş ve sonunda onunla yatmaya razı etmişti. O zamanlar, birbirlerine âşık olduklarını düşünmüşlerdi.

Ne yazık ki seks hayatları hiç de büyük bir başarı değildi. Tabii ki Bella'nın suçuydu; yıllardır tüm sevgilileri—dedikodu sütunlarında yazılandan

çok daha az sevgilisi olmuştu—kısa bir süre sonra ondan sıkılmışlardı. Hiçbirisi Bella'nın yatakta utangaç olabileceğine inanmamışlardı. Bu yüzden yirmi bir yaşına kadar bakire kalmış, bu yüzden ancak çok kararlı ve ısrarlı hayranları onu baştan çıkartabilmişlerdi.

Geçen yıl Bella, Andrei'yi sadakatsizlikle suçladığı zaman—özel yatının güvertesinde bir kadınla oynaştığı dedikoduları ayyuka çıkmıştı—Andrei de onun arzusuz ve hevessiz olduğunu yüzüne vurmuş, bu yüzden başka kadınlara yöneldiğini ileri sürmüştü. Yapmak istediği tüm erotik ve egzotik pozisyonları Bella'nın reddetmesinden usandığını söylemişti. Ama yine de buna katlanacağını çünkü toplum içinde kolunda eşsiz güzellikte bir kadınla dolaşmaktan hoşlandığını sözlerine eklemişti. Sık sık ona Paris'te bir apartman dairesi almayı teklif ederdi. Tabii diğer sevgililerine ses çıkarmamak ve onunla dışarı çıkmaya devam etmek kaydıyla. Bella ilişkilerinin bittiğini söyleyince Andrei şok olmuştu. Karşı cins tarafından reddedilmeye alışkın bir erkek değildi.

Tabii bütün bunları annesine anlatsaydı, en azından Paris'teki daireyi kabul etmediği için ahmaklıkla suçlanacaktı.

Annesi inatçı ve baskın karakterli bir kadındı. Tıpkı Andrei gibi o da Bella'yı vicdansızlığıyla öfkelendiriyordu. Bella, Dolores'in harika bir anne olduğunu düşünerek büyümüştü; yurtdışında iş seyahatindeyken hamile kaldığı için ailesi tarafından reddedilen bekâr bir anneydi. Söylediğine göre, İsveç'in karlı ovalarında, evli bir İsveçli tarafından baştan çıkartılmıştı. Bebeğinin babasının adını ailesine söylemeyi, kürtaj yaptırmayı ve onlarla aynı evde, onların kurallarıyla yaşamayı reddetmişti. Bella, onun bu cesaretine hayrandı. Tabii doğruysa. Yıllar geçtikçe, annesinin tam olarak doğruyu söylediğinden sık sık şüphe eder olmuştu. Yine de, kızına her istediğini vermek için çok çabaladığı doğruydu. Hatta resepsiyonist olarak kazandığı azıcık maaşından bile biriktirmeyi ve kızının dans ve şan derslerini ödemeyi başarmıştı. Ama yetenekli Isabel için istediği öğretmeni tutmaya gücü yetmemişti.

Bu yüzden de ortaya yeni bir patron çıkmıştı. Ailenin ithalat işinin Avustralya şubesini yönetmek için babası tarafından Sidney'e gönderilen İtalyan bir duldu. Dolores tüm sorunlarının devasını onda görmüştü. Bella'nın gördüğü eski fotoğraflar, Dolores'in zamanında çok çekici bir kadın olduğunu anlatıyordu. Zavallı Alberto, ona karşı koyamamıştı. Ve Dolores kısa sürede kızının tüm masraflarını karşılayacak kocayı elde etmişti. Hem paranın satın alabileceği en iyi öğretmeni tutmuş hem de gösteri sanatlarında ünlenmiş çok iyi bir okula kızını göndermeyi başarmıştı.

Gerisi malûmdu.

Bella, annesine baktı ve onu hâlâ sevmemeyi diledi. Ama bu imkânsızdı. Ne de olsa annesiydi. Hepsinden öte, bir baş belâsı olsa da Dolores de Bella'yı çok seviyordu.

Bella kararlı bir tavırla "Anne," dedi. "Andrei ile buluşmak için Avrupa'ya gitmiyorum. Nereye gideceğimi de söylemeyeceğim. Sadece şunu bil ki, yalnız gidiyorum. Şimdi lütfen hemen odamdan çıkmanı istiyorum. Gitmezsen, seni taşımak zorunda kalacağım." Ki yapabilirdi. Onca yıl dans dersi almak Bella'nın vücudunu güçlendirmişti. Annesinden de bir hayli uzundu. Uzun boyunu, sarı saçlarını ve açık tenini muhtemelen İsveçli babasından almıştı.

"Gerçekten mi?" diye bağıran Dolores oflayıp pufladı. "Çirkinleşmeye gerek yok! İstenmediğim yerde duracak değilim. Bir daha dönecek yer aradığında sakın pişman olup bana dönme!" Fırtına gibi odadan çıktı.

Dolores'in yatak odasının kapısını çarparak kapamasından tam on saniye sonra Bella'nın telefonu çaldı. Tam vaktinde!

Sergio'nun aradığını gören Bella rahat bir nefes aldı. Ferahlık ve heyecan hissetti. Zaten onu görmeyi dört gözle bekliyordu; yanında gevşeyebileceği biriyle olmaya ihtiyacı vardı.

Bella neşeyle "Sergio," diyerek telefona cevap verdi. "Ben de aramanı bekliyordum. Şansım yaver gitti ve bu akşamüzeri Mascot'tan kalkacak bir uçak buldum."

"Bayağı çabuk davranmışsın."

"Evet. Birinci sınıfta uçmanın da böyle avantajları var. Ama yine de iki aktarma yapacağım. Biri Singapur'da diğeri Roma'da. Milano'ya ancak asırlar sonra varabileceğim." Telefonun öbür ucundaki sessizlik Bella'yı endişelendirdi. "Gelmemi hâlâ istiyorsun, değil mi?"

"Ah, kesinlikle. Dört gözle bekliyorum."

Bella gülümsedi. Gitmesini istemesi gerçekten güzeldi. Ona acıdığı için evet dediğini düşünmek hoşuna gitmezdi.

"Arayı kapatmak iyi olacak. Son on yıldır neler yaptığını dinlemek istiyorum. Birkaç yıl önce karşılaştık ama doğru dürüst konuşamamıştık. Her ne yapıyorsan başarılı olduğuna eminim. O gece çok etkileyici görünüyordun. Ama zaten hep müthiş zekiydin."

Sergio, Bella'nın erkeklerde pek şahit olmadığı bir tevazuyla "İşler fena gitmedi," dedi. Erkeklerin çoğu övünmek için acele ederlerdi. "Sen de öyleydin, Bella. Hep spotların önünde olduğun için başarılarını duymamak imkânsızdı. Ama şimdi detaylarla vakit kaybetmeyelim. Yüzyüze geldiğimizde bol bol konuşuruz. Milano havaalanına yaklaştığın zaman mesaj yollarsan iyi olur. Meselâ son aktarma yerinde haber verebilirsin. Ona göre seni alacak arabayı ayarlarım. Hangi isimle seyahat edeceksin? Bella değildir, umarım."

"Tanrım! Tabii ki hayır. Isabel Cameron adına bilet aldım. Biliyorsun, hep Bella adıyla bilinmiyordum."

"Evet, biliyorum. Tanıştığımızda sadece Isabel'din."

"Öyleydim. Sen de bana Izzie derdin. Ta ki annem men edene kadar. Bunun berbat bir lâkap olduğunu söylerdi. Hatta babana bile şikâyet etmişti, hatırlıyor musun?"

"Hatırlıyorum. Babam da annenle hemfikirdi. Eğer ismini kısaltmak istiyorsam, sana Bella dememi söylemişti."

O günü hatırlayan Bella gülümsedi. "Pek de kısa sayılmazdı ama ben sevmiştim. Özellikle İtalyancada güzel demek olduğunu babandan öğrenince çok hoşuma gitmişti."

"Ve savaşlar."

"Ne?"

"Bella aynı zamanda *bellum* kelimesinin çoğuludur. Latincede *savaş* demek."

"Ah, bunu hiç bilmiyordum. Neyse, Sergio, insanların beni tanımalarından çekiniyorsan hiç korkma. Peruk ve gözlük takınca kimse tanımaz. Şoföre söyle, kâğıda Dolores Cameron ismini yazsın."

Sergio "Tamam," dedi.

Aniden ısrarcı olduğunu hisseden Bella endişeyle sordu. "Eminsin, değil mi Sergio? Yani bir otelde de kalabilirim."

"Saçmalama. Senin arkadaşlığından hep hoşlanmışımdır."

"Gerçekten mi? Seni dersinden kaldırıp, gösterimi izlemeye zorladığım için hep deli ettiğimi düşünürdüm."

"İflah olmaz bir ilgi çekme meraklısı olduğunu itiraf ediyorum. Ama aynı zamanda yetenekliydin. Şarkı söyleyip, dans edişini izlemek hiç de sıkıcı değildi. Ama seninle basketbol oynamak biraz sıkıntılıydı. Yenilince ağlardın."

Bella "Hiç de ağlamadım!" diye itiraz etti.

"Evet, ağladın. İlk oyunumuzun sonunda ağlamıştın. Ondan sonra bilerek kazanmana izin vermiştim."

Bella güldü. "Ben de hep hakkıyla kazandığımı sanırdım."

Aniden ciddileşen Sergio "Hayatta hiçbir şey hakkıyla değil, Bella," dedi.

Bella "Haklısın," dedi. Eğlence dünyasındaki dalavereleri düşünmüştü. "Şimdi gitsem iyi olacak, Sergio." Onunla eski mutlu günlerden konuşmak çok güzeldi. Bir kez daha, boşanmadan sonra Sergio ile bağlantıda kalmadığına pişman oldu. Ama artık hayıflanmanın faydası yoktu. Tekrar bağlantı kurmuşlardı ve bu kez koparmamaya kararlıydı. Hayatta bir ağabeyi olmak, art niyeti olmadığını bilerek onun tavsiyelerine başvurmak güzeldi. "Roma'ya inince mesaj atarım."

"Harika. Hey, Bella..."

"Ne?"

"Unutma. Nereye gittiğini ve kiminle kalacağını kimseye söyleme."

"Merak etme, unutmam. *Ciao*." Bella telefonu heyecanla kapadı.

~ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM ~

SERGIO telefonunu komodinin üzerine bıraktı, derin bir iç geçirerek yatağına uzandı. Vicdanı o gece düğmesine bastığı plân konusunda rahat değildi. Ama tabii ki artık çok geçti. Hem de çok geç. Bella villasını kiralamayı teklif ettiği anda dönüş yok noktasını geçmişti.

Sonu felâket de olsa yaşayıp görecekti. Çünkü Bella'yı baştan çıkarmanın sonuçlarını kolayca görmezden gelemeyeceğini hissediyordu.

Sonuç tabii ki hamilelik değildi. Bunun olmasına izin verecek kadar ahmak olamazdı. Asıl duygusal sonuçları düşünüyordu. İstediği son şey ona âşık olmaktı. Bella'yı şiddetle arzulamak yeterince kötüydü. Ama bununla baş edebilirdi. Etmişti de. Ama ona âşık olmak bambaşka bir oyundu.

Ve eğer onunla çok fazla zaman geçirirse bu olabilirdi.

Acımasızca mantıklı cevap hemen geldi. '*O hâlde sen de onunla çok fazla zaman geçirmeyeceksin, Sergio! Onu bir kez yatağa attıktan sonra gündüzleri Milano'ya çalışmaya gidersin, villaya da geceleri dönersin.*'

İyi düşünmüştü. Tek sorun onu yatağa nasıl atacağıydı. Söylemesi yapmaktan kolaydı. Bella muhtemelen onu hâlâ ağabeyi ve ilk tanıştığındaki sessiz, içine kapanık çocuk olarak görüyordu. İlk izlenim çok önemliydi. Bu kez ona o çocuktan eser kalmadığını göstermeliydi. Bu kez Bella çok farklı birini görmeliydi. Tam olarak kötü çocuk da değil. Sergio kişiliğini o kadar radikal boyutta değiştiremeyeceğini biliyordu. Ama biraz şeytanlığın ve cüretkârlığın zararı olmazdı.

Bella'nın yorumu Sergio'nun cesaretini arttırmıştı. Birkaç yıl önce partide karşılaştıklarında onu etkileyici bulduğunu söylemişti. Ama o gece smokin giyiyordu. Kadınların çoğu smokinli erkekleri çekici bulurlardı. Bella'nın on-

dan smokinsizken etkilenmesi lâzımdı. İyi bir vücuda sahipti. Yapılıydı, yanık tenliydi ve İtalyan erkeklerine nazaran çok da kıllı değildi. Üstelik etkileyici bir erkeklik organı vardı. Tanrı vergisi bu genetik özellik kadınların çok hoşuna giderdi. Boyutun önemli olmadığını söyleseler de gerçeğin bunun tam tersi olduğunu zaman içinde keşfetmişti.

Bella'yla sevişmenin nasıl olacağını hayal eden Sergio derin bir iç geçirdi. Vücudu da hemen hayal etmeye başlamıştı. *Kahretsin!* Şimdi artık uyumakta güçlük çekecekti. Hâlbuki sabah her zamankinden erken kalkması gerekiyordu. İlk plânına göre şarap evlerinin merkez ofisine gidecek, tüm günü orada geçirecek, ertesi Pazartesi yeni patronlarına devredilecek personele sıkı çalışmaları için teşekkür edecek, onları yeni sürece hazırlayacaktı. Artık imkânsızdı. Onlara ancak sabahtan birkaç saatini ayırabilirdi. Ani ayrılışının etkisini yumuşatmak amacıyla onlara günün geri kalanı için izin verecek, devir kutlama partisini yerel bir barda yapmalarını, parasını kendisinin ödeyeceğini söyleyecekti.

Sergio telaştan nefret ederdi ama başka seçeneği yoktu. Süratle Como Gölü'ne gitmesi, Paskalyadan beri adım atılmayan villayı hazırlatması gerekiyordu. Maria'nın evi temiz tuttuğundan emindi ama yine de ek bir şeyler yapılması gerekebilirdi. Bir konuğun geleceğini de söylemeliydi. Ama kim olduğunu önceden söylemeye niyeti yoktu. Sadece bir hanım arkadaş olduğunu belirtmek yeterliydi. Maria'nın Bella'nın geleceği haberini sızdırmasından çekiniyordu. Sızdırabilirdi çünkü yıllardır onun büyük bir hayranıydı. Bu da Sergio'yu hep sinirlendirmişti. Maria, Dolores'in güzel kızına bayılırdı. Onun üzerine titrer, hatta şımartırdı. Onu hiç unutmamıştı ve başarılarına seviniyordu.

Gizemli konuğun Bella olduğunu öğrenince Maria müthiş heyecanlanacaktı. Düşündükçe canı sıkılan Sergio'nun aklına bu kez başka bir şey geldi. Hem Maria'ya belli etmeden hem de onun burnunun dibinde Bella'yı nasıl baştan çıkartacaktı?

İmkânsızdı. Tam bir cehennem hayatıydı! İşte şimdi köşeye sıkışmıştı. Bella söz konusu olduğunda hiç de alışılmadık bir durum değildi. O yaratığı ilk gördüğü günden beri hep başına belâ olmuştu.

Hayır, hayır, Sergio, şimdi dürüst ol!

Bella'nın on altıncı yaş günü partisine kadar hiçbir sorun yoktu. O gün kozasından yeni çıkmış bir kelebek gibi karşısında belirmiş, zarafeti, yetişkin güzelliği ve sarsıcı seksapeliyle şaşkına çevirmişti. Sergio aylarca Sidney'e gitmemişti; üniversite hayatı ve Roma'daki ince zevkli yaşam, hiç sevmediği bir kadın tarafından yönetilen eve gitmekten daha cazip geliyordu. Ama Bella'nın doğum günü, Haziran'daki yarıyıl tatiliyle çakışınca ve babası da kutlamada bulunması için ısrar edince karşı koyamamıştı. Partiden sonra da tatil için Como Gölü'ndeki villaya hep birlikte gideceklerdi. Bella'yı en son önceki Noel'de görmüştü. Sıska, atkuyruklu ve diş telleri olan bir okul çocuğuydu.

Ama parti gecesi hiç de sıska değildi. Diş telleri çoktan çıkmıştı. Aksine, makyaj yapmıştı ve şahane bir parti elbisesi giyiyordu. Tabii ki beyazdı. Dolores, kızına beyazlar giydirmesi gerektiğini biliyordu. O hâliyle şahane bir meleği andırıyordu. Ne yazık ki, aynı zamanda seksi bir melekti. Yine de Sergio, Bella'nın o zaman hâlâ bakire olduğuna emindi. Dolores buna mutlaka dikkat ederdi.

Bu yüzden de Bella, ona yaklaşıp, bir doğum günü öpücüğü isteyince Sergio şok olmuştu.

Bella hiç kur yapmadan "Bunu yapmalısın, Sergio," demişti. "Bir genç kız on altıncı yaş gününde öpülmelidir ve Baban hariç buradaki tek erkek sensin. O da sayılmaz."

Bella parmak uçlarında yükselip, dudaklarını dudaklarına bastırınca hissettiği etkiye Sergio hiç hazır değildi. Bir an için, onu sertçe kendine çekmek, o masum dudaklarını aralamak ve dilini içeri kaydırmak istemişti. Yirmi bir yaşında, iki buçuk senedir üniversitede okuyan biri olarak Sergio artık masum değildi. Ama şeytanın dürtüsüne direnmiş, öpüşmeyi hafif bir dokunuş olarak bırakmıştı. Ki bu Bella'yı hayal kırıklığına uğratmış olmalıydı. Çünkü suratını asıp uzaklaşmıştı.

'*Ama şimdi artık masum değil,*' diye düşünerek kendini uyaran Sergio kalktı ve banyoya yöneldi. '*Soğuk duşlara son verme, her zaman istediğin şeyi alma zamanı geldi.*'

Bella yatağında ve keyfine tabi olacaktı.

Villaya yaklaştıkça Bella'nın heyecanı ve beklentisi arttı. Uzun ağaçların arasından görünen gölü seyrederken '*Az kaldı,*' diye düşündü.

Birdenbire, artık yorgun hissetmediğini fark etti. Ani bir adrenalin patlaması kanını kaynatmış, nabzını hızlandırmıştı. Milano'da uçaktan indiğinde kendini bitkin hissetmişti. Uçuşlarda çok az uyuklayabilmişti. Uyku haplarını yanına almayı unuttuğuna inanamıyordu. Bu da en az birkaç uykusuz gece daha demekti.

Uykusuzluk çekmek berbat bir şeydi. Bütün gece yatakta sağa sola dönmekten nefret ediyordu. O anlarda zihnine doluşan olumsuz düşüncelerden nefret ediyordu. Son zamanlarda iyice kötüye giden yalnızlık duygusundan nefret ediyordu. Ama yine de biraz şansı varsa, temiz havanın ve mekân değişikliğinin uyku haplarından daha iyi iş göreceğini umuyordu. Gevşeyecek, çözülecekti. Aslında hayattan ne istediğini bulmasına yardım edecekti. Çünkü dürüst olması gerekirse, artık bundan pek emin değildi.

Her şeye birden sahip olabileceğini sandığı zamanlar olmuştu. Sahnede heyecanlı ve büyüleyici bir kariyer, gösteriden sonra onu güzel evlerine götürmek

için kuliste bekleyen fedakâr ve destekçi bir koca ve iki tane mutlu çocuk. Tabii ki bir kız ve bir oğlan. Bella'nın hayal dünyasında mükemmelden aşağı bir şey yoktu.

Geçen hafta, otuzuna bastığında o hayal dünyasını yaşamaya yaklaşamadığını bile anlamak tam bir şok olmuştu. Yakın zamanda elde etme ümidi ise hiç yoktu. Tamam, hâlâ heyecanlı ve büyüleyici bir kariyeri vardı. Kâğıt üzerinde. Ama artık heyecanlı ve büyüleyici olduğunu hissetmiyordu. Sadece zor bir işti.

Hele o kuliste bekleyen fedakâr ve destekçi koca hayali... Boş bir hayalden ibaretti! Öyle bir erkek dünya üzerinde var olmamıştı. Erkekler ne fedakârdı ne de destekçi. En azından Bella'nın etkilendikleri değildi. Hepsi bencil ve mağrurdular. Bella'yı kendileri için bir başarı göstergesi ya da statü sembolü olarak istemişlerdi, eş olarak değil. Çocuklara gelince... Bella isteseydi çocuk sahibi olurdu. Artık bunun için bir kocaya ihtiyaç yoktu. Sadece bir sperm vericisi yeterdi. Bunu ciddi ciddi düşünmüştü ama sadece otuz saniye kadar. Kendi çocuğunun ya da çocuklarının hem anneye hem de babaya sahip olmalarını istiyordu. Onu gerçekten seven, babalık yapmaya gönüllü bir erkekten çocuk yapmalıydı.

Şoför "Geldik sayılır, Bayan Cameron," deyince Bella düşüncelerinden sıçrayarak sıyrıldı.

Tanrıya şükür, şoför konuşkan biri değildi. Ama mükemmel İngilizce konuşuyordu, İtalyan aksanı belirgin değildi. Adı Luigi'ydi ve elli yaşlarındaydı.

"Evet, bazı şeyleri hatırlamaya başladım. Daha önce buraya gelmiştim. Ama yıllardır gelmiyordum."

"Pek değişmedi. Como Gölü. İtalya... Çok değişiklik yok."

Bella sıcakkanlılıkla "Evet," dedi. "Bu da onu daha çekici kılıyor."

Araba Bella'ya tanıdık gelen çakıl taşlı bir araba yolunda yavaşladı, yüksek taş duvarları birleştiren uzun ahşap kapıların önünde durdu. Kapılar yeni duruyordu. Taş duvar ise eskisi gibiydi.

"*Signor* Morelli geçen yıl öldü," derken Luigi'nin ses tonu hüzünlüydü. Kapıları açan uzaktan kumandayı uzattı.

"Evet, biliyorum. Cenazesine gelmiştim."

Luigi kaşlarını çatarak dikiz aynasından ona baktı. "Akraba değilsiniz."

"Hayır. Sadece dostlarıyım."

"Ah!" Luigi kederle başını salladı. "Onu özledim. Hayatının son yılında şoförlüğünü yaptım. İyi bir adamdı."

Bella boğuk bir sesle "Evet," dedi. "Öyleydi."

"Oğlu da iyi bir adamdır."

"Kesinlikle," diye cevap veren Bella, Alberto'nun ölüm konusu kapandığı için memnun oldu.

Sonunda kapılar açıldı, Luigi dikkatini Mercedes'i yavaşça çakıl taşlı araba yoluna sokmaya verince Bella rahatladı. Ön bahçenin ortasındaki kocaman taş çeşmeyi görünce anıları canlandı. Çocukken, çeşmenin tepesindeki üç tane çıplak heykeli ilk kez gördüğünde âdetâ şok geçirmişti. Hâlâ da erkek heykele bakmakta zorlanıyordu. Cinsel organı normalden büyük olan erkek heykele iki yanındaki kadın heykeller de hayretle bakıyordu. Bella villadaki ilk tatilinde o zaman sağ ve dinç olan Sergio'nun büyükbabasıyla tanışmıştı. Yaşlı adamın anlattığına göre, erkek heykele modellik eden kişi villayı on altıncı asırda inşa ettiren atalarıydı. Aynı günün sonraki saatlerinde Sergio, bunun bir efsane olduğunu söylemişti. O zamanlar villanın bir manastır olduğunu, Morelli ailesinin ise mülkü ancak on dokuzuncu asırda satın aldığını açıklamıştı. Çok eski görünse de o çeşme sonradan eklenmişti ve Birinci Dünya Savaşından sonra inşa edilmişti.

Sergio gülerek "Sen de öğreneceksin, sevgili Izzie," demişti. "İtalyan erkekleri yüksekten atıp böbürlenmeye meraklıdırlar."

Bella kendi kendine gülümsedi. Sergio ile tam anlamıyla hemfikir değildi. Evet, *bazı* İtalyan erkekleri yüksekten atıp böbürlenmeyi severlerdi. Sergio'nun büyükbabası o tiplerdendi. Babası ise daha ölçülüydü. Alberto, çekici yeni karısını ve güzel küçük üvey kızını göstermekten hoşlanırdı. Sergio ise nedense başkalarını etkilemeye ihtiyaç duymazdı. Başkası olsa, Broadway'in sevgilisini evinde konuk edeceğini bütün dünyaya ilân ederdi. Ama Sergio yapmazdı. Nereye gittiğini annesine bile söylememesini ısrarla tembihlemişti.

Bu da Bella'ya kesinlikle uyuyordu. Şu anda önceliği huzur ve gizlilikti. Ama Sergio'nun Maria'ya söyleyip söylemediğini çok merak ediyordu.

Bella bunu düşünürken Luigi arabayı villanın arka kapısının önünde durdurdu. Ve Maria demir kapılardan hızla çıktı. Yüzündeki geniş gülümsemeye bakılırsa gelenin kim olduğunu biliyordu.

Bella'nın yaşamaktan yorulmuş yüreği sanki o anda ferahladı. Hey, Maria hiç değişmemişti! Belki biraz daha tombuldu ama mutluluktan ışıldayan yüzü, parlak siyah saçları ve fırıl fırıl dönen siyah gözleri hâlâ aynıydı. Maria kollarını iki yana açarak merdivenden koşarak inerken Bella da arabadan çıktı, kendini yıllardır tatmadığı o sımsıcak ve samimi kollara attı.

Maria heyecanla "Ah, seni tekrar görmek ne güzel, Dolores!" deyince Bella geri çekildi. Neredeyse kahkahalara boğulacaktı ama o sözlerin Luigi için söylendiğini anladığından hiç istifini bozmadı. Taktığı kızıl peruğa ve koyu renk camlı gözlüklere rağmen, Maria'nın onu tanıdığına kesinlikle emindi.

Bella, Luigi'nin valizlerini içeri taşımasını sabırla bekledi ve sonra ona cömert bir bahşiş uzattı. Roma'da Milano uçağını beklerken bir miktar para bozdurmuştu. Luigi kartvizitini uzattı ve bir yere gitmek istediğinde aramasının yeterli olacağını söyledi. Bella da kartviziti kot pantolonunun cebine tıkıştırdı

ve adama el salladı. Luigi gözden kaybolunca peruğunu ve gözlüklerini çıkardı, saçlarını omuzlarına saldı.

"Şimdi artık Bella olabilir miyim?" deyince Maria eskiden hatırladığı gibi neşeyle kıkırdadı.

"*Sì*. Ama artık zengin ve meşhur olduğuna göre izin var mı?"

Bella, ona sitemle baktı. "Bu saçmalıklara başlarsan patronunla konuşmam gerekir. Ha, bu arada, Sergio nerelerde? O da burada mı?"

"*Sì*. Bahçe ve havuz işlerinde Carlo'ya yardım ediyor. Onu Temmuz sonlarından önce beklemiyorduk, bu yüzden de işler biraz... Nasıl derler? Aceleye geldi. Gelince onu bulmanı söyledi."

Bella gülümsedi. Maria'nın aksanlı konuşmasına bayılıyordu. İngilizcedeki ufak tefek hatalarını seviyordu. Çok çekiciydi. Maria çekiciydi. Bu yer bütünüyle çekiciydi!

Bella rahat bir nefes aldı ve "Ah, Maria!" dedi. "Burada olduğum için ne kadar mutluyum, bilemezsin."

"Sergio kadar mutlu olamazsın. Çok... Heyecanlı."

Bella, Maria'nın yanlış kelime kullandığını düşündü. Sergio heyecanlı tiplerden değildi. Hiç olmamıştı. Suskun ve bağımsız kişiliğini ne kadar beğeniyorsa, hafif tutuculuğunu da bir o kadar tedirgin edici bulurdu. On altıncı yaş günü gecesini hiç unutmamıştı. Cüretkârca Sergio'dan onu öpmesini istemişti. Cüretkârdı çünkü o zamana kadar karşı cinsten çok çekinirdi. Ama sınıfındaki bütün kızlar o gece partideydiler. Birçoğunun ağzı Sergio'ya sulanmıştı çünkü o, okuldaki erkek çocuklara göre çok ateşli ve seksi görünüyordu. Hatta kızlardan biri, onun yanına gidip öpmeye cesaret edince Bella da öpüşmek istemişti. Ama Sergio ne yapmıştı? Kaskatı kesilmiş sonra dudaklarına hafifçe dokunup, geri çekilmişti. O gece ne kadar güzel göründüğünü düşünürken, bu Bella için bir hayli aşağılayıcı ve kırıcı olmuştu.

Hayır, Sergio heyecanlı tiplerden değildi. Kesinlikle tipik, ateşli İtalyan erkeklerinden değildi. Ama şoförün dediği gibi, iyi bir adamdı.

Bella, Maria'nın koluna girdi ve sıcaktan kurtulmak için evin içine çekiştirdi. "Onu bulmadan önce üstümü değiştirmem lâzım." Yazın nasıl sıcak olduğunu unutmuştu. "Bana hangi odayı vereceksin?"

"Sergio büyük yatak odasını aldı. Sen de yanındaki iki odadan birini alabilirmişsin."

Bella '*Elbette*,' diye düşündü. '*Artık ev sahibi o*.'

Eski günlerde bütün çocuklar—Sergio bile—en üst kattaki mütevazı döşenmiş, daha küçük odalarda kalırdı. Orta kattaki üç yatak odası ise gayet lüks döşenmişti, kendi banyoları vardı ve Fransız kapıları geniş, serin bir balkona açılırdı. Ortadaki ana yatak odası fazlasıyla büyüktü, dört direkli, kocaman bir

karyolası vardı. Banyosu ise siyah mermerdendi ve içinde kocaman bir küvet vardı.

Taş merdivenlerden birinci kata çıkarlarken Bella "Seçme şansım var mı?" diye sordu.

Maria omuz silkti. "Fark etmez. Hepsi yeni temizlendi. Sen seç."

"Altın rengi yatak örtüsü olanı istiyorum."

Şimdi Bella, altın ve krem renklerinde dekore edilmiş odada valizlerini açıyordu. Bir zamanlar annesiyle Alberto'nun kaldığı bu odaya her girişinde hayran olurdu. '*Yıllar hiç değiştirmemiş*,' diye düşünürken sıcaktan bacaklarına yapışmış kot pantolonunu çıkardı. Üzerine serin tutan ipek, anvelop bir elbise geçirdi. Sevimli antika mobilyalar, altın varaklı duvar kâğıtları ve gölden gelen hafif rüzgârda uçuşan yarı şeffaf perdeler de aynıydı. Saçlarını tepesinde toplayıp, acele bir duş alırken banyonun da aynı güzellikte olduğunu düşündü. Zemini ve duvarları kaplayan krem rengi mermerin altın damarları vardı. Armatürler altın renginde, krem renkli havlular kalın ve yumuşaktı. Kurulanan ve giyinen Bella makyaj ya da bakım yapmaya gerek görmedi. Ne de olsa tatildeydi. Ve paparazzilerden uzaktı.

Bella uzanıp biraz uyumayı düşündü ancak nezaket gereği Sergio'yu bulmalı ve geldiğini haber vermeliydi. Maria'nın söylediğine göre, Sergio, onu bir-iki saatten önce beklemiyordu. Bunu da anlayabiliyordu çünkü Roma'ya indiğinde Milano uçuşunun bir saat rötarlı olduğunu öğrenince Sergio'ya mesaj atmıştı. Ama uçak sadece yarım saat rötarla kalkmış, yolda da arayı kapatmıştı. Bu yüzden de villaya Sergio'nun beklediğinden erken varmıştı.

Bella banyodan çıkınca balkona yöneldi. Hem gölün ve bakımlı bahçelerin harika manzarasını seyredecek hem de Sergio'nun nerde olduğunu tespit edecekti. Aşağı baktığı anda gözleri havuzu vakumlayan adama takıldı. Uzun boylu, siyah saçlıydı ve üzerinde sadece etkileyici fiziğini ortaya çıkartan şortu vardı.

Adamın o muhteşem teninde titreşen sırt kaslarını görünce Bella '*Yüce Tanrım!*' diye düşündü. Kendisininki gibi açık tenli değil, Akdeniz genlerinin bölge erkeklerine bahşettiği ve kendiliğinden oluşan bronz tenliydi. Her yanıyla güzeldi. Geniş omuzları, düzgün şekilli başı, güneşte parlayan gür, siyah saçlarıyla çok güzeldi. Ona bakmaktan kendini alamıyor, yalnız kalbi, öylesine seksi bir kocası olan Maria'ya imreniyordu. Çünkü bu, Carlo olmalıydı.

Ama bunları düşünür düşünmez, *Carlo* sandığı adam başını kaldırıp ona bakınca o çok tanıdık gözleri fark eden Bella hafifçe inledi.

Sergio! Bağnaz ve soğuk tavırlı Sergio şimdi her hâliyle ateşli İtalyan köklerine benziyordu. Saçları hatırladığından uzundu, çenesini örten hafif kirli sakalıyla çok maço görünüyordu. Çok... Seksi.

Sergio, ona gülümseyerek baktı. "Bu kadar erkenden burada ne arıyorsun?"

Bella, Sergio'nun çıplağa yakın güzelliğinin ve ona karşı verdiği tepkinin şokundan kurtulmak için bocaladı. Sergio'ya çekilmek istemiyordu; o tip birkafa karışıklığı ve karmaşa istemiyordu. Buraya daha çok dinlenmek için gelmişti. İstediği son şey, beklenmedik ve arzu edilmedik garip duygularla sarmalanmak olurdu.

Ani bir sıkıntıyla sarsılan Bella '*Lânet olsun, bunu istemiyorum!*' diye düşündü.

Sergio üstüne bir şeyler giyince Bella, ona rahatça bakabileceğini ve her zamanki duygularından farklı bir şey hissetmeyeceğini ümit etti. Ona hep hayranlık ve yakınlık duymuştu. Cinsel çekim değil.

Yine de şu anda onu tepeden tırnağa titreten cinsel çekimdi. Ona bakmaktan kendini alamıyor, bazı geceler sahneye çıkmadan önce olduğu gibi kalbi delice atıyordu. Yüzü utanç dolu bir alevle yanmaya başlayınca Bella tüm gücünü topladı ve ona gülümsemeyi başardı.

"Pilotumuz Roma ile Milano arasında tam anlamıyla gazladı," derken Bella sesinin sakin çıkmasına şaşırdı. Belki Charlie'nin de dediği gibi çok iyi bir aktristti.

Sergio "Anlıyorum," diye cevap verdi. "Bak, burada işim bitmek üzere. Hiç bu kadar terlememiştim. Mutfağa inip, Maria'ya en sevdiğim Chablis'den bir şişe açmasını söyler misin? Hangisi olduğunu biliyor. Burada, terasta içeriz. Önce acele bir yüzüp, geleyim," diye ekledi ve havuzun uzak ucuna doğru yürüdü. Orada durdu, bacaklarını hafifçe iki yana açtı, kollarını göğsünde kavuşturdu ve tekrar Bella'ya baktı. "Havuzda bana katılmanı önerirdim ama o kadar uzun uçuştan sonra muhtemelen sersemlemiş durumdasındır."

Bella "Yorgunum," diye cevap vermeyi başardı. Hayatı boyunca hiç bu kadar ateşli hissetmediğini düşünmekten kendini alamadı.

Sergio'ya bu kadar açıkça bakmaması gerektiğini bilmesine rağmen Bella bakışlarını o yarı çıplak, muhteşem vücuttan ayıramıyordu. Yattığı erkeklerin hepsinden daha yakışıklıydı. Geniş omuzları, ince beli, dar kalçaları, uzun ve güçlü bacaklarıyla mükemmel bir yapısı vardı. Kasları yerinde ve kararındaydı. Yıllardır her ne yapıyorsa iyi yapmıştı ve miskin miskin oturmadığı belliydi. Bu da Bella'nın aklına boşanmadan sonra Sergio'nun neyle meşgul olduğu sorusunu getirdi. Londra'da yaşadığına göre aile işiyle meşgul değildi. Morelli Şirketi Milano'daydı. Tabii Alberto, oğluna işin Londra kolunun sorumluluğunu vermediyse. Tıpkı kendi babasının daha önce onu Sidney'e yollaması gibi.

Düşünceler zihnini hücum edince Bella o utanç verici gözlemeyi bıraktı ve Sergio'nun hayatını kazanmak için ne iş yaptığını anlamak üzere Maria'nın yanına, mutfağa yöneldi. Hem de şarabı alacaktı. Kendi kendine bunun sadece

meraktan olduğunu söylüyordu. Yoksa ona yakınlaşmak ya da kariyer çizgisinden çok özel hayatını öğrenmek için değildi.

Terastaki masaya oturduğunda Bella tam olarak öyle yapmak istediğini kendine itiraf etti. '*Ama amacın ne, Bella?*' diye kendine sorarken Sergio'nun rahat kulaçlarla suyu yarmasını izledi. '*Buraya, Como Gölü'ne uzun süredir görmediğin üvey ağabeyinle aşk yaşamaya değil sükûnet ve huzur bulmaya geldin. Onunla flört etmeye başlarsan neler olacağını biliyorsun.*' Bella, erkeklerin onu çekici bulduğunu biliyordu. Hatta bazıları dayanılmaz bulduğunu iddia etmişti.

'*Ama yatağa girene kadar! Bir süre sonra da seni çekici ve dayanılmaz bulmuyorlar. Kabul et, Bella. Sen yatakta çok sıkıcısın. Başarısızsın. Bakmak için güzel olabilirsin ama erkeği tam olarak tahrik edemiyorsun. Sergio'yu fiziksel olarak çekici bulman boşuna. Hep uzun boylu, esmer ve yakışıklı erkeklere çekildin. Ama ne yazık ki o çekim hiçbir zaman şehvete dönüşmedi. Utangaçlığını yenemedin, kontrolünü kaybedemedin.*'

Bella, sevgililerinin bazen kontrolünü kaybedebilmelerine hep imrenmişti. Bir kez de olsa kontrolünü kaybetmek harika olurdu. Ama hiç yapamamıştı. Belki de hiç yapamayacaktı. Belki de bu özelliği annesinden geçmişti. Dolores çelik gibi iradeli, saplantı derecesinde kontrollüydü. Bella'nın belki de çıplakken huzursuz olması utangaçlıktan değildi. Belki de hırçın ve şüpheci bir kadının kızı olmaktan dolayı içinde oluşturduğu savunma duvarlarını yıkmaktan kaçınıyordu. Bella, annesinin onu sevdiğinden emindi. Ancak bu sapkın bir sevgiydi. Fazlasıyla sahiplenici, kontrolcü ve yönlendirici bir sevgiydi.

Bunaltıcı düşüncelerle sarmalanmışken, Bella, Sergio'nun havuzda ona doğru yüzerek birkaç metre yakınına geldiğini fark etti.

Sergio "Çıkma zamanı," deyince Bella'nın bakışları onun seksi, traşsız yüzüne dikildi.

Süregelen düşüncelerinden bunalan Bella bezgince içini çekti. Mantığı ona bakışlarını Sergio'dan çekmesini söylüyordu ama yapamıyordu. Bu yüzden de onun iki avucunu havuzun kenarına bastırmasını, kendini yukarı doğru çekerken karın kaslarının titreşmesini izledi. Sergio tek bir sıçrayışta kocaman bir kedi gibi taş zeminin üzerine indi. Islak saçlarını kocaman elleriyle geriye doğru atarken vücüdundan sular süzüldü. Bella soluğunu tuttu, aç bakışlarıyla o muhteşem vücudu tepeden tırnağa süzdü.

Allahtan o anda Maria elinde buz kovası ve kadehlerle göründü de Bella da dönüp, ona yardım etme bahanesine sığındı. Ama göreceğini görmüştü. Sergio'nun kalçalarına sımsıkı yapışan şortundan belli olan erkekliğinin büyüklüğünü fark etmek için birkaç saniye yetmişti. Eğer gözleri onu yanıltmıyorsa bayağı iriydi.

O ölçülere sahip bir erkekle sevişmenin nasıl olacağını düşününce Bella'nın dili damağı kurudu. Aslında aklında olan sevişmek değildi. Zihnini aniden dolduran cinsel fantezi romantik ya da nazik değildi. O fantezide Sergio, ön sevişme olmaksızın, vahşice, sevgiye dair yalanlar söylemeden Bella'yı alıyordu. Bella sevgi sözleri istemiyordu. Sadece seks istiyordu. Sert, çıplak, hayvani seks...

Bu kez sadece çekim söz konusu değildi. Bella buz kovasından şarap şişesini çekerken bunu kabullendi. Bu şehvetti. Yedi ölümcül günahın en meşhuruydu. İnsanı baştan çıkarma ve mahvetme gücüyle kötü bir şöhreti vardı. En mantıklı insana bile sağduyusunu kaybettirir, ahmağa çevirirdi.

Bella kontrolünü yitirme senaryosuna özlem duysa da bunu yaptığında şehvete değil aşka tutkun olmayı ummuştu. Oraya gelirken Sergio'yu arzulayabileceğini asla düşünmemişti. Şimdi onunlayken kendini ahmağa çevirme ihtimaliyle dehşete düşüyordu.

Sergio beline bir havlu dolayıp, masada karşısına otururken Bella da fantezilerini zihninin en uzak köşesine itti. Çok da hoş olmayan dürtülerine kapılmamaya kararlıydı. Şimdiden tatilini berbat etme tehdidiyle karşı karşıyaydı ki, buna asla izin veremezdi. Bu molaya çaresizce ihtiyacı vardı. İhtiyacı olmayan tek şey, cinsel ve yüzeysel duyguların mağduru olmaktı. Sergio'ya âşık değildi. Onu artık tanımıyordu bile. Gerçeği söylemesi gerekirse, aslında o bir yabancıydı. Bir zamanlar tanıdığı ve beğendiği çocuk artık tam bir erkekti. Kendi hayatı ve kendi plânları olan bir erkek. Hiç şüphesiz, hayatında bir kadın olan bir erkekti. Bunun aksini hayal etmek aptallıktı.

Geçen yıl, Andrei ile ayrıldıktan sonra, Bella erkekler söz konusu olduğunda ahmakça davranmayacağına yemin etmişti. O yemini test etmenin zamanıydı!

Kendini toparlayan Bella, Sergio'nun yarı çıplak vücuduna karşı yüzüne ilgisizlik maskesini taktı ve ona bir kadeh şarap doldurdu.

Kadehi uzatırken soğukkanlı bir tavırla "İyi yüzüyorsun," dedi. "Ama zaten hep öyleydin."

~ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM ~

SERGIO kadehine uzanırken o soğuk ama güzel mavi gözlerin derinliklerine baktı. Ama birkaç saniye önce soğuk değildiler. Ona bakarken ateşli ve açtılar. Bundan emindi.

Ama şimdi nedense o bakışlardan eser yoktu. Karşısına oturan Bella gayet soğukkanlı ve ciddiydi. Çiçek desenli ipek yazlık elbisesiyle son derece alımlıydı. Tabii çok da inceydi. Sergio'ya göre hayatlarını spot ışıkları altında sürdüren kadınlar hep çok inceydiler. Ama aksine, Bella'nın inceliği onu daha çekici kılıyor, uzun ve narin vücuduna hem cazibe hem de kışkırtıcı bir kırılganlık katıyordu. Porselen teninde makyaj yoktu. Sarı saçlarını tepesinde toplayınca uzun ve zarif boynuyla, küçük, güzel kulakları meydana çıkmıştı. Ruj sürmemişti ama ihtiyacı da yoktu. Pembe dudakları doğal hâliyle dolgun ve nefisti. O dudakları öptüğünü hayal eden Sergio'nun midesi kasıldı. Ve o kuğu gibi boynu. Ve o kulakları. Daha fazlasını hayal etmeye başlayınca kontrollü olması için kendini uyardı.

Sergio "Hatırladığım kadarıyla sen de balık gibi yüzerdin," dedi ve şarabından bir yudum aldı. Bella'nın üzerinde uyandırdığı cinsel ateşi bastırmak için yüzmek yetmemişti. Havuzdan çıktığında hâlâ yarı erekte durumdaydı ve şimdi ise yine uçuşa geçmişti. Mayosunun ıslak likra kumaşı da rahatsız ediyor, acı veriyordu. Ama Bella söz konusu olduğunda acıya alışıktı.

Sergio günün geri kalanında durumu nasıl idare edeceğini düşünürken Maria elinde ev telefonuyla terasta belirdi. Ahizeyi ona uzatırken alçak bir sesle "*Contessa*," dedi.

Araya girildiği için bir an canı sıkılan Sergio sonra Bella'nın tek kaşının kalktığını fark etti. Hiçbir şey bir kadının ilgisini başka bir kadın kadar çek-

mezdi.

Sergio, Bella'ya "Özür dilerim," dedikten sonra ahizeyi kulağına götürdü. Sımsıcak bir ses tonuyla "Claudia,"dedi. "Araman ne hoş."

Kontes "Seni yaramaz," diye sitem etti. "Kalmaya geliyorsun ve bana önceden haber vermiyorsun, öyle mi? Bilseydim, gelişinin şerefine bir akşam yemeği organize ederdim."

"Ne kadar naziksin. Ama şu anda sosyalleşecek havada değilim. Onun yerine sadece ikimiz yesek nasıl olur? Belki yarın akşam? Sekiz sana uyar mı?"

"*Si*. Saat sekiz harika olur. Angela'ya senin için özel bir şeyler hazırlatacağım. Ve mahzenden de kocamın ölmeden önce sakladığı Chianti Giovanni'yi çıkartacağım."

Bu da on yıl öncesi demekti. Chianti'yi içmek zevkli olacaktı. "Dört gözle bekliyorum. Şimdi kapatmalıyım, Claudia. Havuzu temizliyordum ve duş almaya şiddetle ihtiyacım var."

Claudia'nm neden Carlo'nun işini yaptığını sormasına fırsat vermeden Sergio telefonu kapattı. Bella geldiğinde havuzu temizliyor olmak *istediğini* ona nasıl açıklayacaktı? Şoför havaalanından mesaj çekmiş ve Milano'dan ne zaman yola çıkacaklarını bildirmişti. Bella'nın, vücudunu etkileyici bulacağını düşünerek onu elbiseyle karşılamak istememişti. İyi bir yapısı olduğunu biliyordu. Ve eğer eskisi gibiyse, Bella'nın uzun boylu, yanık tenli ve esmer erkeklere meyli vardı. Plânının işlediği belliydi çünkü Bella'nın aç bakışlarını uzun süre üzerinde hissetmişti.

Ama Bella çok güzel ve ağırbaşlı bir kadındı. Başarılı bir sanatçıydı. Fiziksel olarak çekici bulsa da bir erkeğin peşinden koşmaya ihtiyacı yoktu. Erkeklerin onun peşinden koşmasına, çiçekler yollamasına, hayranlık ve arzu dolu sözler söylemesine alışkın olmalıydı. Sergio önce öyle bir taktikle onu baştan çıkartmayı düşünmüş ama sonra bunlardan sıkılmış olacağını öngörerek karar değiştirmişti. Daha orijinal olmak istiyordu. Aynı evde yaşamanın avantajını kullanarak er ya da geç onu baştan çıkartacak bir yol bulacağından emindi.

Bella alaycı bir tavırla "Bir kontes, ha Sergio?" diye sordu. "Acaba kızıl saçlı mı?"

Sergio kaşlarını çattı. "Bunu neden sordun?"

"Babanın cenaze töreni sırasında ikimiz konuşurken çok çekici, kızıl saçlı bir kadın yanına gelip, koluna girmişti."

Sergio gerçekten hatırlamıyordu. Ama Bella hatırlıyordu. Bu da ilginçti.

"Claudia kızıl saçlıdır, evet. Benim yan komşumdur. Solumuza doğru, tepedeki villada oturur. Çok iyi bir komşu ve çok iyi bir dosttur."

"Kontla da iyi dost musunuz?"

Sergio gülümsedi. Bella *kıskanmıştı*. Anlaşılan, gelmesinden hemen sonra başka birine yemek sözü vermesini yadırgamıştı. Ki Sergio da bunu özellikle

yapmıştı. Jeremy'nin geçen gece önerdiği taktiklerden birini uygulamak istemişti. *İlgi gösterme ki ilgi duysun.*

Sergio merakla bakan Bella'ya sakince cevap verdi. "Kont birkaç yıl önce öldü."

Bella kibirli bir tavırla "Anlıyorum," dedi.

Anlamamıştı tabii. Ama önemli değildi. Bella'nın Claudia'yı şen bir dul sanması, yarın akşamki yemekten sonra onunla birlikte olacağını düşünmesi Sergio'nun amacına uygundu. Ama Claudia en az elli beş yaşındaydı. Estetik cerrahı yıllardır ona uyguladığı yöntemler dolayısıyla altın madalyayı çoktan hak etmişti.

O anda elinde iki tabak *bruschetta* ile Maria göründü. Sergio yemek için minnettardı. Öğle yemeği yemişti ama fiziksel olarak çalıştığından dolayı iştahı açılmıştı. Üzeri domates ve soğan sosuyla kaplı sarımsaklı ekmekler nefis görünüyordu.

O anda her türlü iştahı açılmıştı.

Sergio iki lokma arasında Bella'ya sordu. "Pekâlâ, neden bu kadar çaresizce uzaklaşmak istediğini anlatacak mısın?"

Bella'nın bakışlarında sanki neden geldiğini unutmuş gibi bir karmaşa belirdi. Ama sonra güldü. Garip bir gülüştü. Âdetâ acıydı. Ve biraz da alaycı.

"Kelimelere dökmek zor," dedi. "Sanırım her şeyden usandım. İşten, hayattan ve erkeklerden. Özellikle de erkeklerden," diye vurguladı.

Sergio '*Korkunç!*' diye düşündü. Aniden Bella'yı baştan çıkartmak ona çok daha zor göründü. Başka bir şey düşünemeden "Ben de erkeğim," deyiverdi.

Bella gergince "Bunu biliyorum, Sergio," dedi. Bir an gözlerini kapadı, omuzlarını kaldırdı sonra çöktü. "Ama sen... Farklısın."

Sergio "Düşündüğün kadar değil, Bella," diye mırıldanırken aniden rahatsız olan vicdanından nefret etti.

"Sen, bir kadını yatağa atmak için onu sevdiğini söylemezdin, değil mi?"

"Hayır, söylemezdim." Ne kadar yapmak istese de...

"Gördün mü? Kötü talihim nedeniyle birlikte olduğum o ahlâksız alçaklardan farklısın. Sen bir centilmensin."

"Ama yine de erkeğim. Bir kadını gerçekten istiyorsam, her zaman centilmence davranmayabilirim."

"Buna inanmam."

Sıkıntıdan sabırsızlaşan Sergio "O zaman aptalsın," dedi. Bella'nın incinmiş ifadesini fark edince anında pişman oldu. "Özür dilerim. Bu gereksiz oldu. Ama ben de aziz değilim, Bella ve sen çok güzel bir kadınsın."

Gözleri birleşti, Sergio, Bella'nın bakışlarındaki ani paniği gördü. Bunun iyi mi yoksa kötü haber mi olduğundan emin değildi.

"B... Belki de burada kalmam pek de iyi bir fikir değildi," diye Bella kekele-

di. "Sanırım bir otelden yer ayırtsam daha iyi olacak."

Kahretsin! Kötü haber! Ama Sergio yine de Bella'nın kaçmasına izin vermeyecekti. Onu baştan çıkartmanın zor olacağını hep biliyordu. Ama aynı çatı altında kalmazlarsa imkânsızdı.

Sergio ipeksi bir sesle "Saçmalama, Bella," dedi. "Maria evine gittiği anda üstüne atlayacak değilim. Şu anda bir sürü kız arkadaşım olmasına rağmen bir ay sekssiz durabilecek yaştayım. Bu yüzden, yemeğini ye, içkini bitir ve sonra gidip iyi bir uyku çek."

***

Bella bakışlarını tabağına indirirken '*Ama asıl problem bu,*' diye içinden söylendi. '*Senden gelecek her türlü ilgiye razıyım. İstediğin gibi üstüme atlayabilirsin. Beni istediğini söyle. Hemen şimdi ve burada. Bu masanın üstünde ya da yerde. Hayır demeyeceğim. Külodumu çıkarmanı ve hemen yapmanı istiyorum. Özensizce. Sevgi ya da beğeni sözleri etmeden.*'

Yüce Tanrım! Ona ne oluyordu böyle? Bu yaratık, aniden korkunç şeyler isteyen, hatta bunun için yanıp tutuşan bu kadın, *o* değildi! Tabii ki hepsi kafasındaydı. Gerçek değildi. Eğer Sergio gerçekten üstüne atlasaydı herhâlde bir mil öteye kaçardı.

Ama tam olarak kafasında da değildi, değil mi? Baldırlarının arasındaki ateş gerçekti. Kalbinin gümbürtüsü ve göğüs uçlarının dikleşmesi de. Bunlar çok gerçekti. Ve çok tedirgin ediciydi.

Gitmeliydi. Hemen şimdi olmazdı. Ama Sergio'yu gücendirmeden en kısa sürede gitmeliydi. Birkaç gün sonra Hollywood'dan reddedemeyeceği, acil bir telefon alırdı. Bu arada, Sergio'nun ayartıcı varlığından mümkün olduğunca uzak durmalıydı. Aniden, ertesi gece Kontesle yemek yiyecek olmasından ilk andaki kadar rahatsızlık duymadı. Ama yine de kontesle seks yapacak olması fikrinden nefret ediyordu. Bu da çok saçmaydı! Eğer isterse neden onunla seks yapmasındı? Söylediği gibi, etrafı kız arkadaşlarla doluydu.

Ama faydası yoktu. Sergio'nun o kadınla seks yapacağı düşüncesiyle bile kapkara bir kıskançlıkla sarmalanıyordu.

Bella bakışlarını kaldırdı, onunkilere dikti. Gözlerindeki suçlu açlığı görecek diye de korktu. Ne yapacağını bilemediğinden aklına ilk geleni sordu. "Bu gece yemek kaçta yenecek?"

"Sen ne zaman istersen. Maria'dan yemek pişirmesini istemedim. Son iki gündür çok yoruldu. Villayı yukarıdan aşağıya temizledi. Kasabaya iner, orada yeriz diye düşündüm. Son gelişinden bu yana birkaç yeni restoran açıldı. Ama dışarı çıkamayacak kadar yorgun hissedersen kendim bir şeyler yapabilirim."

"Sen yemek pişirebilir misin?"

Sergio omuz silkti. "Yirmi birinci asırda yaşayan bekâr bir erkeğim. Tabii ki

pişirebilirim. Eğer biftek kızartıp, salata yapmaya pişirmek dersen," diyerek tatlı tatlı hatta şeytanca gülümsedi.

Ah, Tanrım...

Eğer villada başbaşa kalıp, samimi bir yemek yerlerse Bella kendine güvenemezdi. En iyisi dışarı çıkmaktı. Hem dışarı çıkarlarsa Sergio üstüne düzgün bir şeyler giyerdi. Evde ne giyeceğini kim bilirdi? Hava sıcaktı. Belki de sadece bir şort giyer, belden yukarısı çıplak olurdu. O görkemli, seksi bağrı...

Bella bakışlarını o seksi ve kaslı bağırdan kopardı ve kadehine eğildi. "Biftek ve salata bana uyar ama dışarı çıkmak da hoşuma gider. Tabii önce biraz uyumak şartıyla."

"Tamam. Ben rahatım. Ama sen yemiyorsun," diyerek Sergio tabağı işaret etti.

"Ah, pek aç değilim. Sadece yorgunum ve susadım." Bella kadehi hızla başına dikti, sonuna kadar içti ve içini çekerek masaya bıraktı. Alkolün arzularını bastırmasını ve uyumasına yardım etmesini diledi. Sandalyesini geriye itti ve ayağa kalktı. Bacaklarının titrediğini fark edince irkildi. "Sanırım şimdi odama gitmeliyim."

"Tabağını da al. Biraz yemelisin, Bella."

Bella "Çok zayıf olduğumu mu söylüyorsun?" diye terslendi. Yıllar boyu yeme alışkanlıklarının eleştirilmesinden usanmıştı. Strese girdiği zaman yiyemiyordu. Seyrek de olsa mutlu hissettiğinde iştahla yerdi ve kilosu inip çıkardı. Ama nedense, çoğunlukla aldığından daha fazlasını kaybederdi. Şu sıralar, kilosu normalin biraz altındaydı. Ama tehlikeli boyutta değildi.

Sergio "Birkaç kilo alabilirsin," dedi.

Dürüstçe bir yorumdu ama Bella yine de üzüldü.

Bella "Sen de biraz kibar olabilirsin," diye karşılık verdi. "Medyanın eleştirmesini anlarım ama arkadaşlarımın değil."

Sergio anında pişman oldu ve bunu yüz ifadesiyle de gösterdi. "Haklısın," dedi. "Özür dilerim. Genellikle daha naziğimdir. Senin için endişelendim, hepsi bu. Daha önce de söylediğim gibi, sen çok güzel bir kadınsın, Bella. Kaç kilo olursan ol, yine de güzel olacaksın. Ama kendini çok zorladığın belli oluyor. Gevşemeye ve yemeğe ihtiyacın var, sadece içmeye değil."

Öfkesi kabaran Bella "Seni uyarabilir miyim, Sergio?" diye patladı. "Artık benim ağabeyim değilsin. Sağlığım ve afiyetim seni ilgilendirmez. Kilom da öyle. Bu yüzden, yeme içme konusunda nasihat istemiyorum. Eğer isteseydim, Sidney'de annemle birlikte kalırdım. Şimdi, eğer izin verirsen, dinlenmek için odama çıkıyorum."

Sergio, Bella'nın hızla gözden kaybolmasını suratını asarak izledi.

İyi halt ettin, Sergio. İşte kadını böyle baştan çıkarırsın. Ona ne kadar sıska olduğunu söyleyerek!

Sergio asabi bir kahkaha attı. En sonunda, artık onun ağabeyi olmadığını fark etmişti. Ona arkadaşı olduğunu söylemişti. Bu da bir başlangıçtı. Ama galiba arkadaşlıktan sevgili olmaya daha epeyce yol vardı.

Maria terasa geldi ve dolu tabaklara dik dik baktı. Tabakları kaldırmaya yeltenince, Sergio "Bırak," dedi. "İki kişilik yiyecek kadar açım." Strese girdiği zaman at gibi yerdi.

Maria "Cık-cık," diyerek hayıflandı. "Bu kız... Çok zayıf."

"Biliyorum. Ve ona da söyledim." Ve Sergio kocaman bir lokma ısırdı.

Maria sanki çıldırmış gibi ona baktı. Gerçekten çıldırmış olmalıydı! Ellerini hızla sallayarak "*Stupido!* Ahmaksın sen!" diye bağırdı. "Kıza böyle şeyler söylersen yatağa nasıl atacağını düşünüyorsun?"

Sergio neredeyse boğulacaktı. Ama Maria'yı kandıramayacağını bilmeliydi. Çok zeki bir kadındı. En azından artık niyetini ondan saklamak zorunda değildi. Ya da olursa başarısını. Ki o anda imkânsız gibi görünüyordu.

"Ne kadar zamandır biliyorsun?"

"Bella'ya âşık olduğunu mu?" Maria omuz silkti. "Hep biliyordum. Çocukluğunuzdan beri. O hayatına girince farklı bir çocuk oldun. Ruhunu tutuşturdu."

Sergio yine bir kahkaha attı. Kesinlikle bir şeyleri tutuşturmuştu da ruhu değildi. "Ona âşık değilim, Maria. Çocukken seviyordum. Onu kim sevmezdi ki? Ama artık o bir zamanki büyüleyici küçük kız değil. Büyüdü, güçlü ve mücadeleci biri oldu. Kariyerinde başarılı ve peşinde upuzun bir âşık kuyruğuyla geziyor. Üstelik Tanrının yarattığı en çekici kadın oldu. Bu yüzden, evet, onu yatağa atmaya bayılırım. Bunu inkâr edemem. Ama hepsi bu."

Maria somurtarak "Siz erkekler," dedi. "Ne istediğinizi, ne hissettiğinizi asla bilmezsiniz. Benim Carlo'm. O da böyle düşünüyordu ama ben hamile kalınca gerçeği gördü. Başından beri bana âşık olduğunu anladı."

O sırada terasa gelen Carlo "Benden mi bahsediyorsun, *caro*?" diye sordu.

Carlo kıvırcık, siyah saçlı, rahat tavırlı bir adamdı. Gençliğinde gözleri dört dönerdi ama şimdi eşine ve çocuklarına tapan bir aile babasıydı ve insanların değişebileceğini ispatlıyordu.

Maria, kocasına gülümseyerek "*Sì*, Carlo," dedi. "Ne kadar harika bir eş ve *papa* olduğunu söylüyordum."

Carlo, karısına ışıltılı bir gülüşle baktı. "Elimden geleni yapıyorum. Şimdi gitmem lâzım, Sergio. Okul kapanacak ve benim *bambinolar* şeytana pabucu ters giydirirler."

Sergio "Bot hazır mı?" diye sordu.

Kendisi havuzu vakumlarken Carlo'dan babasının sürat teknesini temizleme-

sini istemişti.

"*Sì*. Motoru kontrol ettim ve her şeyi pırıl pırıl temizledim."

Sergio "O hâlde gidebilirsin," dedi. Carlo'nun İngilizcesinin son yıllarda ne kadar geliştiğini düşündü. Maria gölün çevresindeki turizmin patladığını ve ikisinin de mükemmel İngilizce konuşması gerektiğini söylemişti. Bu yüzden de villada hiç İtalyanca konuşmuyorlardı. "Ve çok teşekkürler. Sen harika bir çalışansın, Carlo."

"Sen de çok iyi bir patronsun. *Ciao*."

Kocası uzaklaşınca Maria gözlerini döndürerek "Ama hâlâ aptalın biri," diye söylendi.

Sergio içini çekti. "Anladım, Maria. Tekrar tekrar söylemene gerek yok."

Maria ağzının içinden İtalyanca bir şeyler mırıldanarak uzaklaştı ve kendine kızmakta olan Sergio'yu tek başına bıraktı. Eğer baltayı nasıl taşa vurduğuna şahit olsalardı hem Alex hem de Jeremy, ona çok kızarlardı. Hiçbiri bir kadının kilosuna yorum yapacak kadar dangalak olamazdı.

Tabii ki Bella'nın hatasıydı. Ne zaman aklına düşse beynini karmakarışık ediyordu.

Düşün, Sergio, düşün!

Sergio iki tabak *bruschettayı* ve şarabı mideye indirirken iki ayrı hareket tarzı düşündü. Birincisi sabırla yaklaşmaktı. Önce onunla arkadaş gibi konuşmalıydı. Kariyeri hakkında sorular sormalıydı. Hayatına ilgi göstermeliydi. Gelecek için neler plânladığını öğrenmeliydi. Kadınların iyi dinleyici olan erkekleri beğendiğini keşfetmişti.

İkincisi ise tam tersi davranmaktı. Kötü çocuk yaklaşımına başvurabilirdi. Birlikte başbaşa kaldıklarında, ortam uygunsa, ona kur yapabilirdi. Tabii ki üstüne atlamayacaktı. Hoş ve nazik olmalıydı. Orijinal ve zekice birşeyler yapabilirdi. Risk alacaktı ama buna değerdi. Çünkü Bella yan odada uyurken fazla sabırlı davranamayacağını Sergio biliyordu. Uyuyamayacağından kesinlikle emindi.

Son düşüncesine gülen Sergio ayağa kalktı, boş kadehleri ve şişeyi buz kovasına koydu, tabakları aldı ve hepsini kocaman mutfağa taşıdı.

Maria yaptığı listeden başını kaldırıp baktı. "O kadar komik olan ne?"

Şişeyi geri dönüşüm kutusuna koyan Sergio "Hayat, Maria, hayat!" dedi. Kadehleri ve tabakları bulaşık makinesine yerleştirdi. "Şimdi evine git. Bugünlük yeteri kadar yoruldun. Yarın öğlene kadar seni görmek istemiyorum. Hiç tartışmaya kalkma. Bella ve ben kendimize kahvaltı hazırlayabiliriz."

"Akşam yemeği için restorandan yer ayırttın mı? Cumartesi gecesi herkes dışarda yer."

"Hayır, ama ayırtacağım. Geç vakte kadar yemeyiz. Bella önce uyuyacak. Şimdi git!" diyerek Sergio, ona el salladı.

Maria isteksizce giderken Sergio rahatladı. Konuşmaktan yorulmuştu. Düşünmekten yorulmuştu. Duş alacak ve biraz uyuyacaktı. Uyuyabilirse ne âlâydı. Normalde, gündüz vakti şarap içerse sersemlerdi. Ama bugün normal bir gün değildi.

Sergio içini çekerek ve başını iki yana sallayarak merdivene yöneldi.

Bella yatakta dönüp durdu. Hem uzun uçuş sonrası bitkinlik hem de uyku ilacı almamış olması uyumasını imkânsız kılıyordu.

Ama yine de uyuması gerekiyordu. Biraz huzur bulmalı, kafasında dönüp duran düşüncelerden kurtulmalıydı. Sergio'yu öylesine arzuladığına inanmakta hâlâ güçlük çekiyordu. Tamam, muhteşem vücuduyla geçmiş yıllardaki sırık gibi, sıska çocukla hiç ilgisi olmayan, etkileyici ve yakışıklı bir erkek olmuştu ama o hâlâ Sergio'ydu. Bir zamanlar ağabeyi olan, boşanmadan sonra ona ve babasına sırtını dönmesine rağmen Bella'yı kalması için villasına davet eden, o aynı nazik ve cömert erkekti.

Bella'ya karşı kin beslememesi şaşırtıcıydı; telefonda sıcak ve ilgili konuşmuştu. Uzun uçuş boyunca birlikte harika vakit geçireceklerini, eski günleri anacaklarını, birbirlerinin yanında tam anlamıyla gevşeyeceklerini hayal etmişti. Bella hayatının geri kalanında nasıl davranması konusunda Sergio'ya fikrini sormayı ve tavsiyelerini duymayı dört gözle beklemişti. Onu seksi Sergio olarak değil, mantıklı ve sağduyulu Sergio olarak düşünmüştü.

Onu gördüğü anda bu kadar güçlü bir arzuyla sarmalanacağını asla hayal edemezdi. Öyle ki orada kalmasını imkânsız kılıyordu. Bella yorgunluk ve karmaşa dolu gözyaşlarının akmak üzere olduğunu hissetti. Çünkü kalmak istiyordu. Ve Sergio'yu istiyordu. Ne yapacaktı?

Bitkin ve şaşkın durumda olduğu zaman Bella'yı uyaran zihin sesi yine devreye girdi. '*Başlangıç için sıcak bir duşa ne dersin, budala? Ya da dayanabilirsen, buz gibi de olabilir. Sadece bir şeyler yap! Böylece yatıp, ilgi çekmeye çalışan tipler gibi ağlanıp sızlanma!*'

Bella dişlerini gıcırdatarak kalktı, banyoya girdi, uzun süre ılık duşun altında durdu. Saçlarının ıslanmasını umursamadı. Çıktığında kendini daha iyi hissetti ama berbat görünüyordu. Uzun, sarı saçları dalgalanmıştı. İçini çekerek onları hafifçe kuruttu, tepesinde topladı sonra yeni aldığı beyaz ipek pijamalarını giydi. Mascot Havaalanında uçağını beklerken hem bu pijamaları hem de bir bikini almıştı.

Bella dişlerini fırçalayıp, yatak odasına döndüğünde güneş iyice alçalmış, odayı yumuşak bir ışıkla yıkamıştı. Perdeler hafif bir rüzgârla şişince Bella kendini balkona attı. Göl manzarasının hâlâ ayakta olan sinirlerini yatıştıracağını umdu.

Manzara şahaneydi. Gölün koyu mavi-yeşil rengi, dümdüz yüzeyinde ilerleyen her cinsten tekne. Sandallar, sürat tekneleri, feribotlar. Bella taş tırabzana yaslandı, bir süre tekneleri izledi. Sonra bakışları gölün öteki tarafına kaydı. Sahil boyunca çok daha görkemli villalar sıralanıyordu, bazıları uzun ağaçların arasında yarı yarıya kaybolmuştu. Daha ötelerde masmavi göğe yükselen dağlara baktı. Yaz mevsimindeydiler ama en yüksek tepelerin üzeri hâlâ karlarla kaplıydı. Manzaranın güzelliğine rağmen Bella'nın düşünceleri yine Sergio'ya gitti.

O anda düşüncelerini meşgul eden adamın sesi duyuldu.

"Gördüğüm kadarıyla sen de uyuyamamışsın."

Bella kendini göreceği şeye hazırlayarak yavaşça döndü çünkü Sergio'nun üstünde daha önceki gibi fazla bir giysi olmayacağını tahmin etti. Taş tırabzanı kavrarken yan gözle çıplak, kaslı kolları gördü.

Haklıydı. Sergio yine yarı çıplaktı. Çıplak kollar, bağır, bacaklar ve ayaklar.

Giydiği siyah saten şort mayosu kadar üstüne yapışmıyordu ama fazla bir yerini de örtmüyordu. Bella kendi pijamalarının da ondan daha iyi durumda olmadığını kabul etti. Ne de olsa kısacık bir şortla, kolsuz, V yakalı bir üstten ibaretti.

Bella dürüstçe "Uzun zamandır uykusuzluk çekiyorum," dedi. Sebebinin *o* olduğunu söyleyemezdi. "Genellikle uyku hapı içiyorum ancak yanıma almayı unutmuşum. Sende bulunmaz, değil mi?" derken ona kaçamak bir bakış fırlattı.

Sergio "Üzgünüm," dedi. "Haplara inanmam. Hoş, pek uykusuzluk çektiğim de söylenemez. Çok çalışırım ve çokça yüzerim. Nadiren uykusuzluk çektiğimde—şimdiki gibi—Tabiat Ananın uyku haplarını denerim."

Bella, ona doğru döndü, dik dik baktı. Sıkıntıdan aksileşmişti. "Üzgünüm, Sergio ama bir fincan papatya çayının harikalar yaratacağını hiç sanmam."

Sergio kahkahayla gülerken gözleri neşeyle parladı. Ve o bakışlarda bir şey daha vardı. Alev alev yanan bir şeyler.

"Papatya çayı önermiyordum, sekten bahsediyordum. Bir-iki kez orgazm olduktan sonra daha kolay uykuya daldığını fark etmedin mi?"

Bella buna nasıl cevap vereceğini bilemedi. İki değil bir kez bile orgazm olmamıştı ki! Birkaç kez yaklaşmıştı—ya da öyle sanmıştı—ancak hiç tam bir tatmin yaşamamıştı. Sadece kocaman bir hayal kırıklığı...

Bella'nın tüm söyleyebildiği "Evet, tabii, ne de olsa şu anda bir sürü erkek arkadaşım var ya!" diyebildi.

Sergio, onu öyle uzun uzun ve dik dik süzdü ki Bella'nın kalbi gümbürdemeye başladı. Öyle ki onun duymasından korktu.

"Seks yapmak için erkek arkadaşa ihtiyacın yok, Bella. Sadece bir erkek yeter. Eğer istersen beni kullanabilirsin. Daha önce de vurguladığım gibi, ben bir erkeğim." Sergio'nun gözleri şeytanca parladı.

Bella, ona bakakaldı. Yaşadığı şokla gözleri büyüdü. Kim derdi ki Sergio bu kadar... Bu kadar...?

Bella doğru kelimeyi bulamadı. Seksi yeterince güçlü değildi. *Şeytani* daha uygun bir sözcüktü.

Bella'nın gözlerinin önünde yine aynı hayal belirdi. Sergio ile sevişmek, o iri erkekliğini içinde hissetmek nasıl olurdu? O düşünceyle boğazı kurudu, kalp atışları iyice hızlandı. Sonunda "Ciddi olamazsın!" diyebildi.

"Ben çok ciddiyim."

"Ama ben... Sen... Biz..."

Sergio, onun cümlesini "Hiçbir şekilde akraba değiliz," diye tamamladı. "Hiçbir zaman değildik. Bak, seni hep hayal ettim, Bella. Özellikle büyüdükten ve bu kadar meşhur ve şahane bir kadın olduktan sonra. Doğruyu söylemek gerekirse, dünyadaki erkek nüfusun çoğu güzel Bella'yı hayal eder. Bu yüzden de seninle sevişmek hiç de zor olmaz."

Şoktan dili tutulan ve aynı zamanda müthiş bir çekime kapılan Bella yutkundu. En çılgın rüyalarında bile Sergio'nun kendini ona bu şekilde sunabileceğini düşünemezdi. Evet demek istedi. Gerçekten istiyordu. Ama o küçücük kelimeyi telaffuz etmek çok zordu.

"Sırf uyuyayım diye bir erkekle yatağa hiç girmedim."

Sergio omuz silkti. "Her şeyin bir ilki vardır."

"Ben... Ben bilmiyorum, Sergio," derken Bella hayır demek için mantıklı bir sebep bulmaya çalıştı. Paniğe kapılmaya başlamıştı. "Söylendiğine göre seks bir şekilde dostlukları bozarmış."

"Hadi ama Bella, seninle et ve tırnak gibi değiliz ya! Bu ay sona erince sen New York'un yolunu tutacaksın ve belki de bir on yıl daha görüşmeyeceğiz."

O düşünceden hiç hoşlanmayan Bella suratını astı.

"Bu ifade de neyin nesi?"diyen Sergio, ona yaklaştı, omuzlarından tutarak kendine doğru çevirdi. "Duygusallık olmadan cinsellik yaşayamaz mıyız? Bunu yapabiliriz, Bella. Çıkarlarımızı birleştirdiğimiz bir arkadaşlık..."

Bella hiçbir yorum yapmadı. Yapamadı. Çünkü o zamana kadar Sergio'nun dudakları çoktan dudaklarına kapanmıştı.

Kitapçı Dünyası Tanıtım Bürosu

~ BEŞİNCİ BÖLÜM ~

SERGIO kendine hâkim olmaya çalıştı. İşi ağırdan almaya çalıştı. Ama sonuçta öptüğü *Bella*'ydı. Kadınların tahrik oldukları zaman çıkardıkları o hafif seksi sesleri çıkartan, dudaklarının altında eriyen Bella'ydı. Ona karşılık vermeyeceğine dair endişesi o hafif iniltiyi duyduğu anda kaybolmuş, aynı anda da kontrolünü kaybetmişti. Onun omuzlarından yanaklarına kayan elleri titriyordu. Yine de yüzünü sıkıca avuçladı, dolgun dudaklarını araladı ve dilini ağzının derinliklerine kaydırdı. Bella, onu istekle karşıladı, dilini Sergio'nun diline dolayarak erotik bir dansa başladı. Sergio saniyeler içinde tam anlamıyla erekte oldu.

Sergio'nun inlemesi hem şehvetten hem de acıdandı. Büyük bir çaba harcayarak dudaklarını ayırdı çünkü havaya ihtiyacı vardı. Aksi takdirde zaten sonuca istediği şekilde gidemeyecekti. Onu asla hayal kırıklığına uğratamazdı. İlk seferinde olmazdı. Bella'yı tek geceden daha fazla istiyorsa dikkatli olmalıydı.

Sergio ellerini tekrar onun omuzlarına indirdi. Alçak bir sesle "Hey, Bella!" dedi. "Sen de iyi öpüşüyorsun." Tabii ki tecrübesi çoktu. Bunu düşünmek pek hoşuna gitmedi. "Burada, balkonda seks yapmak istemiyorsan, yatak odasına gitmeyi öneririm."

Bella gözlerini kırpıştırarak ona baktı. Yüzü kızarmıştı, bakışları ateşliydi.

Cevap alamayınca Sergio "Bella?" diye üsteledi. "Senin odana mı yoksa benimkine mi?"

Yönünü şaşırmış gibi görünen Bella yine konuşmadı. Belki de onunla öpüşmekten bu kadar hoşlanacağını beklemiyordu. Her ne olursa olsun, Sergio, onu seks yapma fikrinden soğutmak istemiyordu. O yüzden de eğildi, onu kucağına aldı ve kendi yatak odasına taşıdı. Bella hiç itiraz etmedi ama kocaman yatağın

siyah saten çarşaflarına yatırılınca gözlerini yuvarladı.

Hâlâ bir şey söylemiyordu.

"Bak, seks yaparken konuşmaktan hoşlanmayan kadınlardansan, şimdi söyleyebilirsin," diyen Sergio bilhassa konuşarak kendi aciliyetini bastırmaya çalıştı.

Bella alçak ve boğuk bir sesle "Konuşmaktan hoşlanmam," dedi.

Sergio omuz silkti. "Özellikle ilk seferinde, kadının neden hoşlanıp hoşlanmadığını bilmek daha iyidir."

"Anlıyorum," derken Bella'nın güzel gözleri Sergio'nunkilere dikildi. Öyle bir bakıyordu ki Sergio, onu tekrar öpmek istedi ama cesaret edemedi.

"Peki, özellikle sevdiğin bir şey var mı? Öpüşmenin haricinde? Çünkü ondan hoşlandığını görebiliyorum."

Cevap vermekte zorlanıyormuş gibi, Bella kaşlarını çattı. Sonunda "Hayır..." diyebildi. "Aslında yok."

"Pekâlâ. Hoşlanmadığın şeyler ne?"

Bella hafifçe gülümsedi. "Konuşmaktan hoşlanmam."

Sergio bir kahkaha attı. "Tamam. Artık konuşmak yok."

Sergio için önemli değildi. Bir şekilde mola vermiş, vücudunu kontrol altına almıştı. Bella'nın yanına uzandı, sol dirseğinden destek alarak onun pijama üstünün düğmelerini açmaya başladı. Kendi kendine göğüslerine bakmamasını söylüyordu. Sadece soymalıydı.

Ama Bella soluğunu tutup, gözlerini kapayıp, başını arkaya attı ve o hareketiyle göğüslerini Sergio'ya doğru kaldırmış oldu. Öylesine davetkârdı ki bakmamak, dokunmamak imkânsızdı.

Aslında hiç de zayıf değildi. En azından göğüsleri değildi. İnci gibi teni olan, en tatlı, en pembe, en dik uçlu, mükemmel dolgunlukta göğüsleri vardı. İnsanı yalamaya, öpmeye, derin derin emmeye davet ediyordu ve Sergio da kontrolünü kaybetme riskini alarak hepsini yaptı. Bella inlemeye, başını sağa sola atmaya başladı. Elleri Sergio'nun başına gitti, parmaklarını saçlarının arasına geçirdi, onu itmek bir yana, sıkıca, sertçe kendine çekti. Sergio ellerini göğüslerinden çekip, aşağılara kaydırıp, pijama altını sıyırınca Bella bir çığlık attı. Bacakları iki yana açılırken hafifçe sızlandı. Ama Sergio'nun ağzı hedefini bulunca sustu kaldı, tüm vücudu gerildi. Onun dudakları ve diliyle en erojen bölgesinde yaptıklarıyla hazla kıvrandı, inledi, hıçkırdı.

O andan itibaren Bella'nın orgazmı garantiydi. Sergio'nunki de.

Birlikte boşaldılar. Ama Sergio için yeterli değildi. Bu daha başlangıçtı. Bella artık onundu. Yatağın kenarına otururken '*En azından cinsel olarak ben*im,' diye düşündü. Yapması gereken, onu tatmin etmeye devam etmekti ve Bella daha fazlasını isteyecek, tekrar tekrar boşalacaktı. Bu onun doğasında vardı.

Sonunda Bella gözlerini açtı ve Sergio'ya baktı. İfadesi şaşkındı.

Büyülenmiş gibi "Böyle olabileceğini hiç bilmezdim," diye mırıldandı.

Sergio aç bakışlarla onun harika vücudunu seyretmeye devam ederken "Nasıl?" diye sordu.

Hemen bacaklarını kapayan Bella'nın kafası iyice karışmış gibiydi. "Sanırdım ki... Sanırdım ki... Yani, anla işte, bunun olması için mutlaka âşık olmam gerekir sanırdım."

Sergio, otuz yaşındaki bir kadının bu kadar kırılgan olmasına şaşırdı.

"Bazen, aşksız seks daha iyidir," derken hiç âşık olmadığına göre bunu tam olarak bilemeyeceğini düşündü. "Duygularından çok fiziksel tepkilerine yoğunlaşırsın. Duygular çoğu şeyi karmaşıklaştırır."

Bella "Haklı olabilirsin," diye mırıldandı. "Sen hiç âşık oldun mu, Sergio?"

Sergio çabucak "Hayır," dedi. Maria'nın gitmeden önce kafasına soktuğu aptalca düşüncelere sinirlenmişti. Bella'ya âşık değildi. Kesinlikle değildi. "Şimdi banyoya gitmeliyim. Sonra baştan savma değil, gerçek seks yapacağız."

Sergio banyo kapısını kapar kapamaz, Bella '*Yüce Tanrım!*' diye fısıldadı. '*Bir erkeğin yanında çıplak durmaktan nefret eden o Bella'ya ne oldu? Oralardan sekten nefret eden, asla orgazm olamayan o Bella nerede?*'

Bella baş döndürücü bir hazla '*Gitti,*' diye düşündü. '*Gitti. Gitti. Gitti.*'

Bella ellerini hâlâ sızlayan göğüs uçlarına götürdü sonra aşağılara indirdi, aniden gerginleşen karnını okşadı, bacaklarını tekrar açarken bel kemiği hazla ürperdi. Bir elini baldırlarının arasına kaydırdı.

Parmakları hâlâ kabarık ve çok hassas olan klitorisine değince "Ah, evet," diye inledi. Gözlerini kapadı, elini içerilere ilerletti, kadınlığının ıslak ağzında dolaştırdı. Daha önce hiç böyle ıslanmamıştı. Ya da bu kadar heyecanlanmamıştı. Sergio'nun içini nasıl dolduracağını hayal edince tekrar inledi.

Eli aniden çekilince irkilen Bella korkuyla gözlerini açtı.

Sergio üzerine eğilmişti, kara gözleri onaylamaz bir ifadeyle parlıyordu.

"Bugün oraya dokunacak tek kişi benim."

Sergio elini ağzına götürüp, parmaklarını teker teker yalarken Bella neredeyse ölecekti. Tadına bayılmış gibi görünüyordu.

Sergio yatağa tırmanınca Bella, onun da kendisi gibi çıplak olduğunu fark etti. Hatta daha çıplak sayılırdı. Çünkü kendi pijama üstü beline kadar açık olsa da hâlâ sırtındaydı.

Bella, ona bakarken yutkundu. Erkekliğinin iri olduğunu anlamıştı ama bu kadar iri olabileceğini beklemiyordu. Aslında tamamen erekte olmuştu ve prezervatif takmıştı. Bella buna şükretti çünkü kendi beyni âdetâ düşünme yeteneğini kaybetmişti. Aslında doğum kontrol hapı kullanıyordu ama korunmasız seksin tüm sonuçlarından korunamazdı.

Sergio ağır ağır "Şimdi, nerde kalmıştık?" dedi. Ateşli bakışlarını hiç ayırmadan Bella'nın bacaklarını iyice açtı, elini arasına kaydırdı.

Bella soluğunu tuttu, Sergio'nun parmakuçlarının içinde yarattığı harikalarla neredeyse kalbi duracaktı. Öyle bir zevk alıyordu ki ağlamak istiyordu. İçinden kopan sessiz çığlıklarla '*Lütfen, lütfen durma!*' diye haykırdı.

Sergio durdu ama belki de böylesi daha iyiydi çünkü Bella soluk almayı unutmuştu. Sergio bacaklarının arasına yerleşip, içine girince kalbi hopladı ve tekrar atmaya başladı. Önce sadece birkaç santim girdi ama yine de Bella'nın dudaklarından uzun bir inilti döküldü.

Sergio boğuk bir sesle "Bacaklarını belime dola," dedi. "Seni incitmek istemem."

İncitmek mi? Onu incitmiyordu ki! Sadece harika hissettiriyordu. Hemen daha fazlasını istiyordu. Bella dediğini yapar yapmaz, Sergio derinlerine kaydı.

Bella yüksek sesle inledi. '*Aman Tanrım!*'

Sergio ileri geri hareket etmeye başlayınca Bella gözlerini kocaman açtı, soluk alabilmek için dudaklarını araladı. Kalp atışları jet hızıyla yükselse de Sergio'nun ritmi ağır ve sakindi. O anda Bella için fazla ağırdı ve fazla sakindi. Onu kasıp kavurmasını istiyordu, sevişmesini değil.

Bella kulaklarına yabancı gelen bir sesle "Daha hızlı," dedi. "Daha hızlı!"

Sergio "Konuşmaktan hoşlanmadığını sanmıştım," diye homurdandı. Bella bir küfür savurunca kahkahayla güldü. "Yaramaz kız."

Sergio tamamen içinden çıkınca Bella inanamadı. Yine küfür edecekti ama Sergio, onu bir hamlede ters çevirince aklı karıştı.

"Seni tamamen soyalım," diyerek Sergio pijama üstünü Bella'nın omuzlarından sıyırdı.

Bella yüzükoyun yatıyordu ve kalçaları tamamıyla göz önündeydi.

Umrunda mıydı? Hiçbir şekilde. Eskiden olsa, utanç ve aşağılanma duygusuyla bin kez ölmüştü. Ama artık değil. Sergio'nun bakışlarını ve ellerini üzerinde hissetmeye bayılıyordu. Ve zaten üzerindeydiler.

Sergio, onun omuzlarını okşarken "Ne kadar güzel," diye mırıldandı. Ellerini sırtında, belinde, kalçalarında gezdirdi sonra aşağı kaydırıp hâlâ zonklayan klitorisini hazla inletene kadar okşadı.

Sergio, onu ellerinin ve dizlerinin üzerine kaldırınca Bella, onu o şekilde almaya çoktan razıydı. Sergio, o pozisyonu isteyip istemediğini sorunca hem şaşırdı hem de garip bir şekilde duygulandı.

Bella kalbi göğsünden çıkacak gibi atarken boğuk bir sesle "Evet," dedi. Garip bir andı. Neredeyse ağlayacaktı. Ama Sergio kaskatı erkekliğini usta bir hareketle vajinasına kaydırınca Bella her şeyi unuttu, sadece onun içini nasıl doldurduğunu algıladı. Bu kez ritmi ağır değildi, Sergio içinde hızla gidip gelirken kalçaları birbirine vurarak şaklıyordu. Uzun ve güçlü hamlelerle giriyor,

hızla geri çekilip, çok daha güçlü bir şekilde giriyordu. Ellerini öne uzatıp, göğüslerini avuçlayınca Bella bambaşka bir dünyaya, şehvetin dizginlerinden boşaldığı bir dünyaya yükseldi. Haykırdı, kalçalarını iki yana oynatarak Sergio'ya bastırdı. Çaresizce o erotik işkencenin bitmesini bekledi.

Bella'nın orgazmı depreme yakalanmış gibi tüm vücudunu sarstı, çığlıkları mermer zeminde yankılandı, Sergio'nun boşalırkenki zevk çığlığını duyunca kendi tatmini arttı. Sonunda Bella yatağa çöktü, Sergio üstüne yığıldı. Öylece sanki asırlarca durdular, vücutları kenetliyken solukları birbirine karıştı. Bella'nın kalp atışları giderek yavaşladı, üzerine bitkinlik çöktü, kolları, bacakları boşaldı. Uyumadan önce son düşüncesi Sergio'nun haklı olduğuydu. Duygusal karmaşa olmaksızın seks çok daha iyiydi.

Bella'nın uyuduğunu fark eden Sergio rahat bir nefes aldı. Birkaç dakika boyunca onun üzerinde öylece yattı, derinlerinde gömülü erkekliğini hissederken, tüm yaptıklarını bir kez daha zihninden geçirdi.

Tabii ki yeterli değildi. Erkekliğini onun ağzına vermek için, üstüne bindirmek için sabırsızlanıyordu. Bunca yıldır onu nasıl isteyip arzuladıysa, Bella da onu aynı şekilde istemeli, arzulamalıydı.

Bu da zorlu bir süreçti çünkü Bella daha önce hiç orgazm olmamış, masum bir bakire değildi. Muhtemelen, var olan her türlü zevki ve pozisyonu denemiş bir kadını sekse nasıl esir ederdi?

Bella'nın yatakta iyi olmayabileceğini savunan Jeremy yanılmıştı. Bir kez âşık olmadan seksten zevk alınmayacağına dair o saçma düşünceyi kafasından attıktan sonra Bella harika tepki vermişti. Onunki gibi bir annesi varken, o düşünceye nerden kapıldığını Tanrı bilirdi. Sevgili Dolores, babasına âşık değildi ama onunla yatmaktan hoşlanıyordu. Ya da babası boşanmadan sonra öyle olduğunu iddia etmişti. Bu yüzden de evliliklerini bitirmek istediğinde şok olduğunu söylemişti. Ama Sergio içten içe Dolores'in usta bir sahtekâr olduğunu düşünmüştü.

Bella'nın orgazmında sahte olan hiçbir şey yoktu. Şimdi nasıl şiddetle kasıldığını düşünürken bile erkekliği tekrar uyanıyordu. Onu bu kadar kısa sürede tekrar istemesi ise ona olan arzusunun boyutunu gösteriyordu. Bu da onun için sürpriz değildi. Bella'ya karşı arzusu her zaman saplantı boyutundaydı.

Sergio, onu uyandırıp tekrar sahip olmayı düşündü. Ama bunun iyi bir hamle olmayacağına karar verdi. Bella'nın bitkin düştüğü belliydi. Sadece sekten değildi. Yoğun hayatı, uzun uçuş ve onun sevdiği gibi kendisini sevmeyerek ardarda hayal kırıklığına uğratan erkekler diğer nedenlerdi.

O düşünceyle Sergio'nun yüzü asıldı. Âşık olduğu o zampara sürüngenlerin nesi vardı? Yakışıklılıkları? Başarıları? Cazibeleri? Muhtemelen bunların hep-

sine artı yatak odası marifetlerine sahiptiler. İyi sevgili olmalıydılar. Hatta belki de olağanüstüydüler.

O ani kıskançlık hissinden nefret eden Sergio dişlerini sıktı. Tamam, demek ki geçmişte bayağı büyük oyuncularla birlikteydi. Peki, ne olmuştu? Kendisi de yatakta acemi bir çaylak değildi ki! Bella'nın geçmişteki sevgililerini kıskanmak çılgınlıktı. Çılgınlıktı ve amacına zarar verirdi. Geçmişini düşünüp, tedirgin olacağına onun tecrübesinden yararlanmalıydı.

Sen işine bak, Sergio. Aynen böyle devam et.

Sergio büyük bir dikkatle Bella'nın içinden çıktı ve banyoya gitti. Kendi kendine, Bella'nın sevgililerinden hiçbirinin o kadar da harika olamayacağını yoksa biriyle mutlaka evleneceğini telkin etti. Hiçbirinin teklif etmemiş olması imkânsız geliyordu. Sergio neler olduğunu öğrenmek için Bella'ya sormayı çok isterdi ancak bir kadının geçmiş ilişkilerini sorgulamanın zayıflık sayılacağından çekinirdi. Hem onu uzun ve kapsamlı bir sorguya çekecek olursa, geçmişteki duygularını açık etme riski de oluşurdu.

Bu yüzden de bu ilişkiyi tamamen cinsellikle sınırla, Sergio. Ve sakın ahmaklık edip de bu kadına âşık olma!

Bella uyanmaya başladığında oda karanlıktı. Sergio sırtüstü dönmüş, yanında yatıyordu. Tanrıya şükür ki uyuyordu. Böylece onunla konuşmadan önce düşüncelerini toparlayacak zamanı olurdu.

Hâlâ inanamıyordu. İnsan gerçekten tahrik olunca nasıl harika sevişiyordu. Sergio içindeyken nasıl hissettiğini hatırlayınca hazla ürperdi. Ya o aklını yitirecek gibi olduğu son orgazmı? Boşalırken neredeyse beyni patlayacaktı.

Bella seksin baştan çıkartma gücünü şimdi anlıyordu. Bunca yıldır yanılmıştı. Her zaman arzuların hedefi olmuştu ama kendisi gerçek arzu ve şehveti tatmamıştı. Bugüne kadar.

Bugün birçok bakımdan gözü açılmıştı. Onu şaşırtan sadece kendi duyguları değildi. Sergio da onca yıldır hayal ettiği erkekten çok farklı olduğunu ispatlamıştı. Özünde hâlâ bir centilmendi—bunu görebiliyordu. Ama bir de kötü çocuk tarafı vardı ki şeytani denecek kadar çekiciydi. Şimdi böyle yatıp, düşününce aslında hep kötü çocuklara—özellikle de uzun boylu, esmer ve yakışıklılara—çekilmiş olduğunu fark etti. Ama daha önce hiçbirine şehvet duymamıştı. Sergio bu konuda ilkti.

Hem de ne ilk!

Bella'nın belkemiği erotik bir hazla boydan boya ürperdi. Sergio elini nasıl da belkemiği boyunca gezdirmiş, dokunduğu yerlerde haz ürpertileri uyandırmıştı! Bella'yı bir anda aklını yitirecek derecede nasıl da heyecanlandırmıştı! Ah, evet, o özünde bir centilmendi. Başka erkek olsa, o durumda ondan fayda-

lanabilirdi; henüz hazır olmadığı bir anda sınırlarını zorlayabilirdi. Ama onun Sergio'su yapmazdı.

Bella '*Ama o senin Sergio'n değil,*' diye kendini sert bir biçimde uyardı. *Geçici* olarak bile değildi. Sadece bir arkadaştı. Çıkarlarını birleştiren iki arkadaştılar. Hem de *geçici* olarak çıkarlarını birleştiriyorlardı. Sergio'nun öyle bir teklif yapmasının tek nedeni zaten bir sürü kız arkadaşı olmasıydı. Onun için özel olduğunu asla hayal etmemeliydi.

Bella, esmer yakışıklılığı ve etkileyici vücuduyla Sergio'nun bir sürü kız arkadaşı olduğuna emindi. Bir yanıyla etkileyici tanımının da ötesindeydi. Gözleri karanlığa alışınca, Sergio'nun çıplak vücudunu süzdü. Dinlenme hâlindeyken bile erkeklik organı büyüktü. Bir de erekte olduğunda çok daha büyüktü.

Onu ağzına almak istediğini fark eden Bella'nın boğazı kurudu. Ama yapabilirdi. Çünkü istiyordu. Aslında çok istiyordu.

Ne garipti ki, bunu yapmaktan hep nefret etmişti. İlk ilişkilerinde buna katlanmıştı. Anladığı kadarıyla erkekler bundan bayağı hoşlanıyordu. Ama Andrei'ye gelinceye kadar kendine güveni de güçlenmişti. Basitçe hoşlanmadığını söyleyerek yapmayı reddetmişti. Öfkelenen Andrei, Bella'yı kendisini sevmemekle suçlamıştı. Ki gerçekten öyleydi, bunu ancak şimdi anlıyordu. Onun abartılmış kişiliğine çekilmiş sonra da peşinden koşması gururunu okşamıştı.

Andrei'yi hiç sevmemiş olduğunu anlamak ne kadar iyi hissettirmişti. Tam bir özgürlük hissiydi. Tıpkı âşık olmadan da sekstен zevk alabileceğini keşfetmek gibiydi. Aslında biraz da şok ediciydi ama neyse. Bella her zaman romantik biri olmuştu. Tabii, Sergio'dan hoşlandığı için daha kabul edilir gelmişti. Ve Sergio da ondan hoşlanıyordu. Onunla bir tatil ilişkisi yaşadığı için ahlâksız sayılmazdı.

Bella ellerinin ve dizlerinin üzerinde dururken kalçalarını nasıl istekle salladığını hatırlayınca kıkırdadı. '*Ama belki de* biraz ahlâksızca,' diye düşünmekten kendini alamadı.

Sergio yanıbaşında "Bu kulağa yaramazca geliyor," diye mırıldandı.

Mahçup davranmamaya karar veren Bella "Öyle, değil mi?" diye onayladı. İkisi de yetişkin insanlardı ve utanmalarına gerek yoktu.

Sergio dirseğinin üzerinde doğruldu. "Aklından neler geçtiğini sorabilir miyim?"

"Hayır."

Sergio aç bakışlarını onun üzerinde dolaştırdı. Bella üstüne örtüyü çekmemek için kendini zorladı. Utanmak için fazlasıyla geçti. Hem, vücudunu Sergio'ya göstermek hoşuna gidiyordu; ona bakışını seviyordu. Ne şaşırtıcı bir şeydi!

Sergio "Seni söyletebilirim," diye tehdit etti. "İtiraf edene kadar gıdıklayabilirim."

Bella cilveyle göz süzdü. "İşte ben de yaramazca bir şeyler yapabileceğini

düşünüyordum."

Bu kez Sergio'nun kaşları kalktı. "Yaramazlığa varsın, öyle mi?"

Bella o anda fark etti ki bu yeni cüretkârlığı bir hayli sarsıcıydı. Sergio'nun sapıkça şeylere razı olacağını düşünmesini istemezdi.

Paniklememeye çalışarak "Hiç de değil!" dedi.

"O hâlde, ne?"

"Hiçbir şey! Ben... Ben sadece cilve yapıyordum. Aklımda belli bir şey yoktu."

"Yani, seni yatağın direklerine bağlayıp, gizli fetişlerini itiraf ettirene kadar her türlü erotik yolu denememi istemiyorsun?"

Daha düşüncesiyle bile heyecanlı bir baş dönmesi hisseden Bella gözlerini kırpıştırarak ona baktı.

"Hayır mı?" Sergio, Bella'nın o şaşkınlığını belki de şok olmasına yormuştu.

Bu da kısmen doğruydu. Dediklerini yapmasını nasıl da istediğini fark eden Bella hakikaten şoktan şoka giriyordu. Öyle bir şeyi önermesine de çok şaşırmıştı. Anlaşılan, fark ettiğinden çok daha kötü çocuktu. Ya öyleydi ya da sekse gelince bütün erkekler kötü çocuktu.

Bella bu durumu da, şehvetten gözü kör olan kendini de kontrol etmesi gerektiğini fark etti. Yoksa Sergio da kendini kaptıracaktı. Orada kaldığı sürece her şeye hazır olduğunu düşünmesini istemiyordu.

Bella kesin bir tavırla "Hayır," dedi. "Bilgin olsun diye söyleyeyim, sevgili Sergio, gizli fetişlerim yoktur. Yaramazlığa da yokum. Şimdi banyoya gitmeliyim. Sonra da biraz yemek yemeliyim."

Sergio "Öyle olsun," deyince umursamaz tavrı Bella'nın yüreğine su serpti. "Pizza ısmarlayacağım. Pizza seversin, değil mi?" derken dudakları alayla büküldü.

Birinin kendisiyle alay ettiğini düşündüğünde yaptığı gibi, Bella çenesini dikti. "Severim. İyi yapılırsa."

"Tatlım, burası İtalya. Tabii ki pizzası iyi olacak."

Bella, Sergio'nun o şekilde *tatlım* demesiyle irkildi. Erkeklerin kadınlara cinsiyetçi sözler kullanmasından nefret ederdi. Özellikle *tatlım* ve *bebeğim* denmesinden nefret ederdi. Ama bu konuda onu uyarmak çocukça göründü.

Bella dudaklarını büzdü ve yataktan kalktı. Ama bir anda eski utangaçlığı beklenmedik bir şekilde geri döndü. Çıplak hâliyle odayı boydan boya geçip banyoya gitme düşüncesi nedense küçük düşürücü göründü. Sergio'nun kalçalarına bakarak her türlü sapıkça şeyi düşüneceğini hayal etti.

Ama sonunda omuzlarını kaldırdı, sırtını dikleştirdi ve yavaşça mermer zeminde ilerledi. Her adımıyla birlikte kalçalarının nasıl sallandığının pekâlâ farkındaydı.

Sergio'nun seksi ıslığıyla Bella kıpkırmızı oldu. Aynı anda hem canı sıkıldı,

hem de gururu okşandı. Omuzunun üzerinden geriye döndü ve mağrur bir bakış fırlattı.

"Hiç de centilmen olmadığını düşünmeye başlıyorum."

Sergio sadece güldü. Başka seçeneği kalmayan Bella kalçalarına dikilen bakışları hissederek yürümeye devam etti. Tekrar geriye baktığında gerçekten de Sergio'nun sabit bakışlarını gördü.

Ama sonuçta utanç yürüyüşü olmadı. Banyo kapısını kapattığında, Bella aslında gülümsüyordu. Sergio tarafından arzulanmak güzeldi. Hatta harikaydı.

Çıkarların birleştiği bir arkadaşlık ilişkisi için söylenecek çok şey vardı. Önündeki bir ay, hayatının en iyi tatilini, harika sıcak günleri ve yaşadığı en güzel seksi vaad ediyordu.

Son cümle Bella'yı güldürdü çünkü *iyi* seks konusunda bile bir tarihi mevcut değildi. Dürüst olması gerekirse, yıllardır cinsel dürtülerinin olmaması Bella için büyük bir sorundu. Hayatının o yanında başarısız olduğunu hissettirmişti. Cinsel güvensizliği yüzünden hiçbir zaman flört etmemiş, sadece çok ısrarlı hayranlarını yanına yaklaştırmıştı. Peki, şimdi neden cinsel dürtüleri uyanmıştı? Sebebi neydi? Ve neden Sergio ileydi?

Belki de cinsel bakımdan geç olgunlaşan bir kadındı. Ergenliğe geç ulaşmış, hiçbir zaman diğer kızlar gibi oğlan delisi olmamıştı. Belki de Sergio ile ilgisi vardı ama ne olduğunu çözemiyordu. Evet, müthiş bir vücudu vardı. Ve evet, harika bir âşıktı.

Ama diğer erkek arkadaşları da yakışıklıydılar ve kadınlar söz konusu olduğunda gayet tecrübeli, çekici ve ona karşı ilgiliydiler. Bella hâlâ Sergio'nun ona nasıl zayıf dediğini unutmuyordu. Ama sevişirken de ne kadar güzel olduğunu söylemişti, değil mi?

"Aman, her neyse," diye mırıldanan Bella ilerledi ve duş musluklarını açtı.

Böyle zor bir muammayı çözmeye çalışmanın gerçekten anlamı yoktu. Harika olan tek gerçek, en sonunda bir erkeğe normal bir kadın gibi tepki vermiş olmasıydı. En sonunda orgazmı keşfetmişti. Artık yatakta sıkıcı olduğunu söyleyen erkek arkadaşlar olmayacaktı. Tatmin edici bir seks ilişkisi yaşamak için âşık olması gerektiğine artık inanmıyordu.

Sergio, bunun tam bir yanılgı, romantik bir fantezi olduğunu ona göstermişti. Ne de olsa ikisi de birbirlerine âşık değillerdi. Bu ne kadar özgürleştirici bir şeydi?

Kitapçı Dünyası - Harlequin Bölümü

~ ALTINCI BÖLÜM ~

BELLA lokmasını tam yutamadan "Bu pizza nefis!" diye mırıldandı.

Sergio "*Sì*," diye cevap verdi, aralarında bir şeylerin güzel gitmesini kutlamak için açtığı şampanyayı onun kadehine doldurdu.

Bella'nın duşta şarkı söylediğini duyunca içini coşku kaplamıştı. Duştaki başka bir kadın olsaydı aksine korkardı. Ama bu Bella'ydı, yıllardır ona cinsel olarak işkence çektiren kadındı. Ve şimdi burada, evinde ve yatağındaydı. Sergio, onun ışıltılı güzelliğine öylesine hayrandı, cinsel cazibesiyle öylesine büyülenmişti, onu baştan çıkardığı için öylesine heyecanlıydı ki duygularını daha derinlemesine inceleme ihtiyacı duymuyordu.

Balkonda oturuyorlardı. Bella pijamalarını giymişti. Sergio da bacaklarına bir kot pantolon geçirmişti. Artık kendini sergilemesine gerek yoktu. Bella, ona sunulanı görmüş, yakından tecrübe etmişti. Beğendiğine emindi. Hem de çok.

Bella yutkundu sonra gülümsedi. "Biliyor musun? Geldiğimden beri söylediğin ilk İtalyanca kelimeydi. Aksanını tamamen kaybetmişsin, farkında mısın? Zaten hiçbir zaman belirgin değildi. Bizimle yaşamak için Sidney'e ilk geldiğinde bile baban gibi konuşmuyordun."

"Çünkü sekiz yaşımdayken İngiltere'deki bir yatılı okula gönderilmiştim."

"Bunu bana anlattığını hayal meyal hatırlıyorum. Orayı sevmiş miydin?"

"Nefret ediyordum. Babamla annen evlenince ve babam, beni onunla kalmam, Sidney'de okumam için çağırınca çok mutlu olmuştum."

Dolores'in babasını gerçekten sevmediğini anlayana kadar Sergio mutluydu. Dolores onu da sevmemişti. Sadece sever gibi yapıyordu. Sergio sahte davranışları hemen fark etmekte hep iyiydi. Bella'nın hayat dolu arkadaşlığı olmasaydı çok üzülürdü. Sidney'deki okul yılları fena sayılmazdı ama hiçbir zaman

Kitap Dünyası Tarafından Bir Dost

popüler bir çocuk olmamıştı.

Bella aklına gelen anılarla gülümseyerek "Bir süre gerçek bir Avustralyalı gibi konuştun," dedi. "Baban seni Roma'ya üniversiteye gönderene kadar da öyleydin. Döndüğünde tam bir İtalyan gibi konuşuyordun."

"Sahiden mi? Hiç fark etmemişim."

"Ve şimdi de tam bir İngiliz gibisin."

Sergio omuz silkti. "Eh, son on bir yıldır İngiltere'de yaşadım."

Bella ısırdığı pizza dilimini tabağa bıraktı. "Ne iş yapıyorsun, Sergio?"

Sergio hiç düşünmeden anlatmaya başladı. Babasının boşanmasından sonraki hayatını, Oxford'daki ilk yılını, orada Alex ve Jeremy'yle gerçek arkadaşlığı bulduğunu anlattı. Onlarla ilgili her şeyi hatta Bekârlar Kulübünün nasıl kurulduğunu ve hedeflerini bile anlattı. Tabii ki son dakikada aklını başına topladı da, bekâr kalmakla ve milyarder olmakla ilgili yaş sınırından bahsetmedi. Yakında eş bakmaya başlayacağı konusunda Bella'ya sır vermeye niyeti yoktu.

Sonra, iki arkadaşıyla birlikte şarap evleri işine nasıl girdiğini açıkladı. Bekârlar Kulübünü kurduktan kısa süre sonra Alex'le birlikte Oxford kampüsünün yakınında satışa çıkartılmış köhne bir bar bulmuşlardı. O gece Jeremy'yle konuşmuşlar, doğru dekor ve doğru şarapla mekânın öğrenciler için cazip bir hâle getirebileceklerini ve iyi iş yapacaklarını anlatmışlardı. Üniversiteye yakın olduğu için yeri çok uygundu ve Jeremy'nin de büyükannesinin arazilerinden hatırı sayılır bir geliri vardı. Kısa sürede anlaştılar. Jeremy sermaye koyacak, Alex ve Sergio da tüm fiziksel çalışmayı yapacaklardı.

Sergio "Mekânın yeniden döşenmesini kendi ellerimizle yaptık," diyerek Bella'ya anlatmaya devam etti. "Ahşap zemini zımparaladık ve cilaladık. Duvarları ve tavanı siyaha boyadık." O anıyla güldü. "Oradaki boya dükkânından siyah renk için ekstra indirim almıştık. Sonra duvarlara üzümler ve bağlarla ilgili kocaman posterler astık, bar taburelerini de koyu mor sentetik kumaşla kapladık. O kumaş da indirimliydi. Ve barın arkasındaki aynaları kaldırdık. Sonra hayır kurumu mağazalarını ve bitpazarlarını dolaştık, uygun fiyat ve ödeme koşuluyla kanepeler ve masalar satın aldık. Hedef kitlemiz olan öğrencilerin rahatlayabilecekleri ya da laptoplarında çalışıp, ucuz şarap içebilecekleri yerleri beğeneceklerini düşündük. Aydınlatmayı kısık tuttuk. Daha çok abajurlarla ve barın üstündeki birkaç tavan lâmbasıyla aydınlattık. Sonra en güzel kızları işe aldık ama onlara sade siyah etekler ve beyaz bluzlar giydirdik. Çok seksi olmamalıydılar. Ama söylediğim gibi, çok güzel kızlardı."

Tam o anda Sergio, Bella'nın kaşlarını çatarak ona baktığını fark etti."Ne?"

"Ama ben anlattığına çok benzeyen bir bara gittim. Ve Oxford'da değildi. New York'ta, Broadway'in yakınlarındaki bir sokaktaydı. Oturduğum yere de çok yakın. Adı *Wild Over Wine* ama herkes oraya—"

Sergio, onun yerine cümleyi tamamladı. "WOW bar diyor. Evet, artık onlar-

dan New York'ta da birkaç tane var."

Bella daha fazla şaşıramazdı. "Hepsi *sizin* mi?"

"Hayır. WOW barlar artık çok kârlı bayilik sistemiyle yürütülüyor. İlkinin başarısından sonra bir tane daha ve sonra bir tane daha aldık. Önceleri hep üniversitelerin yakınlarındaydı ama sonra konumu iyi olan her yerde açmaya başladık. Sonunda işler baş edemeyeceğimiz kadar büyüdü. Jeremy'yi finansman müdürü olarak yönetime getirdik ama yine de yetişemiyorduk. Her neyse, ben bayilik vermemiz konusunda parlak bir fikir ortaya attım ve işimiz her yere dağıldı. Artık WOW barlar bütün Britanya'ya yayılmış durumda. Sağ olsun, Alex sayesinde Avustralya ve Yeni Zelanda'da da birkaç tane var. Alex'in Avustralya'lı olduğunu sana söylemiştim, değil mi?"

Bella başıyla onayladı.

"Parlak bir satıcıdır. Hoş, her bakımdan parlaktır. Yakın zamanda Amerika'ya da bayilik vermeye başladık ve gayet başarılı yürüyor."

"Tahmin edebiliyorum. Gittiğim bara bayılmıştım. Siyah duvarları ve rahat mobilyalarıyla şık bir havası vardı. Ama şarabı ucuz değildi."

"Evet, o konudaki fikrimizi daha sonra değiştirdik. WOW barlarda hâlâ ucuz şarap bulabilirsin ancak damak zevki gelişmiş, varlıklı müşterilerimize de seçenek sunmak istedik. Ha, bir de müziği klâsik müziğe döndürdük. Klâsik eserlerin çoğuna telif hakkı ödemiyorsun." Sergio bir kahkaha attı.

"Tanrım! Böyle başarılı bir iş adamı olacağını asla tahmin etmezdim. Seni hep akademisyen olarak hayal etmişimdir."

Sergio alınmamaya çalıştı. Delikanlılığında kafasını kitaptan kaldırmayan, biraz inek bir öğrenci olduğunu kabul ediyordu.

Sergio "Ama ben, senin kariyer yolculuğundan hiç şüphe etmedim," dedi. "Çocukluğundan beri müzik dünyasında ün ve para yapacağın belliydi. Başarıların beni hiç şaşırtmadı."

Bella iltifatlardan utanmış gibi görünüyordu.

"Böyle söylediğin için çok tatlısın, Sergio ama dürüst olmak gerekirse, ün ve para öyle kolay elde edilmiyor. Sahnelenecek bir müzikalim olduğunda korkunç uzun saatler çalışıyorum. Hem çok yorucu hem de açıkça söyleyeyim, yalnız bir iş. Sosyal hayat ya da düzgün bir ilişki için çoğu kez zaman bulamıyorum." Bella hafifçe iç geçirdi, kadehine uzanıp, bir yudum alırken bakışları karardı. "Bir sürü ilişkim olduğunu sandığına eminim ama gerçek bu değil. Son on yıl içinde sadece üç tane ciddi ilişkim oldu ve üçü de çoktan unutuldu."

Sergio ne söyleyeceğini bilemedi. Şaşkınlık ve şüphe karışımı bir şey hissetti. O üçü hangileriydi? Biri Fransız aktördü. Ve kesinlikle o Rus herif! Arjantinli polo oyuncusuyla Amerikan rock yıldızı arasında yazı tura atabilirdi. Bella'ya inanacak olursa, böyleydi. Ama neden yalan söylesindi? Ne amacı olabilirdi?

Sonunda Sergio "Bir aralar Chuck Richards'la çıktığını okumuştum," derken

kayıtsız davranmaya, suçlayıcı olmamaya çalıştı.

"Yüce Tanrım, hayır! O sürüngenle hiç çıkmadım. Ne yazık ki, o zamanki reklâmcım, adımın medyada ünlülerle anılmasının kariyerim için iyi olacağını söylüyordu. O sıralar Chuck çok gözdeydi. O yılki Aria ödül töreninde ona eşlik etmem istendi ama kokain bağımlısı olduğunu bilmiyordum. Otelime dönerken limuzinin içinde onunla boğuşmak zorunda kaldım. Adam ahtapot gibiydi. Sonunda arabadan inerken, hakkında ne düşündüğümü yüzüne söyledim ama tabii, basına sevgili tartışması olarak yansıtıldı. Chuck da inkâr etmedi. Sanki haftalardır gizli gizli görüşüyormuşuz gibi davrandı. O reklâmcıyı kovdum ama yerine gelen ondan iyi çıkmadı."

"O hâlde neden reklâmcı tutyorsun ki?"

"Amerika'da dünya böyle dönüyor. Menajerin, reklâmcın ve stilistin yoksa şov dünyasında bir hiçsin. Hatta bir Hollywood temsilcim bile var."

"Bundan sonra film mi yapacaksın?"

Çıldırmış mıydı? Zaten tükenmişlik sendromu yaşıyordu!

"Belki. Doğru bir film gelirse neden olmasın?"

Sergio "Her tarakta bezi olmak hatadır, Bella," diye nasihat verirken Bella için cidden kaygılanmıştı. "Bu son yıl bunu ben de anladım. Babam gidince, iflas etmek üzere olan aile işini kurtarmaya çalışmak için Milano'ya gelmem gerektiğini hissettim. Saçma bir erkek gururundan değil, o işe ihtiyacı olan birçok aile içindi. Tüm dünyada olduğu gibi İtalya'da da ekonomi pek parlak değil. Her neyse, hem o işi hem de bayilik işini birlikte yürütemeyecektim. Biri gitmek zorundaydı. İkisini birden yapamazdım."

"Peki, ne yaptın?"

"Alex ve Jeremy'yle konuştum ve onların da onayıyla bayiliği ve elimizdeki şarap evlerini sattım."

"Umarım iyi bir fiyata verdiniz."

Sergio güldü. "Şöyle diyeyim; Bekârlar Kulübünün ana hedefi gerçekleşti."

"Hepiniz milyarder mi oldunuz?"

"Öyle oldu." Gerçeği gizlemenin anlamı yoktu. Hem, onu baştan çıkarmak için parasını kullanmaya ihtiyacı da yoktu. Gayet güzel baştan çıkmıştı.

"Ama bu harika! Ah, sen zeki bir çocuksun. Şimdi yapman gereken, aile işini kurtarmak."

Sergio "Evet," derken kurumlanmamaya çalıştı. "Maalesef, bu uzun bir süreç olacak. Ama elimden gelenin en iyisini yapacağım."

"Bundan eminim. Demek artık burada yaşayacaksın, öyle mi?"

"Sadece hafta sonlarında. Milano'da şehir merkezinde bir aile evimiz var. Hafta içinde orada kalırım."

"Anlıyorum." Bella düşünceli bir tavırla pizzasının son parçasını ağzına attı. "Aile diyorsun ama Sergio, artık sadece sen varsın. Buna aile demek zor. Bir

gün evlenip, çocuk sahibi olmak istemiyor musun? Herhâlde sonsuza kadar bekâr kalmaya niyetin yoktur!"

Sergio köşeye sıkıştığını görebiliyordu. Ama yakında bir eş arayacağına dair plânlarını öğrenmesini gerçekten istemiyordu. Aksi takdirde ilişkileri hissiz görünecekti. Ki aslında öyleydi.

Sergio suçluluk duygusunu üzerinden çabuk attı. Neden suçlu hissedecekti? Bella iyi vakit geçiriyordu. Ve o da her zaman istediğini almış oluyordu.

"Zorlu bir işe giriştiğimde bayağı takıntılı olurum. Aile işini kârlı hâle getirene kadar bir eşe ve çocuklara vakit ayıramam. Bu da birkaç yılımı alır. Hem henüz otuz dördümdeyim. Evlenmek için çok zamanım var."

Bella yüzünü buruşturdu. "Keşke ben de aynı şeyi söyleyebilseydim. Eğer çocuk istiyorlarsa kadınların zamanı kısıtlı oluyor. Geçen ay otuzuma girdim. Biyolojik saatim çalışıyor."

Sergio, eğer çocuk sahibi olmayı çok istiyorsa ona bir tane verebileceğini söylemek gibi çılgın fikri zorlukla bastırdı. "Hadi ama Bella," dedi. "Anlattıklarına bakılırsa değil çocuk yapmak, seks yapmaya vaktin yok."

Bella "Doğru," diyerek bir kahkaha attı, ışıltılı gözlerle ona baktı. "Bugüne kadar öyleydi. Aramızda ne kadar harika bir şey geçtiğine hâlâ inanamıyorum. Yani... Şaşırtıcıydı!"

Sergio, Bella'yla basit bir şekilde sohbet etmekteyken zihninin nasıl bu kadar hızlı onunla seks yapmaya yöneldiğine inanamıyordu. Hem de her zamanki kadar güçlü bir arzuyla istiyordu. İlk baştaki tahmininde yanılmamıştı. Hayatına devam etmeden önce onunla en az bir ay birlikte olmalıydı. Bella, onun için bir hastalık gibiydi ve antibiyotiği yoktu. Üzerindeki bu güce ancak zamanla bağışıklık kazanabilecekti.

Şansı vardı ki, Bella böyle bir güce sahip olduğunu, ne kadar şiddetle arzulandığım bilmiyordu.

O sadece çıkarlarını birleştirdikleri bir arkadaştı.

Sergio gülerek "Aynı fikirdeyim," dedi. "Şimdi, güzelce doyduğuna göre, Tabiat Ananın uyku haplarını tekrar denemek hoşuna gider mi?"

Bella gözlerini yuvarladı ama Sergio, onun da en az kendisi kadar hevesli olduğunu bakışlarından anladı.

Bella "Yorgun değil misin?" diye sordu.

Sergio gülerek "Henüz değil," dedi ve kadehinde kalan şampanyayı başına dikti. Bella'nın hiçbir fikri yoktu, değil mi? Bu da tam istediği şeydi. "Bu kez senin odana gidelim mi? Hem böylece yatağının neden bozulmadığıyla ilgili Maria'nın garip sorularına muhatap olmazsın."

Bella aniden kıpkırmızı oldu. "Aman, Tanrım! Maria'nın ne düşüneceği hiç aklıma gelmedi."

Sergio, ona bakarak başını iki yana salladı. Yıllar geçtikçe anlamıştı ki, ka-

dınlar karmaşık ve çelişkili yaratıklardı. Çoğunlukla bir şey söylerken başka bir şey ima ederlerdi. Şu anda Bella'yı anlamaya çalışmayı denemek bile istemiyordu. Sadece onunla seks yapmak istiyordu. Tekrar, tekrar ve tekrar.

Ayağa kalkarken "Maria'yı bana bırak," dedi ve Bella'ya elini uzattı. "Bu gece yapman gereken tek şey, arkadaşlığımızın avantajlarının zevkine varmak."

Sergio elini avcunun içine bırakan Bella'nın göz bebeklerinin nasıl büyüdüğüne, arzusunu açıkça belli etmesine bayıldı. Onu çekerek ayağa kaldırırken '*Bu kez o üstte olmalı,*' diye insafsızca düşündü. '*Ama önce o nefis ağzıyla beni tatmin etmeli.*'

Bu gece, boşalırken onun yüzünü seyretmek istiyordu. Derinlerine girdiğinde boşaldığını hissetmek, kontrolünü tamamıyla kaybetmesine şahit olmak istiyordu.

Ancak o zaman kendini bırakacaktı.

Bella, krem ve altın renklerde döşenmiş odaya girdiğinde bacaklarının onu oraya kadar nasıl taşıdığını merak etti. Öylesine titriyorlardı. Hoş, odaya gelince de biraz sakinleşmeye vakti kalmadı çünkü Sergio anında düğmelerini çözmeye başladı. Aklı başından giderken vücudunun hafifçe sallandığını fark etti. Bu kez onu çok daha çaresizce istiyordu. Öyle çok istiyordu ki âdetâ hasta hissediyordu. Kalbi deli gibi atıyor, midesi kasılıyordu. Neredeyse uzanacak, pijama üstünü yırtarak üstünden çıkartacaktı. Onun karşısında çıplak kalmak için sabırsızlanıyordu. Tam ipek kumaş omuzlarından aşağı kayıyordu ki Bella karnındaki kasılmayı hissetti. Mesanesi doluydu. Sıkıntıyla fazla şampanya içtiğini düşündü.

Bella titrek bir sesle "Ben... Lavaboya gitmeliyim," dedi.

Sergio kara gözlerini kıstı. "Benden soğumazsın, değil mi?"

Bella boğuk bir sesle "Tanrım, hayır!" diye itiraz etti. O kadar ateşliydi ki patlamanın eşiğine gelmişti!

"O hâlde çıplak gel. Kadınlarımı çıplak severim."

Sergio'nun o sözleri ve sesinin ani haşinliğiyle Bella soluğunu tuttu.

Onun incindiğini hisseden Sergio hemen uzandı, parmağını yanağında ve dudaklarında gezdirdi. "Ama ancak senin kadar hoşsalar, güzel Bella," diye mırıldandı.

Bella'nın çenesi dikilmişti. Onun bütün kadınlarıyla aynı kefeye konmak gururunu incitmişti. Ve daha bir sürü de olmalıydı. Bunu görebiliyordu. Huysuzca, bu düşünceden hoşlanmadı. "Tahminimce başka türlüsüyle de yatağa girmezsin," diye terslerken saçma bir şekilde kıskançlığını göstermiş oldu.

Sergio bilmişçe gülümsedi, kışkırtıcı parmağını çekti. "Haklı olabilirsin. Ama bu, bekârlarda genel bir zaaf. Ya güzel kadınlar? Çirkin bir erkekle yatağa

gireceğini sanmıyorum."

Bella buna bir cevap bulamadı. Kusurlarına rağmen, tüm sevgilileri uzun boylu, esmer ve yakışıklıydı. Sergio gibi. Ama sadece üç sevgilisi olmuştu. Sergio'nun ise bir ordu dolusu kız arkadaşı olduğuna emindi. Kim derdi ki bir zamanlar tanıdığı ve çok sevdiği o içine kapanık çocuk gün gelecek bir pleyboy olacaktı? Aynı zamanda milyarder!

Sergio hâlâ gülümserken "Şimdi sevgili atışmasına başlamayalım," dedi. "Git ve ne yapman gerekiyorsa yap. Ben de odamdan prezervatif alayım. Birkaç dakika sonra bu yatakta, giysisiz olarak buluşalım, tamam mı?"

Sergio'nun hükümran davranışına karşın Bella küskünlüğü sürdürmeye çalıştı ama faydasızdı. Yatakta vaad ettiği hazzın şimdiden kölesi olmuştu. Onun gözde bir pleyboy olduğu düşüncesi hoşuna gitmese de bu sayede tecrübe kazandığını da inkâr edemezdi. Yatakta ne yapması gerektiğini kesinlikle çok iyi biliyordu. Bunu kendisi için söyleyemezdi. Ama öğreniyordu.

Bella eski sevgililerinin de bir nevi pleyboy, dolayısıyla da yatakta tecrübeli olduklarını düşündü. Ama onlarla hiç orgazm olmamıştı. Sergio'yu arzuladığı gibi hiç arzulamamıştı. Bu da bir muammaydı. O arada soyundu, banyonun büyük boy aynasında pembeleşmiş yanaklarını, dikleşmiş göğüs uçlarını süzdü. Ama üzerinde uzun süre düşünemeyeceği bir muammaydı. Tek istediği, banyodan çıkmak, yatakta çıplak olarak Sergio'yu beklemekti.

Sergio, ondan önce gelmiş, krem rengi keten çarşafların üzerine uzanmıştı. Bu kez daha çıplaktı çünkü şaşırtıcı boyuttaki erkekliğine prezervatif takmamıştı.

Bella dik dik bakıp, onun yanına gitmeye tereddüt edince Sergio yatağın kenarına yuvarlandı ve komodinin üzerindeki prezervatifleri gösterdi. "Gerekli olduğu zaman kullanacağım ama o zamana kadar, korunmasız daha zevkli olabileceğini düşünüyorum."

Bella, Sergio'nun rahat tavırlarına hem kızıyor hem de heyecanlanıyordu. Acaba duyguları tamamen konu dışı bıraktığı için mi o kadar rahatlamış ve seksten zevk almıştı? Bunun da muammaya bir cevap olması mümkündü. Sergio ile birlikteyken, onu sahiden sevip sevmediğini merak etmiyordu. Çünkü sevmediğini biliyordu!

En az onun kadar rahat olmaya karar veren Bella başını sallayarak yatağa çıktı. Ama rol yapıyordu. Aniden, onu ağzına alma hevesi kaçmıştı. O düşünceyle ağzı kurudu.

'*Cesur olma zamanı, Bella. Belki de dizginleri ele alma vakti geldi. Yapmaya alışık olmadığın bir şey ama ahmak da değilsin, cahil de. Erkeklerin neden hoşlandığını biliyorsun.*'

Bella canlı bir tavırla "Haklısın," dedi. "Şimdi sırtüstü yat, Sergio. Bakalım uykusuzluk problemine yardımcı olabilecek miyim."

Garipti ama durumu kontrolü altına alması Bella'nın güvensizliğinin ani ve harika bir şekilde kaybolmasına yol açtı. Sergio'nun yanına oturup, başını onun sabırsızlıkla seğiren erkekliğine doğru eğerken sahneye çıkıp şarkı söylemeye başladığında hissettiği o adrenalin sağanağının aynısını hissetti. Seyircilerin karşısında gösteri yapmak onu her zaman heyecanlandırırdı. Tabii ki bunda mükemmel duruma gelene kadar rolünü ve şarkılarını çalışmasının büyük payı vardı. Oynamak üzere olduğu rolü ise ne daha önce çalışmıştı ne de az da olsa mükemmelleştirmişti.

Bir güven krizi yaşamayı bekliyordu ama olmadı.

Dudaklarını Sergio'nun sert kaslı karnında gezdirirken '*Bunu yapabilirim*,' diye düşündü. '*Çabuk öğrenirim ve dikkatliyim. Ona en çok neyin zevk verdiğini yakında bileceğim.*'

Bella derin bir nefes aldı, son bir panik anını takiben dudaklarını araladı.

Erkeklik organının tepesinde Bella'nın dudaklarını hisseden Sergio titredi.

Tanrım! Buna birkaç dakikadan fazla dayanabileceğimi düşündüğüm için ne kadar aptalım!

Bella ağır hareketlerle erkekliğini ağzına sokup çıkardıkça Sergio dişlerini sıktı, o tatlı işkenceye dayanabilmek için tüm vücudunu kastı. Ve Bella, yıllardır hayal ettiği her şeyi fazlasıyla yaptı. Onu yaladı, öptü, emdi. Sonra yine yavaşça ağzına aldı.

Boşalmak üzere olduğunu anlayan Sergio "Hayır!" diye homurdandı.

Bella hemen başını kaldırdı. Bakışları alev saçıyordu, dolgun dudakları kabarmış görünüyordu ve ıslaktı.

Kafası karışmış gibi "Hayır mı?" dedi.

Tabii ki karışırdı. Birlikte olduğu erkekler sonuna kadar gitmesini isterler hatta dayatırlardı. Ama Sergio'nun istediği bu değildi. Bu kez değil. Onun içine boşalmak istiyordu. Onunla sadece ağzıyla değil tüm vücuduyla sevişmesini istiyordu.

Sergio kaba ve boğuk bir sesle "Hayır," dedi. "Bu kadarı yeter. Asıl gerçeğini istiyorum."

Bella bir şey söylemedi sadece uzun süre onu süzdü. Sonra omuzlarını silkti ve prezervatife uzandı.

"Bunu taksan iyi olur," diyen Bella'nın elinin titrediğini görünce Sergio bir tuhaf hissetti. Bu, onun son derece tahrik olduğunu gösterirdi. İyi bir şeydi, değil mi? Özel bir anlamı yoktu.

Sergio paketi dişiyle açtı ve prezervatifi ustalıkla yerleştirdi. Bella'nın gülümsediğini fark edince "O kadar komik olan ne?" diye sordu.

"Tecrübenin insanı nasıl mükemmelleştirdiğini düşünüyordum."

Sergio neredeyse aynı şeyi onun için düşünmekte olduğunu ağzından kaçıracaktı. Ama tek bir yanlış yorumla kadınların nasıl kolayca soğuyacağını bilecek kadar sağduyuluydu.

Bu yüzden de sadece gülümsedi ve Bella'mn üstüne abandı. Erkekliği onun karnına baskı yapıyordu. "Hâlâ benim tadımı taşırken o nefis dudaklarını öpmek istiyorum. Çok seksisin. Şimdi öp beni, Bella."

Bella onun dediğini yapınca Sergio şiddetli bir zafer dalgasıyla sarmalandı. Belki de onun üzerindeki gücünü azaltmak için Bella gözlerini kapamıştı. Ama bu da Sergio'nun onu daha fazla baştan çıkartma isteğini kamçıladı. Ona belki de daha önce yapmadığı şeyleri yaptıracak, onu tam anlamıyla yönlendirmesini isteyecekti.

Sergio dilini onun ağzının derinliklerine kaydırdı, belli bir ritm tutturarak Bella soluksuz kalana kadar dilini sokup çıkardı. Sonra durdu, başını geriye çekti, sırtüstü yatarken onu da kendiyle birlikte üstüne aldı.

"Otur, Bella," diye emretti. Bella sersemlemiş bir ifadeyle ona bakarak denileni yaptı ve bacaklarını iki yana açıp, onun üstüne oturdu.

"Şimdi saçlarını aç."

Dediklerini yaparken Bella'nın ellerinin titremesi Sergio'yu çıldırttı. Onun böylesine tahrik olduğunu görmek onca yıldır çektiklerini telâfi etmiyordu ama yine de bir şeydi. Bella'nın omuzlarına bir ipek çilesi gibi dökülen sarı saçlarını hayranlıkla seyretti. Taç gibi ışıldayan o saçlar yumuşacıktı ve kuruyken hafif dalgalı, ıslakken kıvırcıktı. Vücutlarının birbirine bitiştiği noktaya bakarken apayrı bir haz duydu.

Bella hâlâ birçok bakımdan onun için bir gizemdi. Ama yatak odasında değildi. Anlaşılan bazen kontrolü ele almaktan hoşlanıyordu. Ama çoğunlukla pasif rolü tercih ediyordu. Bu da Sergio'ya uyardı. O yatak odasında patron olmaktan hoşlanıyordu.

Onu her huyuyla isteyen Sergio "Sıra sende," dedi.

Bir an ürkmüş gibi bakan Bella'nın yüzünde hemen sonra Sergio'nun okuyamadığı gizemli bir gülüş belirdi. Tek kelime etmeden dizlerinin üstünde doğruldu, bakışlarını onun erkekliğine dikti. Onu iki eliyle tutup dikkatle ama biraz da zalimce kadınlığının ağzına yerleştirince Sergio yüksek sesle inledi. Bakışları birbirine kenetlendi. Sergio erkekliğinin onun derinliklerinde kaybolduşunu izlerken sanki kalbi durakladı.

İnanılmazdı! Bella inanılmazdı. Öylesine ateşliydi ki...

Sergio onun içine tamamen girdikten sonra tekrar soluk almaya başladı. Eğer Bella hareket etmeye başlamasaydı bir dereceye kadar sakin kalabilirdi. Ama o kalçalarını kaldırıyor sonra tekrar oturarak onu içine alırken başını arkaya atıyor, kendinden geçmiş gibi gözlerini kapıyordu. Giderek solukları sıklaştı ve hızlandı. Bambaşka bir dünyaya gitmişti. Öyle bir dünyadaydı ki altındaki

erkeğin önemi yok gibiydi. Ve Sergio'nun umrunda mıydı? Hayır!

Erkeklik organı öylesine dolmuştu ki âdetâ acı çekiyor, bir an önce boşalmaktan başka bir şey istemiyordu. Bella'nın ilk kasılmalarını hissedince kalçalarını hızla yukarı doğru iterek çılgınca gidip gelmeye başladı ve sonra volkan gibi patladı. El yordamıyla onun omuzlarına uzandı, üstüne çekti, cinsel organları kasılırken, vücutları sarsılırken ona sımsıkı sarıldı. Bella'nın da en az onun kadar çılgın bir şehvete sahip olduğunu düşündü.

Keşke yüzünü boynuna gömmeseydi. Keşke dudaklarını tenine bastırıp adını mırıldanmasaydı.

Sergio'nun bir anda sıkışan yüreği sonra açıldı ve duyguları aktı.

Yüksek sesli iniltisi mağlubiyet sesiydi. Yoksa teslimiyet miydi?

Bella'ya karşı hareketlerini yönlendiren şeyin sadece şehvet olduğunu Sergio kendi kendine telkin edip duruyordu. Ve bu bir dereceye kadar doğruydu. Ama artık duygularının da işin içine karışmadığını iddia edemezdi. Bu aşk mıydı? Öyle olmadığını umuyordu. Daha önce hiç âşık olmadığından ona rehberlik yapacak anıları yoktu. Ama Bella'nın cinsellikten başka yollarla da içine işlediğini inkâr edemezdi. Bu da büyük talihsizlikti.

Bella, kendisine âşık olmasını istemiyordu. Sergio da bunu istemediğinden emindi. Tatil ilişkileri sona erince Bella dünyanın öbür ucundaki hayatına dönecekti. Bu dönem de tatlı bir anı olarak hatırlanacaktı. Arkadaşlıkları—çıkarlarını birleştirmiş olsalar da—yürümeyecekti. Bella kariyerine dalacaktı ve hepsi buydu. Tıpkı yıllar önce babasıyla annesi boşandıktan sonra yaptığı gibi, Sergio'nun lâfını bile etmeyecekti. Onu uzaktan arzulamak yeterdi. Bir de uzaktan sevmek istemiyordu.

Sergio böyle bir şeyin olmamasına o anda karar verdi.

Kararlılıkla '*O hâlde şu yataktan hemen kalk!*' diye kendine emretti.

Artık sekse bir son vermeliydi. Bella bu konuda çok iyiydi, sorun da buydu. Bütün o şahane orgazmlar beynini karıştırıyor, duygularını altüst ediyordu. Onu zihninden atmak için yaptığı plân başından beri hatalıydı. Mantığını dinleseydi, Bella'yla bir kez yattıktan sonra ona daha takıntılı olacağını da bilirdi.

Sergio büyük bir çaba göstererek vücudunu Bella'nın altından çekti. Bella inledi ve ona asıldı. Çok yorgundu ancak Sergio üstüne çarşafı örtünce gözleri kocaman açıldı.

"Beni bırakma," diye hafif bir sesle yalvardı.

Tanrım! Tam bir şeytandı! Gemicileri kayalıklara çekip felâkete sürükleyen denizkızları gibiydi. Oradan hemen çıkmalıydı. Hemen!

"Uyu artık, Bella. Bu gece yeterince yoruldun. Ve dürüst olmak gerekirse, ben de öyle."

Bunları söyledikten sonra arkasını dönen Sergio hızla yatak odasından çıktı. Kendine bakacak olursa henüz yetmemişti. Uzun süre de geçse yetmeyecekti.

Büyük yatak odasına geçip, dayanabileceği kadar soğuk duşun altında dururken de Sergio kendine nutuk atmaya devam etti.

'*Yarın seks yok,*' diye söylenirken buz gibi suyun erkekliğini söndürmesini izledi. '*İyi ki Maria gün boyunca burada olacak. Bu sayede havuzda yüzdükten sonra Bella'yı kucakladığım gibi odaya çıkartamam ve tüm öğleden sonra sevişemeyiz.*'

Ne yazık ki kendine ültimatom verdikçe söyledikleri gözünün önünde canlanıyordu. Havuzda ve çevresinde oral seks yaptıklarını hayal etti. Belki de ağzıyla onu boşaltmasına izin verirdi. Ama bu konuda çok iyiydi. O şekilde boşaldıktan sonra, zamanı daha iyi değerlendirir, yatak odasında uzun uzun sevişirlerdi. Onunla asırlarca ön sevişme oyunları yapabilirdi. Belki bileklerinden yatağın direklerine bile bağlardı. Acaba Bella buna izin verir miydi? Muhtemelen henüz değil. Ama yakında verecekti. Bundan emindi. Bella—

Sergio aniden toparlandı. Ne yaptığını sanıyordu? Bella'yı daha fazla ayartmak için plânlar mı? Aralarındaki cinselliği nasıl arttıracağını değil nasıl azaltacağını düşünmesi gerekiyordu.

Başını iki yana sallayan Sergio kontrolü ele alacağına yemin etti. Bella'yla biraz seks yapmak iyiydi. Ama gecenin sonunda ve sadece uyumalarına yardımcı olsun diye. Çünkü kabul etmeliydi ki onunla tekrar sevişmeden uyuyamazdı. Ama gündüz boyunca seks olmayacaktı. Böyle giderse ona bağımlı olurdu. Ya da daha kötüsü!

Duştan çıktığında Sergio vücudunu ve zihnini kontrol altına almıştı. Önlerindeki bir ay boyunca dayanmak için neler yapacağına da karar vermişti. Çünkü iş buraya gelmişti. Dayanmak. Tabii ki plân yapmak ve onu devreye sokmak tamamen farklı şeylerdi. Maria da Bella burada kaldığı sürece çöpçatanlık yapmaya kalkışacaktı. İyi ki Claudia'nın yarın akşamki yemek davetini kabul etmişti. Bu da akşam ona birkaç saat kazandıracaktı. Ve iyi ki Pazartesiden itibaren her iş gününü Milano'daki fabrikada geçirecekti. Aile işiyle ilgili sorunlara odaklanıp, çözmek için tam zamanıydı. Belki işlere iyice dalarsa Bella da önemini yitirirdi.

Sergio bir kahkaha attı ve '*Belki yarın güneş de doğmaz,*' diye düşündü.

Sergio derin bir iç çekti ve yatağına girip uyumayı kendine emretti. Ama ne yazık ki emirlere uymakta Bella kadar iyi değildi.

Saatlerce yatağında dönüp durdu. Şafak sökerken gökyüzü leylâk rengine boyandığında Sergio hâlâ uyanıktı. Sonunda uykuya yenik düştüğünde odasının önündeki balkon güneş ışıklarıyla yıkanıyordu.

Son düşündüğü şey güneşin *doğduğuydu.*

~ YEDİNCİ BÖLÜM ~

VİLLANIN mutfağı büyük ve ferahtı. Mermer zemini, çam ağacından dolapları, mermer tezgâhları vardı. Ortadaki ahşap masa sekiz kişinin oturabileceği kadar büyüktü. Öğle üzeri Bella mutfağa girdiğinde Sergio masanın bir ucunda oturmuştu. Dumanı tüten kahve fincanını avuçlarının içine almış, bakışlarını fincana dikmişti. Üzerinde sörf şortu ve beyaz bir tişört vardı. Kirlisakallı yüzüyle yine çok seksiydi. Maria ise lavabonun başında uğraşıyordu. Bir yandan da göl manzarasını seyrediyor, alçak sesle bir şarkı mırıldanıyordu.

Bella'nın girdiğini hisseden Sergio başını kaldırdı, onu tepeden tırnağa süzerken dudakları şeytani bir gülümsemeyle büküldü.

Bella utanmış görünmemek için büyük çaba harcadı ama başardı. Aşağı inmeden önce arzusu hilâfına baştan çıkartılmış bakire bir kız gibi davranmamaya karar vermişti. Sabah ilk uyandığında, gecenin anılarıyla şaşkına dönmüştü. Bir şekilde gerçeküstü görünmüştü. Sergio'ya karşı beklenmedik şehveti. Onun *çıkarlarını birleştiren arkadaşlar* olma önerisi. Ve yataktaki şaşırtıcı cesareti.

Açgözlü bir tavırla Sergio'nun erkekliğine eğilen sonra onun üstüne oturan, o çılgınca ve edepsizce hareketleri yapan gerçekten o muydu?

Beyninin bir yanı o kişiden sıyrılmak istiyordu. Annesi, onu büyütürken iyi kızların asla öyle kötü şeyler yapmayacağını aklına kazımıştı.

Annesinin ikiyüzlü tavsiyelerini hatırlayınca Bella dün gecenin utanç hissini anında aklından silmişti. Yeni bir cinsel olgunlukla gecenin her anından inanılmaz zevk aldığını kabul etmişti. Özellikle ilk orgazmlarından büyük bir zevk almıştı. Öyle bir hazzı ve öyle bir tatmini asla hayal edemezdi.

Bella, Sergio'ya gülümserken '*Acaba dün gece hayatımda ilk kez orgazm olduğumu söylesem ne yapardı?*'diye düşündü.

Tabii ki söyleyemezdi. Sergio'nun onu çok tecrübeli bir kadın sandığı belliydi. Tam tersini açıklamak demek onu bir mil öteye kaçırmak demekti ki, bunu asla istemezdi. Bella'nın tek istediği dün gece yaşadıklarını tekrar ve fazlasıyla yaşamaktı. Annesi, sevgili kızının aklından geçen müstehcen şeyleri bilseydi herhâlde *ölürdü*.

Bella neşeyle "Günaydın," dedi ve bir sandalye çekip, oturdu.

Maria hemen arkasına döndü. "Nihayet! Kahvaltı edecek biri çıktı! Sergio sadece kahve istedi. Ama nefis İtalyan kahvesinden değil! Londra'da içmeye alıştığı o çamur gibi kahveyi tercih ediyor. Peki, sen ne istersin, Bella? Güzel bir omlete ne dersin? Ama önce bir fincan ekspreso veriyorum."

Bella süklüm püklüm bir tavırla sordu. "Sergio'nunkinden istesem darılır mısın?"

Sergio bir kahkaha attı. "Gördün mü, Maria? Bu sabah iştahı olmayan sadece ben değilim."

"Pöh! Siz var ya! Neden kahvaltı istemediğinizi biliyorum. Dün gece bir sürü pizza ve şampanya tükettiğiniz için."

Sergio ağzının içinden "Bir sürü başka şey de," diye mırıldanırken Bella'ya muzipçe gülümsedi. Gözleri keyifle parlıyordu.

Bella sakin görünmeye çalıştı ama içi dalga dalga ürperdi. Gerçekten de adam kılık değiştirmiş bir şeytandı. Kim derdi ki o tutucu Sergio böyle bir Kazanova'ya dönüşecek?

Ama onun için bir mahsuru yoktu.

Sergio "İyi uyudun mu?" diye sordu.

Bella gözünü bile kırpmadan "Harika," dedi. "Ya sen?"

"Kütük gibi uyumuşum."

Sergio'nun başlattığı oyunu sürdüren Bella "Şampanya her zaman beni sersemletir," dedi.

"O hâlde bu gece bir tane daha açarız."

"Bu gece komşuna yemeğe gideceksin sanıyordum."

"Gideceğim ama çok geç dönmem."

"Belki ben o zamana kadar yatmış olurum."

Sergio omuz silkti. "Geceler torbaya girmedi ya."

Sergio'nun tekrar birlikte olmaya onun kadar hevesli görünmemesi Bella'nın canını sıktı. Ama neden görünsündü ki? Dün gece onun için özel değildi. Bella için olmadığı gibi...

Bella'nın önüne kahve kupasını koyarken Maria somurttu. "Ben buraya sadece bu berbat kahveyi yapmak için gelmiyorum," derken ellerini kalçalarına koydu ve onlara dik dik baktı. Ama birden yüzü ışıldadı ve "Ben ne yapacağımı biliyorum!" diye bağırdı. "Size bir piknik sepeti hazırlayacağım. Sergio, Bella'yı sandalla çıkartacaksın. Balık avlarken keşfettiğin o gizli koya gidin.

Hem bu şekilde Bella o saçma peruğu takmak zorunda da kalmaz. Böyle gidebilir."

Sergio ile birlikte gizli bir koyda romantik bir öğle pikniği yapma fikri Bella'yı heyecanlandırdı. Ama tavrına bakılırsa o pek de hevesli görünmüyordu.

"Bu konuda bir şey diyemeyeceğim. Pazar günleri göl çok kalabalık olur. Yanımızdan tekneyle geçen biri Bella'yı tanıyabilir."

Bella gözlerini hiç kaçırmadan "Koyu renk gözlük ve kocaman bir şapka takarsam kimse tanımaz," dedi.

Sergio'nun somurtması Maria'nınkine taş çıkartırdı. "O hâlde sen bilirsin," dedi. Başıyla üzerindeki incecik eteği ve bluzu işaret etti. "Ama üzerine başka bir şey giymelisin. Üstün iyi de altında mayo olmalı. Hava sıcak ve koyun suyu yüzmek için mükemmel."

Havaalanından aldığı minicik beyaz bikiniyi hatırlayan Bella'nın midesi kasıldı. Onu belli bir amaçla almamıştı ama çok kışkırtıcıydı.

Bella gayet masum bir tavırla "İyi o zaman," dedi.

Sergio'nun kara gözleri hafifçe kısıldı sonra Maria'ya döndü. "Maria, piknik sepetini hazırlaman ne kadar sürer?"

"Uzun sürmez. On ya da en beş dakika."

"Ben de sandalı çıkarmaya gideyim. Bella mayonu giy ve makyaj için zahmet etme. Ne de olsa ihtiyacın yok."

Sergio'nun haşin ses tonuna rağmen Bella, onun sözlerini iltifat olarak kabul etmeye karar verdi. Yatakta bir Kazanova olabilirdi ama gündüzleri hiç de öyle değildi. "Önce kahvemi bitirebilir miyim?"

"Bitirmen gerekiyorsa."

"Gerekiyor. Sonra tuvalete gideceğim ve mayomu giyeceğim."

Sergio gözlerini yuvarladı. "Peki, ne kadar sürer?"

Bella omuz silkti. "On beş dakika. Maksimum. Sahnede çalışan çabuk olmayı öğreniyor."

Sergio ayağa kalkarken ona tuhaf bir bakış fırlattı. "Gördüğüm zaman inanırım. Kadınlar dakikliğin anlamını bilmezler. Fazla bekletmezsen memnun olurum." Sonra hızla mutfaktan çıktı.

Bella kahvesini yudumlarken "Sabahları biraz huysuz mu ne?" diye sordu.

Maria içini çekti. "Ah, Sergio! Babası öldüğünden beri üzgün. Ama artık İtalya'da yaşayacağı için daha iyi olacak. Kendine bir eş bulunca daha da iyi olacak. Belki de senin gibi iyi birini bulur, Bella. Senin de evlenme vaktin geldi, değil mi?"

Maria'nın beklenmedik sözleriyle ürken Bella yine de birkaç saniye boyunca Sergio ile evlenmek konusunda romantik hayallere daldı. Ama sonra hemen aklını başına topladı. Sergio'nun ona evlenme teklif etmesi mümkün değildi. Aslında, onunla dost kalacak kadar bağışlayıcı olmasına bile hayret etmişti.

Tabii şimdi o arkadaşlık ortak çıkarlarına da hizmet ediyordu. Dün gece ikisinin de son derece zevk aldığı ortak çıkarlar. Göldeki romantik piknik esnasında da o çıkarlardan zevk alacağını ümit ediyordu. Sergio'yla tekrar birlikte olacağını düşünmek bile Bella'nın nabzının hızlanmasına, başının dönmesine yol açıyordu.

"Sergio'nun henüz evlenmeye niyeti yok, Maria," derken Bella masadan kalktı, kupayı lavaboya bıraktı. "Benim de öyle." Şu anda ilgisi başka şeylere yoğunlaşmıştı. "Şimdi, acele etsem iyi olacak."

On yedi dakika sonra Bella bayağı eski görünümlü bir sandalın arka tarafında oturmuş, kayıkhanede duran kırmızı-beyaz renkli sürat teknesini imrenerek süzüyordu. Piknik sepeti oturduğu yerin altındaki dolaba konmuştu. Sergio eski bir kürek yardımıyla sandalı kıyıdan ayırdı. Kıyafetini değiştirmemişti ama güneş gözlüğü takmıştı. Öyle parlak bir güneş altında kesinlikle gerekliydi.

Bella sahte bir kayıtsızlıkla "Sanırım seni uyarmalıyım," dedi. "Maria aramızı yapmaya çalışıyor."

Sergio onun için yeni bir haber değilmiş gibi baktı. Belki de tedirgin tavrı bu yüzdendi. Belki Maria, sabah Bella aşağı inmeden önce Sergio'ya bir şeyler söylemişti.

Sergio usanmış bir tavırla omuz silkti. "Maria tam bir romantiktir."

Bella "Kadınların çoğu özünde romantiktir," dedi. Kendisi de o gruba dâhildi. Sadece romantik bir kadın bir gün onu en az kendisinin sevdiği kadar derinden sevecek bir erkek bulacağını hayal ederdi. Onu anlayacak ve destekleyecek bir erkek. Hem muhteşem bir baba hem de harika bir koca olacak bir erkek. Bunların hepsi boş fantezilerdi. Yamzca fantezilerde ve Hollywood filmlerinde olurdu.

Maria'nın Sergio'ya iyi bir eş olacağını düşünmesi Bella'nın hoşuna gitmişti. Çünkü aslında olamazdı. Seks hayatları iyi olabilirdi ama o kadardı.

Bella derin bir iç geçirdi. Hayat, kariyer yapan kadınlar için çok daha karmaşıktı. Hele kariyeri onun için nefes almak kadar elzemse. Belki o anda tükenmişlik yaşıyordu ama sanatını icra etmekten asla vazgeçmezdi. Dinleyicilerin karşısında şarkı söylemek ruhunu tanımlayamayacağı bir şekilde yüceltiyordu. Sanatı olmadan kendisi sadece önemsiz bir gölgeden ibaretti.

Sergio kürek çekmeye başlarken "Sana ne dedi?" diye sordu.

Sergio'nun sabırsız ses tonunu fark eden Bella, Maria için endişelendi.

"Ah, fazla bir şey değil. Sadece sana iyi bir eş olacağımı söyledi. Bu da çok komik. Benden daha uygunsuz bir eş hayal edemiyorum. Neyse, Maria'ya ikimizin de şu anda evlenmek istemediğimizi söyledim. Umarım senin adına konuşmamın bir mahsuru yoktur."

"Yok. İyi yapmışsın."

O anda yanlarından hızla geçen iki tane deniz motoru suları dalgalandırınca

sandal iki yana sallandı. Bella soluğunu tuttu ve teknenin yanlarını sıkıca kavradı.

Sergio önce galiz bir küfür savurdu sonra bunun için Bella'dan özür diledi. "Turist mevsiminde Como Gölü çok farklı oluyor."

Bella pişmanlık dolu bir sesle "Evet, görüyorum," dedi. "Ama sanırım buraya geldikleri için insanları suçlayamayız. Özellikle yazın çok güzel bir yer."

"Bunların gibi kovboylara izin verdikleri için yetkilileri suçluyorum. Rahatlamaya gelmiş insanların huzurunu kaçırıyorlar. Burası otoyol değil ki!"

Bella fesatça "Ama senin de sürat teknen var," dedi.

"Ben onu bu kovboylar gibi sürmüyorum."

Bella kahkahayla güldü. "Gördüğüm zaman inanırım. Beni götürdüğün şu koy nerede?"

"Biraz daha var. Konuşmayı kesersek daha hızlı kürek çekerim. Manzaranın keyfini çıkart ve gevşe."

Bella sustu ama gevşeyemedi. Sadece etrafındaki şahane manzaranın tadını çıkartsa sorun yoktu. Ama karşısında kürek çeken erkeğin olağanüstü fiziğini, küreklere her asılışında şişen pazularını seyretmekten çevresine bakamıyordu ki. İyi ki güneş gözlükleri vardı da onu belli etmeden, utanmazca süzebiliyordu. Onu havuzda gördüğü anda içini kaplayan ani ve yoğun arzu geri dönmüş, midesinin kasılmasına, göğüs uçlarının dikilmesine neden oluyordu. Koyun mahremiyetine sığınmak için sabredemiyordu çünkü *gizli* kelimesinden anladığı kadarıyla gözlerden uzak olacaklardı. Ve yalnız olacaklardı...

Sergio, Bella'nın bakışlarını üzerinde *hissedebiliyordu*.

Ama yine de ona bakmıyordu. Bunu göze alamıyordu. O şahane güzelliğine bakmak işkence çekmekle birdi. Şapkanın ve gözlüklerin yardımı olmuyordu. Yarı şeffaf, beyaz gömleği vücudunun ancak bir kısmını örtebiliyor, altındaki minicik beyaz bikinisi görünüyordu. Ve bacakları... Upuzun, çıplak bacakları. *Tanrım!* Bacakları bambaşka bir şeydi. Dansçı bacakları. İnce bilekler, düzgün dizler, sıkı baldırlar. O bacakların beline dolandığını hayal edince...

Sergio dişlerini sıktı, o düşünceleri zihninden kovup belli bir ritmle çektiği küreklere odaklandı. İyi bir kürekçiydi. Oxford'da kürek çekmiş, sekiz kişilik takımıyla yarışlarda ödül almıştı. Alex de aynı takımdaydı. Kayak yaparken bacağını kıran Jeremy katılamamıştı. O da kıyıdan tezahürat yapmıştı. Tabii kız arkadaşıyla birlikte. Takımdakilerin sevgilileri de onlara katılmıştı.

Sergio hatırladıkça gülümsedi. Kızlar konusunda Jeremy tam bir şeytandı.

Bella "Niye gülüyorsun?" diye sorunca Sergio, ona baktı.

"Oxford'daki kürek sporu günlerimi düşünüyordum."

"Ama bayağı şeytani bir gülümsemeydi."

"Aynı zamanda arkadaşım Jeremy'yi de düşünüyordum."

"Onun nesi vardı?"

"Jeremy üniversitenin Don Juan'ıydı."

"*Tencere dibin kara, seninki benden kara* desek daha iyi."

Sergio bir kahkaha attı. "Çok zor. Yaşayan hiçbir erkek kadınlar konusunda Jeremy'ye yetişemez. O en büyük usta."

"Don Juan'lık takdir edilecek bir şey değil ki!"

"Jeremy'yi tanımıyorsun. İçinde hiç kötülük yoktur. Bütün eski sevgilileri ondan övgüyle bahseder."

"Yani sen, kendini Don Juan saymıyorsun, öyle mi?"

"Asla. Oxford'dayken bazı çılgınlıklar yaptım ancak daha sonra seks hayatım hep tutucu tarafta oldu. Bir seferde bir sevgili."

"Anlıyorum. Peki, bir sevgiliyle ne kadar süre geçirirdin?"

Sergio tekdüze bir sesle "Jeremy'ninkinden çok daha uzun," dedi. "Yine de itiraf etmeliyim ki, son yıllarda hayatıma çok az kadın girdi."

"Ve hiç âşık olmadın, öyle mi?"

Sergio sohbetin kişiselliğe dönmeye başladığını fark etti. Neredeyse koyu geçiyorlardı. Aceleyle "Yaklaşmadım bile," dedi. "Şimdi, istersen şu yirmi soru işini bırakalım çünkü geldik."

Bella sohbete dalarak zihnini dağıttığı için memnundu. Hem Sergio'yu daha yakından tanımak istiyordu. Ama aralarına sessizlik çökünce o da yine eski hâline döndü ve Sergio'yu ne kadar arzuladığını hissetti. İçini çekerek etrafına bakınınca hayalinde canlandırdığı gibi bir yere gelmediklerini gördü. Sergio'nun gizli koyu hiç de yumuşacık kumlu, küçük, kuytu bir sahilden oluşmuyordu. Sadece U şeklinde bir girintiydi, sahili gölün birçok yerinde olduğu gibi tarihi taş bir duvarla sınırlıydı. Duvar epey yüksekti; Bella sallanan sandaldan uzanarak oraya tırmanabileceğini sanmıyordu. Suda yüzeceğe de benzemiyordu çünkü soğuk ve derin görünüyordu. Nerede piknik yapacaklarına dair bir fikri de yoktu. Tabii sandalın içinde yapmayacaklarsa...

Sergio "Sular son geldiğimden beri yükselmiş," diyerek sandalı hafifçe döndürdü. Taş duvara oyulmuş basamakları gören Bella rahatladı. Duvara monte edilmiş demir bir halka da vardı. Sergio sandalın halatını geçirip, bağladı.

Bella'nın kaşlarının çatıldığını gören Sergio "Merak etme," dedi. "Duvarın öte tarafında küçük, gizli bir bahçe var. Ama yüzebileceğimizi sanmıyorum. İyisi mi onu villaya dönüşümüze bırakalım."

Sergio abartmamıştı. Duvarın öte tarafında gerçekten çok güzel, gizli bir bahçe vardı. Yerler yosunlaşmış çimenlerle kaplıydı. Birkaç çam ağacı gölge yapıyordu. Envai çeşit, rengârenk çiçeklerin kokuları nefisti. Bahçeye uzun zaman-

dır bakılmadığı belliydi. Zaten yakınlarda bir villa görünmüyordu. Olsa da göremezlerdi çünkü etrafları sık ağaçlarla ve çalılıklarla çevriliydi.

Bella "Özel bir araziye girmiyoruz, değil mi?" diye sorarken Sergio ağaçların altına kareli bir battaniye serdi ve piknik sepetini üstüne koydu.

"Muhtemelen giriyoruz ama zarar vermeyeceğiz ki! Anlaşılan burayı artık kimse kullanmıyor. Seni bilmem ama ben kurt gibi acıktım."

Sepeti açıp, Maria'nın hazırladıklarını gören Bella da bir anda acıktı. Sadece Sergio'ya açlık duyduğunu düşünürken demek yanılıyordu. Hemen yere diz çöktü ve nefis yiyecekleri boşaltmaya yardım ederken ağzı sulandı. Taze pişmiş iki baget ekmeğin yanında soğuk et ve peynir çeşitleri, iki salkım üzüm ve insanı günaha sokacak kadar lezzetli görünen hamur işleri vardı. Şarap konmamıştı ama bir termos dolusu buzlu kahveyle kırılmayan bardaklar vardı.

Kendi payını yalayıp yuttuktan sonra Bella'nın tek isteği battaniyeye uzanıp, uyumaktı. Gerilerek gözlerini kapatırken derin bir iç çekince sesi duvarda yankılandı.

"Anladığım kadarıyla bu kez uyumak için bana ihtiyacın yok?"

Bella hemen gözlerini açtı, yanına uzanmış, ateşli bakışlarını ona dikmiş Sergio'yu gördü. Bir anda şehveti uyanırken az önceki mahmurluğundan eser kalmadı.

Ne diyebilirdi? Bella hâlâ hayatının kontrolünü ele geçiren, içinde en şeytani dürtüleri uyandıran bu şehvetli Bella'ya alışamamıştı.

Onunla battaniyenin üzerinde çıplak yatmak istiyordu. Bu kez onu üstünde istiyordu. Üstünde ve içinde. İçini doldurmalı ve onu tekrar tekrar şaşırtmalıydı. Düşünmediği, endişelenmediği veya umursamadığı o dünyaya yeniden götürmeliydi. Orada en inanılmaz fiziksel hazları ve en şahane orgazmları buluyordu.

Bella doğrulup, gömleğinin düğmelerini teker teker açarken alev alev yandı. Sergio hiç kıpırdamadan gözlerini ona dikti ve soyunmasını seyretti.

Bella sonunda çırılçıplak kaldı, giysilerini düzgünce çimenlere bıraktı, üzerine de şapkasıyla gözlüğünü koydu. Tek kelime bile etmeden battaniyeye uzandı ve Sergio'ya baktı.

Kitap Sözlüğü - Tavsiye Bir Kitap

~ SEKİZİNCİ BÖLÜM ~

SERGIO o anda fark etti ki sekse ara verme sözünü tutması neredeyse imkânsızdı. Hele Bella yanında böyle çırılçıplak yatıp, hevesle bakarken. Uyumasına yardım etmekle ilgili sözleri söylememesi gerektiğini kabul ediyordu. Ama onun az önce yaptıklarını yapacağını da asla ummazdı.

Bella'nın çıplak vücudunun şahane güzelliği zaten güçlü bir afrodizyak gibiydi ama bakışlarındaki açık şehvet çok daha güçlüydü. Hiçbir erkek bu isteğe direnemezdi. Hele Sergio asla!

Sergio en eski bahaneye sığındı ve yanında prezervatif getirmediğini söyledi.

Bella gülümsedi. "Olsun," derken sesi yumuşak ve boğuktu. "Doğum kontrol hapı kullanıyorum. Ha, sen sormadan ben söyleyeyim," diye ekledi. "Andrei'den ayrıldıktan sonra her türlü testi yaptırdım. Çok şükür, hepsi negatif çıktı."

Sergio'nun daha fazla teşvike ihtiyacı yoktu. Kendi sağlığının yerinde olduğunu söylemeye de vakit bulamadı. Aslında söylemesi gerekirdi ama çoktan Bella'yı öpmeye, ona dokunmaya başlamıştı. Aceleyle onun bacaklarını aralamış, elini içine kaydırmış, onun ateş gibi yanan, ıslak kadınlığında kendini kaybetmişti. Bella'nın iniltileri sayesinde öyle bir hızla boşalmanın eşiğine gelmişti ki birkaç saniyeliğine onu bıraktı ve aceleyle soyundu. Onun içine girmeden asla boşalmayacaktı.

Sergio bir hamlede içine girince Bella inleyerek bacaklarını onun beline doladı ve daha derinlerine girmesini sağladı.

Tanrım! Nasıl bu kadar güzel olabiliyordu? Bella'nın iç kaslarının erkekliğini sımsıkı kavradığını hisseden Sergio hızlanmaya cesaret edemedi. Yoksa saniyeler içinde boşalacaktı. Bu yüzden de ağır ağır gidip gelmeye başlarken mi-

Kitap Güzellik Tarama Bürosu

nimum temas sağlamak için dirseklerinden destek aldı. Ama Bella'nın yavaşlamaya tahammülü yoktu. Parmaklarını onun kalçalarına geçirmiş, onu daha derinlerine almak için kalçalarını kaldırmıştı. Sabrının sınırlarını zorlayan Sergio daha fazla dayanamadı ve kabaran şehvetinin tüm ilkelliğiyle hızla gidip gelmeye başladı. Bella, onun ismini yüksek sesle haykırarak boşaldı. Sergio'nun boşalması da aynı şiddetle onunkini takip etti.

Fırtınalı denizde boğulan iki insan gibi birbirlerine sıkıca sarıldılar, süregelen haz dalgalarıyla titrediler. Sonunda—sonsuzluk gibi uzun gelen bir süre sonra—fırtına geçti. Bella'nın bacakları çözülüp, halsizce yere yayıldı, Sergio üzerine çöktüğü vücuttan yavaşça ayrıldı.

Bakışları birleştiğinde Bella şaşkın, büyülenmiş gibiydi.

"Tanrım, Sergio! Bu... Bu neydi?"

Sergio "Olağanüstü mü?" diye sorarken Bella'ya âşık olmaya başladığı ihtimaliyle yaşadığı korkuyu şakayla gizlemeye çalıştı. Çünkü sevişme sonrası sarılmalarını sadece şehvetle açıklayamazdı. Onu sımsıkı tutmuş, o anın hiç bitmemesini istemişti.

Bella güldü. "Öyle de denebilir.."

"Tam anlamıyla öyle, tatlım."

Bella sertçe "Lütfen bana böyle hitap etme," dedi.

"Nasıl? Tatlım mı?"

"Evet. Ben senin tatlın değilim."

Tanrım! Bu sözler Sergio'nun canını yakmıştı. Kahretsin! Ona âşık oluyordu. Bella dünya üzerinde âşık olmayı isteyeceği son kadındı. Durumun zıtlığı bile onu engelleyememişti. Babası, onun servet avcısı annesine fena hâlde âşık olmuştu ve şimdi de aynısını kendisi yapıyordu. Tek bildiği bunun da aynı şekilde kötü sonuçlanacağıydı. Sergio milyarder olduğunu itiraf ettiği için kendi kendine küfretti. Ama artık çok geçti. Hasar oluşmuştu.

Kendine aklına gelen bütün kötü şeyleri söylerken Sergio hiç düşünmeden "Ya nasıl hitap etmemi istersin?" diye sordu.

"Sadece Bella yeterli. Biz çıkarların birleştirdiği arkadaşlarız, unuttun mu? Kız arkadaşın değilim."

"Doğrudur. Ve hiç böyle güzel çıkarlar elde etmemiştim."

Evet, bu oyun böyle oynanmalıydı. Soğukkanlı ve umursamaz. Gerçek duygularını asla belli etmemeliydi. Asla!

Bella, Sergio'nun tavrından neden bu kadar rahatsız olduğunu anlayamıyordu. Ne de olsa gerçeği söylüyordu. Annesi, iyi kızların sadece sevdikleri erkekle yatacakları fikrini beynine işleyerek onu büyütmüştü. Bu yüzden de on yıl içinde ancak üç tane sevgilisi olmuştu. Tabii bu, annesinin Sergio'nun babasıyla ilgili gerçeği itiraf etmesinden çok önceydi.

Ama yine de uzun süredir inandığı şeylerden vazgeçmek zordu. Az önce yer-

de sarmaş dolaş yatarlarken Bella aralarında seksten daha fazlasının olduğunu düşünmeye başlamıştı. Sözde sevgililerinin hiçbiriyle Sergio ile yaşadığı hazları yaşamaması garipti. O içinden çıkıp, yan tarafa devrildiğinde terk edilmiş hissetmesi de garipti. Geçmişte, sevgilisi işini bitirdiğinde hep rahatlardı.

Sergio giysilerine uzanırken Bella sordu. "Senin için seks her zaman böyle güzel midir, Sergio?"

Sergio ağlamak istedi. Ama tam aksine, sesine kayıtsız bir ton vermeyi başardı. "Her zaman değil."

"Az önceki gibi bir şeyi ben hiç hissetmedim."

Tüm sağduyusuna rağmen Sergio o itirafla heyecanlandı. Ama ona bakmaya cesaret edemedi. Gözlerindeki aşk pırıltısını ona gösteremezdi.

Sergio şortunu ve tişörtünü giyerken "Cinsel kimyanın tanımı ya da nedeni yoktur, Bella," diye yalan söyledi. "Bazen öncekilerden daha iyidir. Hem sanırım, uzun süredir biriyle beraber olmadın, değil mi?" derken sonunda Bella'ya bakmaya cesaret etti.

Bella hâlâ çırılçıplaktı ve örtünmek için bir çabası yoktu.

"Andrei'den ayrıldığım bir yılı geçti."

Sergio bunu zaten biliyordu. O haber gününü şenlendirmişti.

"O zamandan beri kimse olmadı mı?"

"Hayır."

"Tek gecelik bile mi?"

"Tek gecelik ilişkilere girmem."

"Ne? Hiç mi?"

"Hiç. Bana göre, tamamen yabancı biriyle seks yapmaktan daha kötüsü olamaz."

"Bu çok... Şeyy..."

"Eski kafalılık mı?"

"Bu devirde biraz alışılmadık olduğunu düşünüyorum."

"Sanırım sen hep tek gecelik ilişkilerle yetiniyorsun."

"Çok sık olmaz. Ama bazen tamamen yabancı biriyle seks yapmak işime gelirdi." Sergio '*Seni o şerefsiz Fransızla birlikte gördüğümde çıldırdığım zamanki gibi,*' diye düşündü. "Bak, senin için mahsuru yoksa giyinir misin? Tabii, ikincisini istemiyorsan."

Bella, ona bakakaldı. "İkincisini kaldıracağımdan emin değilim. Biraz harap hissediyorum."

"Hiç de harap görünmüyorsun. Çok güzel görünüyorsun."

Bella kızardı. "Sanırım sen de kadınlar konusunda tam bir şeytansın," derken giysilerine uzandı. "Tıpkı arkadaşın Jeremy gibi."

Sergio omuz silkerken Jeremy'ye hiç benzemediğini düşündü. Jeremy âşık olmazdı. Her zaman ahmakların âşık olduğunu söylerdi.

Ama Bella kadar güzel ve eşsiz bir kadına âşık olan hiçbir erkek kendini ahmak hissetmezdi. Gerçeği söylemesi gerekirse, Bella'nın kimin kızı olduğuyla ilgili önyargılarını bir tarafa bırakırsa, aslında armut dibine düşmemişti. Eğer o da annesi gibi acımasız bir servet avcısı olsaydı, zengin sevgililerinden biriyle evlenirdi. Hele o Rus milyarder mega zengindi. Daha önce tahmin ettiği gibi, önüne gelenle yatan bir kadın da değildi. Aslında çok tatlı, duyarlı, sevilmeye değer bir kadındı. Hatta evlenilmeye değer bir kadındı.

Son düşüncesi Sergio'yu derinden sarstı, âdetâ şok etti. Bella'ya âşık olmak başkaydı, onunla evlenmek istemek bambaşka. İşte şimdi bu *ahmakçaydı*. Bella'nın onu sevmemesi bir yana, evlenmeyi de düşünmüyordu. Kendisi söylemişti.

Ama acaba gerçeği mi söylüyordu? Sergio piknik sepetini toparlamaya başlarken bunu merak etti. Belki de daha önce hiçbir erkek teklif etmediği için öyle söylemişti. Belki de gururu mani oluyordu. Öyle olmasını umdu. Çünkü şimdi duygularının gerçek olduğunu kabullenince, Bella'ya âşık olmanın ezber bozacağını da fark etmişti. Ona sadece şehvet duyduğunu sanırken bir ay seks yapmakla yetineceğini düşünmüştü. Ama artık bunu dilek listesinden silebilirdi. Bella'yı ömür boyu sevmek, onu eşi ve çocuklarının annesi olarak görmek istiyordu.

Kahretsin, Sergio! İşleri hiç de kolaylaştırmıyorsun, değil mi?

Yine de, onun vücudunu zaten elde etmişti. Şimdi tek yapması gereken onun kalbini de kazanmaktı. Söylemesi yapmaktan kolaydı!

Bella dalgın dalgın giyinirken birden sordu. "Peki, senin bekâr dünyanda, Sergio, çıkarların birleştirdiği arkadaşlar paylaşmak zorundalar mı?"

Sergio önce onun nereye varmaya çalıştığını anlayamadı. Ama sonra jeton düştü.

"Sanırım Kontesi kast ediyorsun, değil mi?"

"Bana eski kafalı ya da alışılmadık diyebilirsin ama bu gece onun yatağından çıkıp bana gelmen hoşuma gitmez."

Sergio, Bella'nın kıskanmasından ya da onu sahiplenmesinden hoşlandı. Ya da her neyse. Sevgiyle aynı olamazdı ama başlangıç için iyiydi.

"Asla Claudia'nın yatağından çıkıp seninkine girmezdim, tatlı Bella," dedi ve eğilip onun dudaklarına hafif bir öpücük kondurdu.

Başını kaldırdığında Bella'nın bakışlarındaki yoğun şüpheyi gördü. Ama kendisinden başka kimseyi suçlayamazdı ki. Kendini daldan dala konan gözde bir bekâr olarak tanıtmıştı ve şimdi de sonuçlarına katlanacaktı. Bella'nın değil onunla evlenmek âşık olmaya bile sıcak bakmadığını tahmin ediyordu. Yine de ona güvenebileceği, sözünün eri bir erkek olduğunu göstermeliydi.

Sergio "Kontesle asla yatmadım," diye devam etti. "O sadece benim dostum ve komşum. Bak, neden bu gece benimle gelmiyorsun? Hiç çekinmeden Clau-

dia'yı arayıp, bir konuğum olduğunu açıklayabilirim."

Bella önce kaşlarını çattı sonra başını iki yana salladı. "Hayır, hayır, lütfen yapma. Gerçekten o saçma peruğu takmak ve bir başkasıymış gibi tanıştırılmak istemiyorum."

"O hâlde olduğun gibi gel. Kontes bir ünlüyü evinde ağırlamaya bayılır."

"Ama kimliğimi gizli tutmak istediğini sanıyordum!"

"O öncedendi. Paparazziler konusunda fazla paranoyak davrandığımı fark ettim. Hem ben rica edersem, Claudia hiç kimseye söylemez. Hepsinden de öte, eğer gevşeyip kendin olamayacaksan bu ne biçim bir tatil?"

Bella'nın kaşları indi, yüzünde sevimli bir gülümseme belirdi. "Sen gerçekten çok iyi bir adamsın," dedi. "Şeytanlık yapmadığın zamanlarda," diye ekledi.

Sergio yüreğinin hopladığını hissetti. "Sadece senin yanında şeytanlık yapıyorum," deyince Bella bir kahkaha attı.

Sandala bindiklerinde Bella hâlâ gülümsüyordu.

Sergio "Bu kadar komik olan ne?" diye sordu.

"Seninle çıkarların birleştirdiği bir arkadaş olmaktan ne kadar hoşlandığımı düşünüyordum. New York'a dönünce seni özleyeceğim. Keşke bu kadar uzakta yaşamasaydın..."

"Biliyorsun, uçak diye bir şey var, Bella. Birkaç saat içinde New York'ta olabilirim."

Bella gerçekten şaşırmış göründü. "Gelip beni ziyaret eder miydin?"

İşleri aceleye getirmemeye karar veren Sergio "İkna edilebileceğimi sanıyorum," dedi.

"Seni ikna etmek için ne yapmalıyım?"

Sergio şeytani bir çekicilikle gülümsedi. "Gecenin geç saatlerinde gösteririm."

Bella o günlerde asabi değildi. Ama o gece asabi hissediyordu. Yoksa Sergio ile yan villaya doğru elele yürürken kalbini hızla attıran bu his heyecan mıydı?

Gecenin geç saatlerinde gösteririm...

Sergio'nun erotizm yüklü vaadini aklından çıkartamıyordu.

Evet, o da kadınlar söz konusu olduğunda tam bir şeytandı. Çok yakışıklı bir şeytan. Üzerindeki iyi dikilmiş siyah pantolonu, yakasını açık bıraktığı kar beyazı ipek gömleğiyle muhteşem görünüyordu. Geldiğinden beri yüzünde gördüğü maço sakalını tıraş etmişti ama yine de cazibesinden hiçbir şey kaybetmemişti. Bu bakımlı hâlini daha seksi buluyordu çünkü bu gece sergilediği klâsik görüntünün gerçek Sergio olmadığını biliyordu. Gerçek Sergio hiç de

Kitap Güzellik - Tutkuma Bulaşt

hayal ettiği gibi değildi. *Çıkarların birleştirdiği bir arkadaşlık* ilişkisi öneren Sergio'nun tutuculukla ilgisi yoktu. Gecenin ilerleyen saatlerinde çıkarlarına uygun başka nelerin onu beklediğini merak ederken Bella'nın belkemiği boydan boya ürperdi.

Sergio hemen "Üşüdün mü?" diye sordu.

Bella "Biraz," diye yalan söyledi. Bütün vücudu arzuyla yanarken nasıl üşüyebilirdi?

"Bir şal getirmeliydin. Kıyafetin çok güzel ama serin bir gecede dışarda giymeye pek uygun değil."

Bella beyaz pantolon-bluz takımı giymişti. Pantolonu tiril tiril, bol paçalı, bluzu ise boyundan bağlıydı ve sırtı sütyen giyilemeyecek kadar açıktı. Yanına fazla kıyafet almamıştı ama bu takımı demirbaşlardan biriydi çünkü top gibi yuvarlanarak katlanabiliyor ve açıldığında da asla kırışık görünmüyordu. O kıyafete ufak bir servet ödemişti ama stilisti buna değdiğini söylemişti.

Gerçekten de değiyordu. Seksi bir kıyafetti ve tenine uyuyordu. Yüksek topuklu ayakkabılarla giydiğinde onu uzun ve çok şık gösteriyordu. Ama bu gece alçak topuklu, gümüş rengi sandaletler giymişti çünkü Sergio, Kontesin villasına ulaşmak için on dakika kadar yürüyeceklerini söylemişti. Gölden esen rüzgârda dağılmasın diye saçlarını tepesinde toplamıştı.

Bella "Yanıma şal almamışım," dedi. "Çok acele hazırlanmıştım."

"Öyleyse ben seni ısıtayım," diyen Sergio kolunu onun omuzlarına doladı ve kendine çekti.

Vücudu ani bir tepki verince Bella inlememek için kendini zor tuttu. Göğüs uçları anında dikilmiş, bacaklarının arası kasılmıştı. Hayatında hiç bu kadar kendi vücudunun farkında olmamış, özellikle kadınlığının bu şekilde arzuyla zonkladığını hissetmemişti. Yemek masasının etrafında saatlerce oturmak, tanımadığı biriyle havadan sudan konuşmak gözüne korkunç geliyordu. Sergio'nun yatak odasına geri dönmeyi, onu New York'ta ziyaret etmeye ikna etmek için ne yapması gerektiğini göstermesini tercih ederdi.

Ne isterse yapacaktı. Sergio'yu düzenli olarak yatağında görmek için her şeyi yapardı. Onsuz bir hayatı düşünemiyordu. O, daha önce hiç hissetmediği şeyleri hissettiriyordu. Onunla olduğu zaman kendini başarısız ya da sıkıcı bulmuyordu. Kendini acayip seksi, son derece özgür ve daha önce sevişirken hissettiği tüm olumsuz duygulardan arınmış hissediyordu. Belki bir gün onu Sergio kadar tatmin edecek bir erkek bulabilirdi ama pek ümidi yoktu. Sergio seks için yaratılmış muhteşem vücuduyla harika bir sevgiliydi. Hepsinin de ötesinde gerçek bir dosttu. Onu yalanlarla aldatmaya, pohpohlayarak baştan çıkartmaya çalışmamıştı. Ona karşı dürüst davranmıştı. *Tanrım!* Buna bayılıyordu. Hem de çok!

Bella "Çok uzun kalmamız gerekmiyor, değil mi?" diye sordu.

Bella'nın ses tonundaki aciliyeti fark eden Sergio'nun yüreği hopladı. Bella onu sevmiyor olabilirdi ama arzuluyordu. Birini şiddetle istemenin ne olduğunu biliyordu ama bu aşk değildi.

Bella'yı kendine âşık etmek, onunla her istediği zaman ve yerde sevişmekten daha fazlasını gerektiriyordu. Popüler erkek düsturu olan *ilgi gösterme ki ilgi duysun* fikrine katılmasa da kadınların da tıpkı erkekler gibi zorlu ilişkileri sevdiğini anlıyordu. Bunu göz önüne alarak, Sergio o gece eve erken dönmek için acele etmemeye karar verdi. Bella'yı bekletecekti. Onu fena hâlde istemesini sağlayacaktı. Onun sabrını zorlayarak belki biraz da öc alıyordu ama varsın alsındı. Bella da bunca yıl Sergio'nun işkence çektiği gibi biraz işkence çekmeliydi. İstediğini elde edememenin ne demek olduğunu görmeliydi.

Bunun Bella için yeni bir tecrübe olacağına inanıyordu. "Üzgünüm, Bella," dedi. "Erken kalkarsak Claudia'yı gücendirebiliriz. Yemeğe kimi getirdiğimi öğrenince çok heyecanlandı. Şimdi, sakın somurtma. Emin ol ki ona bayılacaksın. Yemeklerini ve şaraplarını söylememe bile gerek yok. Kontes her şeyin en iyisini ikram eder."

"Ben somurtmuyorum."

"Ah, evet somurtuyorsun. Hem de çok güzel bir şekilde. Claudia terastan bakıyor olmasaydı seni öperek neşelendirirdim. Şimdi iyi bir kız ol ve gülümse."

Kontesin villası karşılarında belirince Bella "Yüce Tanrım!" diye haykırdı. "Bu villa değil ki, saray yavrusu!"

"O kadar da değil ama bayağı büyüktür," diyerek Sergio, onu terasa çıkan taş basamaklara yöneltti. "Asıl konuk salonunu görene kadar bekle," diye onun kulağına fısıldadıktan sonra ev sahiplerine gülümsedi. "Paranın satın alabileceği en iyi mermerler ve antika mobilyalarla dolu. Tabii, Kont çok zengindi. Ve de çok yaşlı. Birinci evlilik yıldönümlerinden kısa süre sonra öldü. Söylentilere göre ölürken gülümsüyormuş."

Basamakları çıkarlarken Bella "Tahmin ederim," diye fısıldadı. "Çok güzel bir kadın."

Sergio "Ama göründüğü kadar genç değil," diye fısıldadıktan sonra normal bir ses tonuyla seslendi. "Claudia! Bu gece ne kadar güzelsin."

Kontes "Hey, teşekkürler, Sergio," diye sahte bir İtalyan aksanıyla cevap verdi. Sergio'nun babası, onun İtalya'da doğmadığını, savaştan birkaç yıl sonra Arnavutluk'tan göç eden çok fakir bir ailenin kızı olduğunu anlatmıştı. Sergio, onun geçmişiyle ilgili gerçeği bildiğini asla belli etmemişti. Herkesin hayatında bir sır vardı. Kendi sırrı ise Bella'yı hep arzu etmiş olmasıydı. Bunu söylerse Bella'nın gözünde çekiciliğini yitireceğinden korkuyordu.

Kontes "Ve bu da güzel Bella," diyerek ilerledi, onun ellerini avuçlarına aldı.

Çok etkileyici ve çekici bir kadındı. "Alberto, seni çok severdi, canım. Çok da gururlanırdı. Seni seyretmek için Londra'ya gitmişti. Bunu biliyor muydun?"

"Hayır, bilmiyordum," diyen Bella bunu duyunca üzülmüştü.

"Oğluyla seni birlikte görseydi ne kadar sevinirdi."

Sergio, Bella'nın itiraz etmesini bekledi ama Bella sadece ona gülümsedi ve *kurtar beni* dercesine baktı.

Sergio öyle yapmaya hiç niyetli değildi. Claudia'nın aralarında bir şey olduğunu sanmasını istiyordu. Ama henüz bütün dünya duymamalıydı. Ev sahiplerine "Şimdilik ilişkimizi gizli tutuyoruz," dedi. "Paparazzilerin işin içine girmesini istemiyoruz. Bu yüzden de, telefonda söylediğim gibi Claudia, onun burada benimle kaldığına dair tek kelime bile söylemek yok."

Claudia gizemli bir gülümseyişle "Tek kelime bile etmem," dedi. "Ama söz verin, nişanınızı ilân etmeyi plânladığınızda ilk ben duyacağım."

Bella ürkmüş görünürken Sergio güldü. "Henüz nişan aşamasında değiliz. Ama olursak, söz, ilk sen bileceksin."

Kontes ellerini çırparak "Harika," dedi. "Parti yapmak için bahane arıyorum, bilirsin. Şimdi, hemen yemek odasına gitmezsek Angela bizi aramaya çıkacak. İtalyan aşçıların ne telaşlı olduklarını bilirsiniz."

Daha sonra, akşam gayet tatlı bir havada devam etti. Ev sahipleri çok sosyal ve hoşsohbet biriydi. Sonuçta karşısındakinin tüm kişisel özelliklerini öğrenmeyi başarsa da sorularını burnunu sokarcasına sormuyor ve konuklarına kendilerini özel hissettiriyordu. Tatlı yenirken Bella tam bir tükenmişlik sendromu yaşadığını, aslında bir aylık tatilin bile yetmeyeceğini çoktan itiraf etmişti. Sergio da hemen atılmış, daha fazla kalmasının sorun olmayacağını söylemişti. Claudia bilmişçe gülümserken Bella'nın kıpkırmızı olması Sergio'yu şaşırtmıştı. Ne de olsa onun yaşındaki ve tecrübesindeki bir kadın için normal bir teklifti. Ama sonra, koyda sohbet ederlerken hiç tek gecelik ilişki yaşamadığını itiraf ettiğini hatırladı. Bunu alışılmadık ama çok tatlı bulmuştu. Kızarması da çok tatlı ama aynı zamanda da çok seksiydi.

O sırada Claudia'nın yemek davetleri için her zaman tuttuğu hizmetçi kız göründü. Angela garson değil aşçıbaşı olduğunu ileri sürerek masa başında beklemeyi reddediyordu.

Claudia ayağa kalktı. "Kahveleri müzik odasında içeceğiz, Gina," dedikten sonra Bella ve Sergio'ya eliyle işaret ederek "Geçelim mi?" dedi.

Sergio ve Bella birbirlerine baktıktan sonra kalktılar, kolkola Claudia'nın peşinden yürüdüler. Müzik odasına giderken konuk salonunun içinden geçtiler ve Bella ne kadar etkilendiğini bakışlarıyla ifade etti. Müzik odası da en az salon kadar genişti ve şık döşeliydi. Ortada büyük bir piyano vardı. Dışarı doğru çıkma yapılmış, yerden tavana kadar camlı, cumba gibi bölüme yanyana koltuklar yerleştirilmişti ve muhteşem göl manzarasına bakıyordu.

Brokar döşemeli rahat kanepeye oturduklarında Bella odanın güzelliği konusunda Claudia'ya iltifatlar yağdırdı ve piyano çalıyor mu diye sordu.

"Hayır, piyanist olan Konttu. Hem de çok ustaydı. Onu dinlemeye bayılırdım. Sen çalar mısın, Bella?"

Bella "Çalarım," diyerek Sergio'yu şaşırttı. Aynı evde yaşadıkları yıllar boyunca onun piyano çaldığını hiç görmemişti. Hatta piyanoları da yoktu. Bella "Ama pek iyi sayılmam," diye ekledi. "Gittiğim gösteri sanatları okulunda piyano çalmak mecburiydi. Beste derslerimiz de vardı. Şarkı yazmak istersen piyano çalmanın faydası oluyor. Tabii ki şimdi bestecilerin çoğu piyanodan çok elektronik klavyeyi tercih ediyorlar. Benim de New York'daki evimde bir tane var. Çok pahalıya mâloldu ama otomatik kayıt dâhil birçok özelliği var. İşini kaybetmek istemiyorsan o da bir zorunluluktu."

Sergio hayretle sordu. "Gerçekten şarkı da yazıyor musun?"

Bella gayet mütevazı bir tavırla "Evet, Sergio, gerçekten şarkı yazıyorum," dedi. "*New York'ta Bir Melek* müzikalinin ana şarkısını ben yazdım. Onu yazmakla, şarkıyı söyleyerek kazandığım kadar para kazandım."

Claudia "Ne zeki bir kız!" diye heyecanla konuştu. "Ah, işte Gina. Tepsiyi oraya bırak, canım. Servisi kendim yapacağım. Şimdi, kahvelerimizi içtikten sonra, yazdığın şarkıyı söylemen için ısrar ediyorum, Bella'cığım. Bu odanın mükemmel bir akustiği var. Bir melek gibi söyleyeceksin. New York'tan Bir Melek!"

Bella piyano çalıp, şarkı söylerken Sergio, onun hem zeki hem de yetenekli olduğunu düşündü. Sesi de kendisi gibi eşsizdi. Duru bir sesi, mükemmel diksiyonu vardı. Sesini zahmetsizce yükseltip alçaltabiliyordu. Ama onu asıl Broadway'in sevgilisi yapan şey yeteneğine kattığı duygularıydı. O anda tükenmişlik yaşıyor olabilirdi ancak o gece onu dinleyen hiç kimse bunu anlayamazdı. Şarkı söyleyip, gösteri yapmak onun yaşaması için gerekli kan gibiydi. Sergio bunu görebiliyordu. Asla vazgeçemezdi. Bunu ondan bekleyen erkek ahmak olmalıydı.

Sergio, kendini ahmak olarak görmüyordu. Bella ile evlenince, kendi iş hayatını gerektiğinde kenara bırakıp, *onun* kariyerini destekleyecekti. İşlerini başarıyla dağıtmayı öğrenmeli, Bella'nın kariyeri nereyi gerektirirse, New York'ta ya da Londra'da onun yanında olmalıydı.

Bu Sergio'nun yapmaya alışık olduğu bir şey değildi. Bayilik işinin başında hep bizzat durmuştu. Aile işini başarıya ulaştırmak için de sabırsızlanıyordu. Ama Bella'ya âşık olması, önceliklerini değiştirmesini zorunlu kılıyordu. Onun kalbini kazanmak hayatında ilk sıraya oturmuştu. Aile işi o zamana kadar ikinci plânda kalacaktı. Ama kim bilirdi? Belki bir mucize olur, gelecek ay her şeyi döndürecek bir yol bulurdu. Tabii, bunu yapmanın tek yolu da başlamaktı. Yarın sabah erkenden Milano'ya gidecek, işleri bizzat ve yakından görecekti.

Ama bu yarındı. Şu anda odaklanması gereken, Bella'yı eve götürmek, yıllardır içinde biriken şehveti biraz daha akıtarak onunla sevişmek ve sevgisini göstermekti. Ama dikkatli olmalı, anın coşkusuyla onu sevdiğini ağzından kaçırmamalıydı.

Sergio '*Sabırlı ol, Sergio*,'diyerek içinden kendini ikaz etti. Bu da meziyetlerinden biri değildi.

Sergio sonunda acelesi olduğunu belli etmeden Claudia'nın evinden ayrılmayı başardı. Onu asıl çözen ise yeterince uzaklaştıklarında Bella'nın fısıltısı oldu. "Hemen şimdi beni öpmezsen, sanırım öleceğim, Sergio." Sabırsızlığı sesine yansımıştı ve titriyordu.

Kendini tutmaya çalışan Sergio "Sanırım eve girene kadar beklemeliyiz," dedi.

"Hayır," diye itiraz eden Bella kollarını onun boynuna doladı, vücudunu ona bastırdı. Yüzü kızarmıştı. "Daha fazla bekleyemem. Bu kadar beklemek yeter. Bu gece tam bir işkence oldu."

Sergio yine de tereddüt etti. Ama sonra Bella'nın ensesindeki düğmeyi buldu ve açtı. Bluzunu beline kadar indirdi, biraz geriye çekilerek dikleşmiş göğüs uçlarını ve sıklaşan soluklarını seyretti. "Eğer şimdi seni öpersem," dedi. Sesi arzudan boğuklaşmıştı. "Öpmekle kalmam. O zaman güzelim elbisen berbat olur ve sevişmemiz de istediğimiz kadar iyi olamaz."

Sesi ve vücudu elinde olmadan titreyen Bella "Umrumda bile değil," diye itiraz etti.

"Ama benim umrumda,"diyen Sergio eğildi ve onu kucağına aldı. Dudaklarından çaresiz bir inilti kopan Bella kollarını sıkıca onun boynuna doladı.

Sergio "Bahçede alelacele yapılandan daha fazlasını istediğin âşikâr," diye soludu. "Kılını kıpırdatacak hâlin kalmayana kadar sevişmek istiyorsun. Seni çırılçıplak yatağın direklerine bağlayacağım ve yalnız bırakmam için yalvarana kadar tekrar tekrar boşaltacağım. İstediğin bu, değil mi, Bella?" diye sorduktan sonra uzun ve seri adımlarla patika yolda ilerledi.

Bella hiçbir şey söylemedi. Sadece inleyerek yüzünü onun bağrına gömdü.

Kitap Dünyası Miranda Bülbül

~ DOKUZUNCU BÖLÜM ~

ERTESİ sabah uyandığında kendini yatağında bulan Bella şaşırdı. Dün gece uykuya daldığında büyük yatak odasında olduğuna emindi. Gece bir ara Sergio, onu yatağına taşımış olmalıydı ama hiç hatırlamıyordu. Giysileri köşedeki koltuğun üzerine, sandaletleri de altına düzgünce konmuştu.

Anlaşılan Sergio birlikte uyuduklarını Maria'nın bilmesini istememişti. Eğer öğrenirse onları Kontesten daha çabuk evlendireceğine şüphe yoktu. Yine de Sergio'nun ilişkilerini koca ay boyunca nasıl gizlemeyi düşündüğünü bilmiyordu. Maria sezgileri kuvvetli bir kadındı.

Bella içini çekerek döndü, şöminenin rafında duran küçük antika saate baktı. Tanrım! Vakit öğleyi geçmişti! Yıllardır bu kadar derin uyumuyordu. Tatminkâr bir seks hayatı bunun tek cevabıydı. Ve fazlasıyla tatminkârdı. Dün gece yatak odasının kapısının arkasındaki ilk çılgınca sevişmelerinden sonra Sergio yatakta yavaş sekse geçmiş ve saatlerce sevişmişlerdi. Bunu yaparken Sergio'nun gözlerinin derinliklerine bakması Bella'yı mest etmişti. Kaç kez orgazma ulaştığını sayamamıştı bile. Sonunda başka odaya taşındığını fark etmeyecek kadar derin uyumasına şaşmamalıydı.

Kapının hafifçe çalındığını duyan Bella yatakta doğruldu, çarşafı çıplak göğüslerinin üzerine çekti. Birden utanarak "Sergio?" diye seslendi.

"Hayır, hayır, benim, Maria. Sergio, Milano'ya gitti. Birkaç saat önce çıktı."

"Ah, evet, söylemişti ama unutmuşum. İçeri gel, Maria."

Kapıyı açan Maria telaşla içeri girdi. Endişeli görünüyordu. "Seni uyandırdığım için özür dilerim. Sergio geç yattığını söyledi. Ama biraz sonra eve gitmem gerekiyor. Benim küçük Antonio kötü üşütmüş ve Carlo da bugün gölün öteki tarafında çalışıyor."

Bella "O hâlde hemen eve git, Maria," dedi.

Maria yüzünü buruşturdu. "Ama önce senin yatağını toplamam ve banyonu temizlemem lâzım."

"Ben yatağımı da toplayabilirim, banyomu da temizleyebilirim. Şimdi hemen gidiyorsun!"

"Emin misin? Ya öğle yemeğin ne olacak?"

"Maria, bir şeyler yapabileceğime eminim. Dolapların ve buzdolabının yiyecek dolu olduğunu gördüm. Hem kısa bir yürüyüşle yakın kasabaya da inebilirim. Orada güzel bir kafe ve fırın var. Biliyorsun, burada daha önce de kaldım. Uzun süre oldu ama beni getiren şoförün de söylediği gibi, İtalya fazla değişmiyor. Ve lütfen, sakın bu akşam geri dönmeye kalkma. Sergio gelince yemek için dışarı çıkarız."

Rahatlayan Maria gülümsedi. "Sen çok iyisin. O hâlde hemen gideyim."

"Evet, lütfen hemen git."

Maria aceleyle çıkınca Bella içini çekerek yastığına uzandı. Sergio'nun sadece o gün değil, haftanın *her* günü Milano'ya gitmeyi plânladığını hatırlamıştı. Bu da biraz hayal kırıklığı yaratmıştı. Bir ay boyunca onu tamamen kendine saklayabileceğini umuyordu. Yine de, Sergio dün geceki kısa molalarından birinde aile işinin darboğazda olduğunu anlatmıştı. Babası, büyükbabası kadar dirayetli bir iş adamı olmadığından, aslında aile işi birkaç yıldır zarar ediyordu.

Sergio "Tabii, ekonomik durum da değişti," diye açıklamıştı. "Buna paralel olarak pazarlar da değişti. Bir zamanlar Morelli deri eşyaları hem deniz aşırı ülkelerde hem de İtalya'da çok satardı ama şimdi Asya'dan yapılan ucuz ithalatla rekabet edemiyor. Artık başka ülkelerde şubelerimiz yok. Çünkü kârlı değiller. Şimdi deniz aşırı ülkelere satış yapmak için bağımsız acenteler kullanıyoruz ama korkarım, pek başarılı değil."

Bella, Sergio'nun çok endişeli olduğunu hatırladı.

Sergio "İşçilerden bazıları hayatları boyunca bizim şirkette çalışmışlar," diye devam etmişti. "Babam hiçbirini göndermeye kıyamamış ama ben bazı yeniden yapılandırmalara girişmek zorundayım yoksa *hepsi* işsiz kalacak. Şanslıyım ki, en önemli değişiklikleri yapacak kadar param var. Ama neleri değiştirmem gerekeceğini henüz tespit etmedim. Yarın fabrikayı gezip, çalışanlarla konuşunca fikir edinebileceğimi umuyorum."

Bella, onu dinlemiş, her konuda güvendiğini söylemişti ancak aslında odaklanamamıştı çünkü Sergio bir yandan konuşurken bir yandan da onu okşuyordu. Sanki ona dokunmadan duramıyordu. Bella da ondan aşağı kalmıyordu. Gece ilerledikçe Sergio'nun en mahrem yerlerini okşamaya âdetâ bağımlı olmuştu. Boşaldıktan birkaç dakika sonra onu tekrar uyandırmaya, erekte etmeye bayılıyordu. O arada New York'a gidip onu ziyaret etmesi için ne yapması gerektiğini de sormuştu. Sergio sadece gülümsemiş ve özel bir şey yapmasına

gerek olmadığını söylemişti. Evinin kapısına vardığında üzerinde parfümden başka bir şey olmaması yeterliydi.

Bella gülümseyerek söz verince Sergio konuşmayı kesip onunla tekrar sevişmeye başlamıştı. Doymak bilmeyen bir bünyesi ve inanılmaz cinsel bilgisi vardı. Bella'nın içindeyken nasıl hareket etmesi gerektiğini ve onu nasıl harekete geçireceğini biliyordu. Gösterdiği çeşitli pozisyonlar Bella'yı hayretler içinde bırakmıştı. Şimdiden onun eve dönmesini dört gözle bekliyordu. Seksi bir şeyler giymeliydi. Yeni bir şey. Maria'ya bahsettiği yakındaki kasabada eskiden küçük bir butik vardı. Hâlâ orada olduğunu umuyordu.

Oradaydı ama sahibi değişmişti. Üstelik ürün gamının kalitesi yükselmişti. Giysilerin yanında lüks ve pahalı aksesuarlar da satıyorlardı. Butiğin yeni sahibesi Bella'yı tanımamıştı ama para sorunu olmadığını anlayınca etrafında dört dönmüştü. Bella'nın stilisti kaliteli eşyaların her zaman daha ucuza geleceğini söylerdi. Ama gelecek yıl demode olabilecek süper moda şeyler almamalıydı. Bella yazlık bir elbise, bir kokteyl elbisesi, bir çift şort, iki tane bluz ve kaşmir bir şal satın alınca butik sahibi sevinçten deliye döndü. Son alışverişi ise çakıl taşlı patikalarda yürümeye uygun çok pahalı bir yürüyüş ayakkabısıydı.

Paketleri butikte bırakan Bella yakındaki bir açık hava kafesine oturdu, nefis bir salata yedi ve maden suyu içti. O arada aklına parlak bir fikir geldi. Bunun Sergio'nun derdine çare olabileceğini düşününce çok heyecanlandı. Aslında hemen onu arardı ama telefonu yanında değildi. Odasına yerleştiği anda onu komodinin üst çekmecesine koymuştu ve en azından birkaç gün dokunmamaya karar vermişti. Bir sürü çağrı ve mesajla uğraşmak istememişti. Hele annesinin nerede ve kiminle olduğunu soruşturmasına tahammül edecek gücü yoktu.

Son düşündükleri aniden Bella'nın vicdanını sızlattı. Sağ ve salim olduğunu annesine bildirmemekle biraz ayıp etmişti. Aslında düşüncesiz biri değildi. Aksine, özellikle annesi söz konusu olduğunda fazlasıyla nazik ve düşünceli davranırdı. Kariyerinin ilk yıllarında gereğinden uzun bir süre annesini menajeri olarak yanında tutmuştu. İnsanlar, Dolores'in agresif ve sahne annesi tavrına tepki gösteriyorlardı. Birçok kez profesyonel bir menajerle çalışması, bu şekilde kariyerinde sıçrama yapabileceği konusunda uyarılmıştı. O zamanlar Broadway'de küçük roller alıyor ve Sidney'deki televizyon konserlerinde şarkı söylüyordu.

Ama annesini gücendirmek istememişti. Üstelik öyle bir adım atmaktan korkuyordu. Ne de olsa o zamanlar çok gençti.

Raoul'un hayatına girmesi annesinin kanadının altından çıkmasını hızlandırmıştı. Arjantinli uluslararası polo oyuncusu olan Raoul'un ısrarla peşinden koşması Bella'nın gururunu okşamıştı. Yine de Bella'yı annesinin boğucu etkisinden ayırıp, baştan çıkartması ve yatağına alması haftalar sürmüştü. Başlarda Bella'nın bekâretini almış olması hoşuna gitmişse de daha sonra giderek

tatminsizlik yaşamaya başlamıştı. Ayrılırken acımasız davranmamıştı ama kabalaşmıştı.

"Gerçek bir kadın olmak istiyorsan, anneni hayatından çıkartmalısın, Bella," demişti. "Seni küçük bir kızmışsın gibi koruyor. Büyümeli, hayatının ve kariyerinin kontrolünü eline almalısın. Çok geç olmadan kendine profesyonel bir menajer bul."

Ve Bella öyle yapmıştı. Annesine işten el çektirmiş, New York'un ünlü menajerlerinden Josh ile anlaşmıştı. Tabii Dolores sinir krizleri geçirmişti ama Bella gelirinin yüzde onunu vereceğini belirterek annesini yatıştırmıştı. Sadece on yıl boyunca böyle süreceğine dair de anlaşma imzalamıştı. Bu yüzden Dolores o filmi yapması için çok ısrar ediyordu. Çünkü bir yıl sonra tren kaçacaktı.

Aslında Bella, annesini asla parasız bırakmazdı. Gereksiz yere endişelenmesini de istemezdi. O anda zor bir karar verdi. Villaya dönünce annesini arayacaktı. Ama önce Sergio'yu aramalıydı. Aile işinde ona yardım edebileceği ihtimali aklına geldikçe içini sıcacık bir sevinç kaplıyordu. Belki Sergio fikrini denemeye değer bulurdu.

Heyecanı artan Bella yemeğini bitirdi, butiğe döndü ve paketlerini teslim aldı. Villaya doğru yürürken elindekilerin çok ağır olmadığına şükretti. Yine de vardığında soluk soluğaydı. Merdiveni hızla çıktı, yatak odasının ortasına paketleri bıraktı ve çekmeceden telefonunu alıp, yatağın ucuna oturdu. Telefonu açtığında çağrı ve mesaj uyarılarını dikkate almadan Sergio'yu aradı.

Bir süre cevap alamayan Bella'nın kalp atışları hızlandı. Sonunda Sergio telefonu açtı, endişeli bir sesle "Bella!" dedi. "Ne var? Bir şey mi oldu?"

"Bir şey olmadı. Kötü bir şey yok. Kasabaya indim ve alışveriş yaptım. Orada aklıma bir fikir geldi. Senin işine yardımı olacağını düşündüm. Oradayken arayacaktım ama telefonum yanımda değildi. Her neyse, o kadar heyecanlandım ki seni bir an önce arayabilmek için eve koştum. Kötü bir zamanda aramadım, değil mi? Sesin stresli geliyor."

"Satış rakamlarımızı görseydin sen de stres olurdun. İşleri tersine döndürmek için mucize lâzım, aşkım. Ama anlat, kulağım sende."

Bella, ona *aşkım* demesine öyle şaşırmıştı ki bir an nutku tutuldu. Sergio ciddi bir şey kast etmiş olamazdı ama yine de çok heyecanlanmıştı. Öylesine etkilendi ki âdetâ dağıldı. Zaten ona âşık olma ihtimali ödünü koparıyordu. Sergio sevilmeye değer bir erkek olmadığından değildi. Çalışanları için endişe etmesi çok dokunaklıydı. Ruhu açgözlü değil cömertti. Bencil değil ilgiliydi. Luigi'nin de dediği gibi, o iyi bir adamdı.

Ama eğer ona âşık olursa, Sergio'nun da bu aşka karşılık vereceğini hayal etmek boşunaydı. Bu, gerçek olamayacak kadar güzel bir şeydi. Asla olamazdı. Sergio, babasının hayatını mahveden bir kadının kızına âşık olmazdı. Gerçek şu ki, Bella'yı diğer erkeklerin beğendiği gibi beğeniyordu. Çünkü erkekler,

onu güzel ve seksi bulurlardı. Ona karşı hissettiklerinin aşkla ilgisi yoktu.

Bella'nın akıl sesi fısıldadı. '*Sadece çıkarların birleştirdiği arkadaşlığınıza odaklan. Çünkü daha fazlasını umarsan kalbin kırılır.*'

Sergio "Bella?" diye üsteledi. "Hâlâ orada mısın?"

"Evet, evet, buradayım. Düşüncelerimi toparlamaya çalışıyordum." '*Ve mantıklı olmaya.*'

"Çok karmaşık bir fikir miydi?"

"Hayır, sadece kelimelere dökmek zor."

"Ana fikri ne? Basit cümlelerle anlatmaya çalış."

"İşin ana fikri, ürünlerinizin çok ucuz olması."

"Çok *ucuz*! Çıldırdın mı? Başka türlü rekabet edemeyiz ki!"

"O zaman etmeyin. Sizin maliyetinizin dörtte birine üretebilen firmalarla rekabet etmeye kalkarsanız savaşı kaybedersiniz. İtalya'nın en iyi yaptığı şeyi yapmalısınız, Sergio. Tarzı olan, süper kaliteli ürünler üretip, yüksek fiyata satmalısınız. İnsanlar gerçek kalite için fazlasını ödeyecektir. Güven bana. Ben biliyorum çünkü o insanlardan biriyim."

Bir süre sessiz kalan Sergio sonunda konuştu. "Evet, nereye varmak istediğini görebiliyorum. Tanrım, Bella! Sanırım haklısın. Fiyatlarımızı düşürmek değil, yükseltmeliyiz. Sen ne zeki kızsın!"

"Ama kaliteyi yükseltmek şartıyla," diye ekleyen Bella onun iltifatlarıyla yüreğinin nasıl sıkıştığını Sergio'nun göremeyeceğine şükretti. "Markanızı da değiştirmeli ve geniş bir reklâm kampanyasına girişmelisiniz. İnsanlar ürünlerinize yepyeni bir gözle bakmalılar."

"Kulağa hoş geliyor ama bu çok para ve zaman ister, Bella."

"İkisinden de sende bol bol var, değil mi, Sergio? Başka ne işin var ki?"

Sergio'nun kahkahası Bella'nın kulaklarında çınladı. "Yine haklısın diyeceğim. Yakın gelecekte, zaman zaman New York'ta belli birini ziyaret etmek dışında, ajandamda önemli bir şey yok."

"Ah? O kim olabilir?" diye işveyle soran Bella ilişkilerini böyle götürmesi gerektiğini düşündü. Kalbini işin içine katmamalıydı.

"Parlak bir zekâya sahip, çok güzel bir kadın."

Bella sevinçten kızardığını hissetti. Aynı zamanda da kendine kızdı. "Beni pohpohlamana gerek yok, Sergio," derken sesi biraz bozuktu. "Çantada keklik sayılırım."

"Bu asla olmayacağın bir şey, Bella, aşkım. Bak, şimdi telefonu kapasam iyi olacak. Fikrini tasarımcılarla konuşmam lâzım. Bakalım, sınıfının en iyisi bir seri ayakkabı ve çanta tasarlamak konusunda ne yapabilirler. Sanırım çok heyecanlanacaklar."

"Harika! Kapatmadan önce, Sergio, akşam gelirken ayakkabı ve çantalarınızdan birer örnek getirir misin? Bir bakayım ve kendi aldıklarımla kıyaslayı-

yım." Aslında, Bella samimi olarak merak ediyordu ve yardım etmeye çok istekliydi.

"Oldu bil."

"Ne zaman evde olursun?"

"Çok erken gelemem. Burada yapacak çok iş var. Yedi-yedi otuz civarı olabilir. *Ciao*." Ve Sergio telefonu kapattı.

Telefonun aniden kapanması ve Sergio'yu saatler sonra göreceğini fark etmesi Bella'yı hüzünlendirdi. Sanki birden parlak fikri boş çıkmış gibi hissetti. Ama Sergio belki de fikrini çok beğenmişti ve hemen üzerinde çalışmak istemişti. O ölçekte bir değişiklik yapmak büyük bir proje demekti ve bu da uzun çalışma saatleri gerektirecekti. Sergio'yu çok özleyecekti. Ama ona yardım edebildiği için de mutluydu. Sergio'nun sadece aile şirketinin kaderi için değil orada çalışanlar için de ne kadar endişelendiğini Bella görmüştü.

Sergio'yla istediği kadar birlikte olamayacağını kabullenen Bella hafifçe iç geçirdi. Ve düşündüğü sadece seks de değildi. Onunla konuşmaya da bayılıyordu. Onun yanında olmak bile yeterdi.

Bella '*Ve bunun sebebi,*' diye düşündü. '*Bu adama kesinlikle âşıksın!*'

Her zaman aşkı şehvete tercih ederdi ama bunu fark etmekle yaşadığı mutluluk, bunun tek taraflı bir aşk olduğu gerçeğiyle zedeleniyordu. Sergio, onu beğeniyordu. Ve arzuluyordu. Belki bugünden itibaren takdir de edecekti. Ama bunların hiçbiri aşkla aynı değildi.

Suratını asan Bella kalktı, balkona doğru ilerledi. Acaba Sergio'yu kendine nasıl âşık edebilirdi? Kariyeri konusunda kendine güveni tamdı ancak erkekler söz konusu olduğunda—geçmiş başarısız ilişkilerini de düşünürse—kendine hiç güvenmiyordu. Bir de kimin kızı olduğu sorunu vardı. Bu, Sergio'nun aklındaki en büyük engel olabilirdi. Ne kadar can sıkıcı bir düşünceydi!

Sonunda Bella, Sergio'yu elinden gelen en iyi şekilde sevmeye ve karşılık görmeyi ümit etmeye karar verdi. Ona aşkını söyleme fikrinden vazgeçti. Bu onu zayıf ve yapışkan gösterirdi. Sergio gibi uzun süredir bekâr hayatı yaşayan bir erkek öyle kadınlara tepki göstermezdi. Hayır, sabırlı olmalıydı.

Ama sabır, Bella'nın meziyetlerinden biri değildi. İstediğini alamamaya da alışık değildi. Ne yazık ki Dolores'den kızına bir miktar inatçılık ve kazanma azmi de geçmişti. Bella hiçbir zaman bir erkeği kazanmaya çalışmamıştı. Hep erkekler onu kazanmak için peşinden koşarlardı.

Bella bir sürü düşünceye kafa patlatırken telefonu çaldı. Sergio'yla konuştuktan sonra telefonunu kapatmadığını görerek kendine öfkelendi. Kim olduğunu biliyordu. Annesinden başka kim olurdu? Dolores birinin aramasını bekleyecek kadar sabırlı değildi.

Bella kendini hazırladı ve yatak odasına geri döndü, telefonunu aldı. Arayanın kim olduğuna baktıktan sonra telefonu kulağına götürdü. Sakince "Merhaba, Anne," dedi. Boş yere canını sıkmayacaktı. Hem nasıl olsa daha önce annesini aramaya karar vermişti.

"Sonunda o lânet olası telefonunu açıp, bana cevap verdin! Sen ne yaptığını sanıyorsun, kızım? Senin sorumlulukların var. Ve de bir kariyerin! Ya da nereye gittiğini kimseye haber vermeden dünya yüzünden kaybolmadan önce vardı. Kaç kişi sana ulaşamadığı için beni arayıp, şikâyet etti haberin var mı?"

Bella hüzünle gülümsedi. *Tanrım!* Annesini nasıl da iyi tanıyordu! Kızının fiziksel sağlığı ve iyiliği için değil kariyeri için endişeleniyordu.

Bella özellikle kayıtsız bir ses tonuyla "Aslında haberim yok," dedi. "Kaç kişiymiş?"

"Sayamayacağım kadar çok. Zahmet edip, sesli ve yazılı mesajlarına bakarsan öğrenirsin. Josh çaresizce sana ulaşmaya çalışıyor. Charlie de. *New York'ta Bir Melek* filmiyle ilgili olduğuna eminim. Sordum ama bana söylemediler."

Tanrıya şükür! Bella sükûnetle devam etti. "Seninle konuştuktan sonra Josh'u ararım." Ama meraklanmaması imkânsızdı. Josh asla *çaresiz* kalmazdı. Ama eğer Charlie film işini tekrar gündeme getirdiyse menajerinin çok heyecanlanması normaldi. Tabii kendisi de heyecanlanırdı. O müzikale bayılıyordu. Geçen gece onun için yazdığı şarkıyı söyleyince bunu daha iyi anlamıştı.

Dolores "İyi edersin," dedi. "Şimdi kapat ve hemen onu ara. Ama neler olduğunu söylemek için beni tekrar arayacağına söz ver."

Bella sormadan edemedi. "Nerde olduğumu bilmek istemiyor musun?"

"Hıh! Söylemeyeceğini bile bile sormamın bir anlamı yok."

"Haklısın. Ama yine de sormanı beklerdim."

"Gittikçe sinir bozucu bir kadına dönüştüğünün farkında mısın?"

"Üzüm üzüme baka baka kararırmış, Anne. Ama en azından bu kez bana kadın dedin."

Dolores derin bir iç geçirdi. "Seninle tartışmak istemiyorum, Isabel." Dolores çok kızdığı zamanlarda yaptığı gibi Bella'ya tam ismiyle hitap etmişti.

Bella da alayla cevap verdi. "Ben de öyle, Anne."

"İyi. O hâlde kapat şu telefonu da Josh'u ara!"

Bella, Josh'u aradı. Josh büyük bir heyecanla *New York'ta Bir Melek* filmini Charlie ile birlikte kendi imkânları ve paralarıyla çekmek ve Bella'yı da başrolde oynatmak istediklerini anlattı. Doğal olarak, Bella kabul etti ancak önce tatilini bitireceği konusunda ayak diredi. Josh da onunla tartışmadı ama Ağustos'ın birinde New York'a dönmesi, rol dağıtımında ve kostümlerde onlara yardım etmesi konusunda söz aldı. Bella söz verdi. Ne de olsa sonsuza kadar orada Sergio'yla gizlenemezdi. Rüya gibi tatili günü gelince bitecekti.

Telefonu kapattığında Bella garip bir şekilde, heyecan ve kaygı karışımı duy-

gular içindeydi. Bir yanıyla hemen Sergio'yu aramak ve filmden bahsetmek istiyordu ama diğer yanıyla da bunu yapmaması konusunda kendini uyarıyordu. Onun aile işiyle ilgili fikirlerini yeni söylemişken, hemen ardından kendi kariyeriyle meşgul etmemeliydi. Geriye kalan kısa süre içinde, sadece Sergio'ya ve onun ihtiyaçlarına odaklanmak istiyordu. Sergio da kendisi gibi yalnızdı. İkisinin birbirlerine ihtiyacı vardı.

Como Gölünden ayrılıp New York'a dönme zamanı gelene kadar Sergio'nun da bunu anlamasını umuyordu. Söylediği gibi, peşinden gitmesini de umuyordu. Sonunda bir gün ona âşık olmasını yürekten umuyordu ve diliyordu.

Bella kendi kendine yüksek sesle "Şimdi, şu budala iyimser de kimmiş, Bella?" diye sordu sonra isteksizce annesinin numarasını tuşladı.

Sergio, Milano'dan Como Gölüne dönerken arabasını daha hızlı sürmemek için kendini tuttu. Bella'ya kavuşmak için sabırsızlanıyordu. Ama seks için değildi. Bu gece önceliği seks değildi. Önce, Bella'yla yemekte karşılıklı oturmak, o parlak fikrini söyledikten sonra iş yerinde olan biten her şeyi anlatmak istiyordu. Ofisten ayrılırken ona kısa bir mesaj çekmiş, yaklaşık varış saatini bildirmişti. Ama şimdi yedi buçukta varamamaktan endişeliydi. Trafik berbattı. Durup tekrar mesaj çekmeyi düşündü ama bu da vakit kaybı olacaktı. Como Gölü sapağına vardığında saatine baktı ve rahatladı. Fazla gecikmeyecekti. En fazla birkaç dakika...

Saat yediyi yirmi beş geçtiğinde Bella, Sergio'yu görmek için camdan bakmaya başladı. Arabasının sesini duymak için arka kapıyı açık bırakmıştı. Yedi otuz yedide meraklanmaya başladı. İtalyan sürücüler biraz hızlı ve çılgındılar. Ona mesaj atmayı düşündü ama vazgeçti. O kadar üstüne düşmek ters tepebilirdi. Ama mutfakta dolanmaktan, pişirdiği bolonez sosunu gereksizce karıştırmaktan kendini alamıyordu. Geçen her dakikayla birlikte endişesi artıyordu. Gerginliği tavan yapıp, patlamak üzereyken arabasının sesini duydu.

Bella dışarı fırlayıp, Sergio'nun kollarına atılmamak için kendini çok zor tuttu. Sanki asker eşinin tehlikeli bir savaştan dönüşünü bekleyen sevgi dolu bir eşti.

Bella "Soğukkanlı ol," diye kendini uyardı ve mutfakta kalmayı başardı.

Sergio kolları ayakkabı kutuları ve plastik torbalarla dolu olarak mutfağa girdi. Kara gözleri mutlulukla parlıyordu.

Bella "Merak etmeye başlamıştım," demekten kendini alamadı.

"Sana mesaj atacaktım ama bu beni daha da geciktirecekti. Hey, güzel bir şey kokuyor!" diyen Sergio ellerindekileri mutfak masasına bıraktı ve ocağın üze-

rinde kaynamakta olan spagetti sosunu kokladı. Başını kaldırıp gülümseyerek "Sen mi yaptın, yoksa Maria mı?" diye sordu.

"Ben yaptım. Maria'nın çocuklarından biri üşütmüş. Ben de onu evine yolladım."

"Sen iyi bir kadınsın," diyen Sergio döndü ve onu kollarına aldı. "Ve çok da zekisin. O fikrin dâhiyaneydi. Bir teşekkür öpücüğü farz oldu."

Bella'nın cevap vermesine fırsat bırakmadan Sergio dudaklarına kapandı, hırsla öptü. Başını kaldırdığında Bella neredeyse soluksuz kalmıştı.

Sergio "Roberto'nun pizzaları gibisin," diye homurdandı. "Bir dilim asla yetmiyor. Ama aynı zamanda da iyi cins şarap gibisin, Bella, aşkım. Mantarını bir süre açık bırakınca daha da güzel oluyor."

Aşkım demesine bayılan Bella güldü. "Çok teşekkür ederim. Sanırım..."

Sergio "İyi cins şarap demişken," diye atıldı. "Jeremy'nin geçen Noel'de yolladığı kırmızı şarapları hatırladım. Hemen mahzene ineyim de birkaç şişe getireyim. Pişirdiğin nefis yemekle birlikte içeriz."

"Daha spagettiyi pişirmedim. Yoksa başka türlü bir makarna mı tercih ederdin?"

"Spagetti iyi olur. Ve acele etmene gerek yok. O pişerken burada oturup, seninle konuşmak hoşuma gider. Anlatacağım ve göstereceğim çok şey var."

Bella "Evet, görüyorum," diyerek masadaki yığını işaret etti.

Sergio omuz silkti. "Hangisini getireceğimden emin olamadım. Ne de olsa kadınların moda aksesuarları konusunda hiçbir şey bilmiyorum. Daha önce söylediğim gibi, kadınlarımı çıplak severim," diye eklerken şeytanca gülümsedi. "Hemen dönerim."

Sergio giderken Bella başını iki yana salladı. Gerçekten biraz yaramazdı. Ama son derece sevimliydi. Ve seksiydi. Ona dokunmadan durmak zor olacaktı. Ama yine de işle ilgli yeni plânlarını çok merak ediyordu. Getirdiği örneklere bakmak için de sabırsızlanıyordu.

Sergio iki şişeyle birlikte döndüğünde spagetti pişmeye konmuştu ve Bella masadaki ayakkabılara ve çantalara bakıyordu.

Sergio şişeleri açarken "Ne diyorsun?" diye sordu.

"Uzman değilim ama hepsi de çok kaliteli görünüyor. Asla ucuz görünümlü değiller. Ayakkabıların derisi güzel ve yumuşak. Ve çantaların modası geçmeyen klâsik bir çizgisi var. Ne çok büyük ne de çok küçükler. Sapları da öyle. Muhtemelen astarlarının kalitesini yükseltebilirsiniz. Kumaşı biraz ince. Siyah astarlar da sevimli değil. Siyah astarlı çantalarda aradığım hiçbir şeyi bulamam."

Sergio başıyla onayladı. "Bunu asla düşünemezdim."

"Nasıl düşünesin? Kadın değilsin." Bella işveli bir gülüşle "Tanrıya şükür," diye ekledi.

Sergio bir kahkaha attı ve kadehlerini doldurdu. "Şimdi bu şarap hakkında ne düşündüğünü söyle." Sonra kadehin birini ona uzattı.

"Bir kez daha, uzman değilim diyeceğim." Bella kadehteki sıvıyı yuvarladı, kokusunu içine çekti ve ufak bir yudum aldı.

Sergio gülerek"Ya, ya, görebiliyorum," dedi.

"Hadi ama Sergio. Otuzuna gelmiş modern, batılı bir kadının şarap hakkında az da olsa bilgisi olmaz mı? Kırmızı şarap tercihim değildir ama bu müstesna. Boğazdan ipek gibi yumuşak kayıyor."

"Jeremy sadece en iyisini içer."

"Biraz züppe mi, ne?"

"Öyledir ama iyidir. Tanışınca ne demek istediğimi anlarsın."

"Yakın zamanda öyle bir olanak görmüyorum."

Bella'nın önceden hazırladığı ve mumlarla süslediği, terastaki masada yediler. Yemekler bittiğinde ikinci şişe şaraba başlamışlardı. Bella, Sergio'nun Morelli ayakkabıları ve çantalarıyla ilgili bütün plânlarını öğrenmişti.

Bella'nın fikrini dinledikten sonra, Sergio tüm yönetim kademesini fabrikada toplantıya çağırmıştı. Onlara artık Asya'dan ithal edilen ucuz ürünlerle rekabet etmeyeceklerini açıklamıştı. Kalitelerini ve fiyatlarını yükselterek pazarda yükselişe geçeceklerdi. Aynı zamanda çok lüks ve renkli bir yeni seri ayakkabı ve çantayı—valizler dâhil—piyasaya süreceğini ama bunların hem kısıtlı üretileceğini hem de çok pahalı olacağını anlatmıştı.

Tepkiler genellikle olumluydu ama çok az sayıda kişinin değişikliklerden mutlu olmadığı açıktı. Hâliyle, Sergio o kişilerle toplantıdan sonra özel olarak konuşmuş, reddedemeyecekleri, çok cömert bir işten çıkma tazminatı önermişti. Onlardan biri de uzak bir kuzendi ve babası hastalanınca işin başına getirmişti.

Sergio "Ona biraz daha fazla verdim," diye açıkladı. "Elinden geleni fazlasıyla yaptı ama yeni fikirleri benimseyemeyecek kadar da yaşlı ve katı biri."

Bella "Sen doğrusunu yaptın, Sergio," derken onun kadehini doldurdu.

Sergio kadehini dudaklarına götürdü, büyük bir yudum alırken bakışlarında pişmanlık vardı. "Böyle bir başlangıç yaptığım için kendimi kötü hissettim ama başka seçeneğim yoktu. Bu ekonomik durumda iş batma ya da çıkma meselesiydi ve Morelli batıyordu. Aklıma gelmişken..." Sergio bir an sustu sonra bakışları ışıldayınca Bella'nın da morali düzeldi. "Yeni tasarım ayakkabı ve çanta serisine yeni bir marka adı vermeyi düşünüyorum. Bella adını vermemin senin için mahsuru yoktur umarım."

"Mahsuru olur mu? Neden olsun ki? Tam da yapman gereken şey bu!" Bella, ona işveyle gülümsedi. "Sanırım sen de en az benim kadar parlak zekâlısın."

Sergio burukça gülümsedi. "Sana yetişmeye daha çok yolum var, aşkım. Yazdığın o şarkıya hâlâ hayret ediyorum. Biliyorsun, özellikle o müzikalini

seyretme fırsatım olmadı ama çok isterim. Broadway'de yeni bir sezon daha oynamayı plânlıyor musun? Belki seni ziyarete geldiğimde seyredebilirim."

Bella o anda az daha yeni film plânını anlatacaktı. Ama anlatmadı.

"Bir sezon daha oynama plânımız henüz yok."

"Yazık. Seni ziyaret etmek için bahane aradığımdan değil," derken Sergio arzuyla parlayan bakışlarını onun üzerinde gezdirdi. "Bu elbiseyle ne kadar seksi göründüğünü söylemiş miydim?"

Arzuları bir anda yükselen Bella "Hayır," dedi.

"Bu dağınıklığı toplamayı Maria'ya bıraksak da yatmaya gitsek ne dersin?"

Bella cevabını bakışlarıyla anlattı. *Evet, lütfen...*

Sergio kadehini masaya bıraktı, ayağa kalktı ve elini uzattı. "Hadi, gel."

Yatak odasına doğru giderlerken Bella "Acaba burada seninle bütün gece uyuyabilir miyim?" diye soluk soluğa sordu.

Sergio, ona doğru dönerek "Eğer istediğin buysa," dedi.

"İstediğim bu. Ama *sen* ne istiyorsun? Yatağımın bozulmadığını görünce Maria bir şeyler düşünecek."

"Maria zaten bir şeyler düşünüyor, Bella. O da tıpkı Claudia gibi iflah olmaz bir romantik."

"Kadınların ortak özelliği."

Sergio, onun elbisesinin düğmelerini açmaya başlarken "Seks sırasında konuşmaktan hoşlanmadığını sanıyordum," dedi.

"Hiç konuşmazdım. Ama senin yanında farklıyım. Sen hem arkadaşım hem de sevgilimsin."

"Çok tatlısın, Bella ama artık sadece sevgili kısmına odaklanabilir miyiz? Bugünlük yeterince konuştum."

Bella belki bir şeyler söyleyecekti ama Sergio düğmeleri açmayı bırakıp, onu artık konuşmak istemeyinceye kadar öptü.

Bir saat sonra, Sergio, ona sımsıkı sarılmış olarak uykuya daldığında, Bella'nın yüreği sevgi ve ümitle kabardı. Sergio'nun Maria'nın ne düşüneceğini artık önemsememesi hoşuna gitmişti.

Bu da umut etmek için bir sebepti, değil mi?

Kitap Tercüme Tacoma Bürosu

~ ONUNCU BÖLÜM ~

İKİ HAFTA sonra bir sabah, Sergio'yu uğurladıktan sonra Bella mutfağa döndü. İş günlerinde onunla birlikte kahvaltı etmeyi, sonra onu arabasına kadar geçirip, iyi bir küçük kız arkadaş gibi güle güle öpücüğü vermeyi âdet edinmişti. Hoş, onun iyi küçük karısı olmayı tercih ederdi.

Maria havadan sudan konuşur gibi "Sanırım, bilmen gereken bir şey var," dedi.

Aklı hâlâ Sergio'da olan Bella dalgınca sordu. "Nedir, Maria?"

"Bugün. Sergio'nun doğum günü."

"Ne? Aman Tanrım! Neden dün söylemedin?"

"Dün burada değildim. Pazardı. Sergio izin vermişti."

"Ah, tabii öyle yapmıştı. Ama bu sabah da söyleyebilirdin. Kahvaltıda onu kutladığını da duymadım."

"Seni utandırmak istemedim."

Ama Bella utanmıştı. Doğum gününün bu sıralarda olduğunu hatırlamalıydı. Hep yaz tatili sırasında burada kutlarlardı. Bella'nınkinden üç hafta sonraydı. Sergio, ondan beş yaş büyüktü. Demek o da otuz beş oluyordu.

Bella "İşte şimdi kendimi kötü hissettim," diye inledi. "Hatırlamalıydım."

"Çok da önemli değil. Erkekler büyüyünce doğum günlerini umursamıyorlar. Ama belki ona bir hediye almak istersin. Ben de pasta yapacağım."

"Ah, yapacak mısın? Bu çok hoş olur. Belki en sevdiği yemeği de yaparsın."

"Yapamam. Onun en sevdiği yemek Roberto'nun pizzaları."

"O hâlde biz de ona birkaç çeşit pizza ısmarlarız. Getiriyorlardı, değil mi?" Bella villaya geldiği ilk gece Sergio'nun pizza ısmarladığını hatırladı.

"*Sì*."

"Harika. Kasabadan hediye alırken o güzel hamur işlerinden de alırım. Ne

dersin, Maria?"

"Sanırım Sergio'yu çok seviyorsun."

Bella derin bir iç geçirdi. "Evet, Maria, çok seviyorum. Ama onun da beni sevdiğinden emin değilim."

"Pöh! Tabii ki o da seni seviyor. Sergio hep seni sevdi. Çocukluğunuzdan beri."

"Ne?" Bella, Maria'ya bakakaldı. "Ne demek istiyorsun?"

"Ne demek istiyorum da ne demek? Gayet açık değil mi?"

"Benim için değil."

Maria omuz silkti. "Sen de Sergio gibi körsün. Seni seviyor ve yakında bunu anlayacak. Sonra da sana evlenme teklif edecek."

Bella daha fazla şaşıramazdı. "Gerçekten öyle mi düşünüyorsun?"

Maria gücenmiş gibi baktı. "Ben yalan söylemem. Sadece gerçeği söylerim."

"Ah, Maria! Haklı olmanı ne kadar isterim. Beni sevmezse ölürüm."

Maria gözlerini yuvarladı. "Bir de İtalyan kadınlarının her şeyi abarttığını söylerler."

Bella güldü. "Ah, çok komiksin. Şimdi, gidip duş alıp, giyinsem iyi olacak. Yapacak bir sürü işim var."

Öğle üzeri kasabadan büyük bir mutlulukla dönen Bella, Sergio için güzel bir hediye almış, içine sevimli bir kart koymuştu. Bir sürü de kurabiye, çörek gibi hamur işleri almıştı. Hepsi öyle nefis görünüyorlardı ki hangisini seçeceğini bilememişti. Maria'yı mutfakta şarkı mırıldanırken buldu. Güzelce kabarmış pasta keki pişmişti ama henüz arasını ve üstünü kremayla doldurmamıştı.

Maria hemen sordu. "Ne hediye aldın?"

"Çok pahalı bir parfüm aldım. Tabii ki Paris'ten. Ve ismi de tam uygun: *Baştan Çıkartan*."

"Bayılacak. Sergio bugünlerde çok şık."

"Kesinlikle öyle."

"Öğle yemeği için bir şeyler hazırlıyordum. Sen de yer misin?"

"Evet, lütfen."

Salamlı ve domatesli sandviçle taze sıkılmış portakal suyundan oluşan yemeklerini terasın havuza bakan tarafında otururak yediler. Hava kuru ve sıcaktı. Giderek daha da ısınıyordu. Bella öğleden sonrayı havuzda geçirmeyi düşünürken kayıkhanenin yanındaki küçük iskeleye yanaşmakta olan deniz taksisi dikkatini çekti. İçinden bir adam indi. Uzun boylu, iri yapılı adam her tarafı cepli spor şortla parlak eflâtun renkli, polo yakalı tişört giyiyordu. Güneş gözlüğü takmıştı. Ensesine uzanan kahverengi saçları güneşte parlıyordu. Sağ omuzundan sarkan sırt çantası vardı. Kendinden emin, uzun adımlarla ilerledi.

Bella, onun kim olduğunu bilmiyordu. "Maria, gelen adamı tanıyor musun?"

"*Sì*. Sergio'nun İngiliz arkadaşı. Bazen burada kalır. Adı Jeremy. Soyadı ha-

tırlayamayacağım kadar uzundu."

Adam yaklaşırken Bella "Aman Tanrım! Jeremy!" diye bağırdı.

Terasın gölgesine gelen adam gözlüklerini çıkardı ve Bella'ya çapkınca gülümsedi. Mavi gözleri parlayarak "Bella!" diye ünledi.

Bella tanınmasına şaşırmadı. Yüzü iyi tanınıyordu. Sergio ile üvey kardeş olduklarını bildiğini de tahmin ediyordu. Ne de olsa Oxford'dan beri yakın arkadaştılar.

Bebek yüzlü Jeremy kaşlarını çatarak "Ya sen burada ne arıyorsun, sorabilir miyim?" dedi. Sesi derin, gür ve erkeksiydi. "Yoksa kabalık mı ediyorum? Sergio ile bize anlatmadığı gizli bir ilişki mi yaşıyorsunuz?"

Bella kızarmamaya çalıştı ama başaramadı.

Jeremy "Vay, vay, vay," diyerek bir sandalye çekti, oturdu ve Maria'ya sıcacık gülümsedi. "Merhaba, Maria, aşkım. Çok iyi görünüyorsun. O koca İtalyan vahşi sana iyi davranıyor mu? Carlo'yu kast ediyorum, doğum günü çocuğunu değil. Herkes nerde, sorabilir miyim? Ona sürpriz yapmak için bunca yolu teptim. Şimdi sakın evde olmadığını söyleme!"

Maria telaşla yerinden kalktı. Bella, Jeremy'nin kadınları nasıl avucunun içine aldığını görebiliyordu. Çok çekiciydi. Ve insanı günaha sokacak kadar da yakışıklıydı. Ama hiç tipi değildi.

Maria masayı temizlerken cilveli bir tavırla "Sergio işe gitti," dedi. "Milano'ya. Ama akşam evde olacak."

"Eh, buna da şükür."

Maria "Bir şey yemek ya da içmek ister misiniz, Bay Jeremy?" diye sordu. "Hakiki kahve yapıyorum. Bir sürü de kurabiye, çörek gibi şeyler var."

"Kulağa hoş geliyor. Önüme ne koyarsan yerim, içerim, Maria. Senin yemeklerinin üstüne yok. Ve kahvenin..." diyerek onun parmak uçlarını teker teker öptü. "Bunca yolu sırf senin kahveni içmek için de teperdim."

Maria, Bella'ya garip bir ifadeyle baktı. '*Gördün mü? Bazıları hakiki kahve sever,*' der gibiydi.

Maria telaşla giderken Bella içini çekti. Sergio'nun villasında bulunuşunu nasıl açıklayacağını düşünüyordu. Sonunda, doğruyu söylemeye karar verdi. Sergio'nun babasının cenazesinde nasıl karşılaştıklarını, ona telefon numarasını verişini, yardıma ihtiyacı olduğunda aramasını söylediğini anlattı.

Jeremy kafası karışmış gibi baktı. "Cenazede seni hiç görmemişim."

"Kılık değiştirmiştim. Siyah peruk ve koyu renk gözlük takıyordum."

Jeremy başını sallayarak "Anlıyorum," dedi. "Burada olduğuna göre, başın dertte sanırım."

"Evet. Birkaç hafta önceydi. Tam bir tükenmişlik sendromu yaşıyordum ve uzaklaşmaya ihtiyacım vardı. Sergio'nun teklifini hatırladım. Annemle babası evliyken burada harika tatiller geçirmiştik. Ben de onu aradım ve villayı kira-

lamakistediğimi söyledim."

Jeremy "Ve bütün bunlar birkaç hafta önce oldu, öyle mi?" diye sordu.

"Evet, neden?"

"Belli bir nedeni yok. Sadece Sergio'nun neden bana söylemediğini merak ettim. Genelde bu kadar gizli kapaklı davranmaz. Ama senden burada kalman için kira almadığına eminim."

"Hayır, hayır. Elbette almadı. Villayı kiralayamayacağını çünkü kendisinin geleceğini söyledi. Bu yüzden de konuğu olarak kalmamı teklif etti. İnan bana, ona çok minnettarım. Ama buraya geleceğimden hiç kimseye bahsetmemem konusunda söz aldı. Medyanın haber almasından, paparazzilerin helikopterlerle etrafımızda dolanmasından, birlikte fotoğraflarımızı çekmelerinden endişeleniyordu. Nasıl olduklarını bilirsin."

"Şahsen bilmem. Senin gibi tanınmış biri değilim. Ama yine de Sergio bana anlatabilirdi. Kimseye söylemezdim." Jeremy, onu uzun uzun süzdü. "Peki, tatil nasıl gidiyor?"

"Ah, şey, çok güzeldi. Çok rahatlatıcı..." Başka ne diyebilirdi? Eğer Sergio orada olduğunu Jeremy'nin bilmesini isteseydi, ona söylerdi.

Jeremy tekdüze bir sesle "Gerçekten rahatlamış görünüyorsun," dedi. "Anlaşılan, Sergio sana çok iyi bakıyor."

Bella, onun ne ima ettiğini gayet iyi biliyordu. Ama ona hiçbir şey söylemeyecekti. Eğer isterse, Sergio anlatırdı. Ama onunla ciddi düşünüyorsa, Maria'nın söylediği gibi ona âşıksa, neden arkadaşına söylemesindi?

Kafası karışan sadece Jeremy değildi.

O sırada Maria elinde sandviç tabağı ve buram buram tüten kahveyle belirdi.

"Çok teşekkürler, Maria."

Maria işveli bir sesle "Zevkle," diye cevap verdi.

Jeremy yemeğe gömülmüşken Bella orada öyle merak içinde oturamayacağını anladı. Kararını verdi ve kalktı. "İzninle, Jeremy, odama çıkıp, Sergio'yu arayacağım. Geldiğini haber vereyim."

"İyi fikir. Ve çabuk gelmesini de söyle. Doğru dürüst bir doğum günü kutlaması yapalım."

"Bunu istemeyebilir, Jeremy. Dün gece söylediğine göre bugün çok önemli toplantıları olacaktı."

Jeremy gözlerini yuvarladı. "Tipik Sergio. Bu adam bir işkolik!"

Bella "Evet," dedi. "Biraz öyle." Ama bu hâlinden, mükemmelliyetçiliğinden hoşlanıyordu. Tabii, her gün Milano'ya araba sürmesindense tüm gün yanında olmasını tercih ederdi. Geceleri de gündüz yaptıklarını anlatacağına tüm vaktini sevişmeye harcayabilirdi.

Ama Bella ısrar ya da şikâyet edecek durumda değildi. Şu ana kadar sadece çıkarların birleştirdiği arkadaşıydı, gerçek kız arkadaşı bile değildi. Son iki

haftadır Sergio'nun bir şeyler söylemesini ummuştu. Ama birçok kez derin ve anlamlı sohbetler etmelerine rağmen söylememişti. Seks hayatları ise her zamankinden daha iyi, daha yakındı. Bella'nın aklına bir anda çok erotik bir sahne geldi. Dün, gündüz vakti, Sergio onu çırılçıplak yatağın direklerine bağlamış, kara gözleriyle her yerini uzun uzun seyretmişti, kocaman ellerini tüm vücudunda dolaştırmıştı. Ama Bella hiç utanmamıştı. Sadece müthiş bir heyecan duymuş, olacakların hayaliyle gerilmişti. Sonunda da orgazmların en harikasıyla boşalmıştı. Bir ara Sergio, onu orada bırakmış, aşağı inip havuzda yüzmüş, dönüp, üzerinden sular süzülen buz gibi vücuduyla üzerine abanmış ve erkekliğini ağzına...

Jeremy aniden konuşunca Bella düşüncelerinden sıyrıldı. "Bir şey söyleyeyim mi, Bella?"

"Ne?" derken Bella aklından geçenlerin yüzünden belli olmadığını umdu.

"Onu arama. Bu işi bana bırak."

"Ama... Ama..."

"Güven bana. Ben söyleyince erteleyemeyeceği toplantı olamaz. Sadece ne söyleyeceğini bilmek gerek."

Bella'nın içi ürperdi. Jeremy'nin yerine onun, Sergio'yu araması gerektiğine dair mantıklı tek bir sebep aradı ama karışık aklına hiçbir neden gelmedi. Hem Jeremy de telefonunu cebinden çıkartıyordu. Sonuçta, yerine oturmaktan ve paniğe kapılmış görünmemekten başka çaresi yoktu. Hem neden panik olacaktı? Hiçbir fikri yoktu. Endişelenmesi için elle tutulur tek bir sebep yoktu. Ama endişe her zaman mantığa sığmazdı ki! Bazen içgüdüseldi.

Jeremy muhtemelen Sergio'nun numarasını bulmak için telefonuyla oynarken Bella'nın üstüne kötü bir şeyler olacakmış gibi bir his çöktü. İki arkadaş arasında konuşulacakların onun için için kaynayan mutluluğunu nasıl söndüreceğini tahmin edemiyordu ancak bir şeyler olacağını biliyordu. Birdenbire, hafta sonunda Sergio'ya onu sevdiğini söylemiş olmayı diledi. Birkaç kez söyleme noktasına gelmişti ama her seferinde vazgeçmişti.

Şimdi çok geç olmadığını umuyordu.

Ama öyle olduğuna dair içinde garip bir şüphe vardı...

Yeni seri ayakkabılar ve çantalarla ilgili tasarımcılarla yaptığı toplantı henüz bitmişti ki Sergio'nun telefonu çaldı. Arayanı görünce gülümsedi. Jeremy'nin doğum gününü asla unutmayacağını biliyordu. Alex hatırlamazdı çünkü doğum günlerini önemsemezdi. Tıpkı Sergio gibi. Jeremy ise ne yapar eder, bir sebep yaratarak onları bir araya toplardı. Hatta Oxford'daki günlerinden sonra, hepsi bir dereceye kadar kendi yollarına gitmiş olsalar da, doğum günlerini bir araya gelmek için en iyi fırsat olarak değerlendirirdi. Asla hediye

ya da kart alışverişi yapmazlardı ama mutlaka fiyakalı bir yerde yemek yerlerdi. Öyle ki yemeğe ve şaraba verdikleri para küçük bir ülkeyi bir hafta besleyebilirdi. Ya da Alex'e göre öyleydi.

Ama bu yıl öyle pahalı birliktelik olamayacaktı çünkü Alex Sidney'de Sergio ise Milano'daydı. Gerçekten üzücüydü. Ama sonra, Sergio yıl bitmeden Bella ile evlenme plânını hatırladı. Arkadaşları düğününe mutlaka gelirlerdi.

Sergio aşkını itiraf edip, evlenmek istediğinde Bella'nın hayır deme ihtimalini düşünmek bile istemiyordu. Son iki hafta içinde verdiği karara göre, başarısızlık söz konusu değildi. Onu çok seviyordu. Ve Bella'nın da aşkına karşılık verdiğini hissediyordu. Sadece zaman meselesiydi. Bella, onu sevdiğine iyice emin olmalı, Sergio'nun aşkına güvenmeliydi. Hafta sonu az daha bir şeyler söyleyecekti ama sonunda henüz erken olduğuna karar vermişti.

Aklı Bella'da olan Sergio telefonu kulağına götürdü ve hiç düşünmeden "*Pronto*," dedi.

Jeremy "Aman Tanrım!" diye gürledi. "Sadece birkaç haftadır İtalya'dasın ve hemen yerlisi mi oldun? Eğer İtalyancada *mutlu yıllar* nasıl söylenir bilseydim, söylerdim ama bilmiyorum. Doğum günün kutlu olsun, dostum. Alex'den haber aldın mı?"

Sergio bir kahkaha attı. "Şaka mı yapıyorsun? Alex kendi doğum gününü bile hatırlamaz. Bu yüzden de cevabım kocaman bir hayır!"

"Mutlaka o uçsuz bucaksız ülkede bir yandan para kazanıp, bir yandan da dağıtıyordur."

"Muhtemelen." Yıllar önce Alex, milyarder olma hedefini açıklarken amacının Sidney'in batısındaki uzak varoşlarda yaşayan göçmenlerin hayatında bir fark yaratmak olduğunu anlatmıştı. Kendisinin de içinde büyüdüğü o bölgelerde işsizlik çoktu, hayat zordu. Dâhiye yakın zekâsı sayesinde oradan çıkıp, kendine iyi bir hayat sağlamayı başarmıştı ama köklerini asla unutmamıştı. O tam bir hayırseverdi. Sergio "Ondan e-posta bekliyorum," diye devam etti. "Bayilik hakkı satışından ne kadar bağış yapacağımı soracaktır."

"Merak etme, gönderir."

"Haklısın. Alex'den bahsettiğimiz yeter. Sen neler yaptın? Zorda olan bir reklâm şirketi satın alabildin mi?"

"Hayır, ama zorda olan bir yayıncılık şirketi satın aldım."

"Yayıncılıktan anlamayan biri için dürtüsel bir hareket."

"Ben zaten dürtüsel bir adamım. Şu anda ne yaptığımı tahmin et?"

"Dur bakayım. Bir müsveddeyi mi okuyorsun?"

"Çok komiksin. O işi editörlere bıraktım. Özellikle bu hafta işe aldığım çok hevesli biri eskilerine taş çıkartır. Hayır, şahane bir havuzun kenarında, dünyanın en güzel sarışınıyla oturuyorum."

"Bu yeni bir haber değil ki! Yazlarının çoğunu böyle geçirmez misin?"

WOW bayilik sisteminde ona finansal destek vermek dışında, Jeremy, ailesine ait son derece başarılı ticari bankanın Londra şubesinde yatırım danışmanı olarak çalışmaktaydı. Ama danışmanlığını genellikle telefon ya da e-postayla yapıyordu. Kışlarını Avrupa'nın ünlü kayak merkezlerinde, yazlarını ise Cornwall'deki aileye ait yazlık evde, sarışın sevgilileriyle birlikte geçirirdi. Jeremy'nin sarışınlara zaafı vardı.

Jeremy "Haklısın," dedi. "Ama her zaman Como Gölünde geçirmiyorum."

Şok olan—başka bir şey daha hisseden—Sergio sandalyesinde sıçradı. Eğer Jeremy şaka yapmıyorsa, yanındaki sarışın Bella'ydı.

Sergio paniğe kapılmadan ve ani bir kıskançlıkla sarmalanmadan önce '*Sakin ol, Sergio!*' diye kendini uyardı. '*Toparlan.*' Rahat bir tavırla "Seni sinsi şeytan!" demeyi başardı. "Doğum günümde sürpriz yapmak istedin, değil mi?"

"Evet, suçum sabit. Ama seni evde bulmayacağımı tahmin etmiyordum. Aile işini kurtarmaya girişmeden önce biraz tatil yapacaktın? Öyle demiştin."

"Yapacaktım. Başta öyleydi. Ama bu Bella'yı kalmaya davet etmeden önceydi."

"Evet, bahsetti. Ve babanın cenazesine gittiğini de anlattı. Tabii kılık değiştirerek."

Sergio derin bir soluk aldı. Anlaşılan, Jeremy şimdiden Bella'nın ağzından lâf almayı başarmıştı. Bu konuda çok iyiydi. Birlikte yattıklarını Bella'nın söylemediğini umdu. Ama o söylemese de Maria mutlaka söylerdi. Belki doğrudan söylemezdi ama Jeremy'nin anlaması için zekice ipuçları verirdi. Yakın bir ilişkileri olduğunu hatta Bella'ya âşık olduğunu Jeremy'nin bilmesinde sorun yoktu. Onu endişelendiren, kendisi söyleme fırsatı bulmadan önce Bella'nın bazı şeyleri öğrenmesiydi. Otuz beş yaşının bekârlık hayatının sınırı olduğu, evlenip bir aile kurmak niyetinde olduğu gibi detaylar... Muhtemelen Jeremy söylemeyecekti—öyle geveze biri değildi—ama bunu göze alamazdı.

"Evet, doğru. Annesinin babama kötü davranması dolayısıyla özür dilemek için cenazeye gelmiş. Bu şekilde birbirimizle tekrar bağlantı kurduk. Ve evet, haklısın, Alex'e ve sana daha sonra açıklayacağım nedenler yüzünden bir şey anlatmadım. Her neyse, Jeremy, şimdilik bu kadar yeter. Senden bir iyilik isteyeceğim. Sadece dinle, bir yorum yapma. Bu çok önemli."

"Tamam..."

"En kısa sürede odana çıkıp, üstünü değiştirmek istediğini söyle. Sonra, banyoda yalnız kalınca, beni tekrar ara. Sana söylemem gereken şeyler var. Şimdi ne cevap vereceğine dikkat et çünkü Bella seni dinliyordur. '*Çabuk gel, Sergio,*' gibi bir şeyler söyle. Sonra telefonu kapat ve yukarı çık. Tamam mı?"

"Devamlı çalışıp, hiç dinlenmeyenlere ne derler bilirsin, Sergio. Yine de sensiz birkaç saat daha idare edebiliriz, değil mi Bella? Sadece oradan elinden geldiğince çabuk çık, tamam mı? *Ciao.*" Ve Jeremy telefonu kapadı.

Jeremy'nin telefonu kapatmasıyla Bella öyle bir rahatladı ki eli, ayağı boşandı. İyi ki oturuyordu.

Jeremy "Bu adamın bir hayatı olması lâzım," diye mırıldandı sonra kahvesinin geri kalanını bitirdi. "İyi ki uçup gelmişim, yoksa doğum gününü bile kutlamayacaktı."

Bella "Haklı olabilirsin," dedi. "Ben doğum günü olduğunu bile bilmiyordum. Bu sabah Maria söyledi. Ama Sergio çoktan işe gitmişti."

"O hâlde bu gece iyi vakit geçirmesini sağlamak bize düşüyor. Bu arada, odama gidip, duş alayım ve üstümü değiştireyim. Belki biraz uyuklarım."

"İyi edersin." Bella da biraz uzanmayı düşündü. O telefon konuşmasının gerginliğinden sonra bitkin hissediyordu.

Jeremy sırt çantasını aldı ve Maria'yı bulmaya gitti. Bella oturduğu yerde kaldı ve aklını toparlamaya çalıştı. Kendi odasına gidince, Sergio'yu aramayı düşünüyordu. İlişkileri hakkında Jeremy'ye söyleyecekleri konusunda Sergio ile ağız birliği etmeliydiler. Bu arada Maria'nın bir şey anlatmamasını umdu. Ayağa kalkıp, mutfağa geçti ama orası boştu. Muhtemelen Maria, Jeremy'ye üst kattaki üçüncü yatak odasını gösteriyordu.

Bella o düşünceyle kaşlarını çattı. Bu gece Sergio'nun odasında kalacak olursa, Jeremy'nin diğer odada kalmasından tedirgin olurdu. Sevişirken sessiz olabilen çiftlerden değildiler. Tabii her şeyi itiraf edecek olurlarsa, sorun yoktu. Jeremy görmüş geçirmiş bir adamdı. Birlikte olmalarını neden umursasındı?

Maria telaşla mutfağa döndü. "Sergio'nun doğum günü pastasını bitirmeliyim," dedi. "Bella, diğer konuk odasında yeterli havlu yok. Erkekler çok havlu kullanırlar. Benim için birkaç tane daha çıkartabilir misin? O büyük, beyaz havlulardan. Nerde olduklarını biliyorsun."

Bella "Tabii, hemen," diyerek kabul etti.

"Pastayı bitirince gideceğim. Bu sabah Sergio'ya bütün gün kalamayacağımı söylemiştim. Pazartesi günleri başka bir yere daha temizliğe gidiyorum. Benim adıma da doğum gününü kutlar mısın?"

"Peki, kutlarım."

Bella çamaşırhanedeki dolaptan birkaç tane büyük banyo havlusu aldı, yukarı çıktı. Kendi odasının ve Sergio'nun odasının önünden geçip, sondaki odanın önüne geldi. Ama kapıyı çaldığında cevap alamadı. İkinci kez çalışına da cevap gelmedi. Muhtemelen Jeremy duştaydı. Kendi odasına geri döndü, boydan boya geçip balkona çıktı. Belki Jeremy'nin odasının balkon kapıları açıktı. Havanın sıcaklığına bakılırsa açık olmalıydılar.

Bella kapıların açık olduğunu görünce başını içeri uzattı ve odanın boş olduğunu gördü. Havluları yatağın ayak ucuna bıraktı, tam çıkacaktı ki Jeremy'nin

boğuk ama belirgin sesini duydu.

"Tamam, Sergio," diyordu. "Dediğin gibi yaptım. Şimdi, Bella ile ilgili neler oluyor?"

Ses yatak odasına bitişik banyodan geliyor, mermer duvarlarda yankılanarak dışarı taşıyordu. Bella hemen odadan çıkması gerektiğini biliyordu. Gizlice dinlemekten iyilik çıkmazdı. Ama o bir kadındı. Âşık bir kadın. Çaresizce âşıktı. Konuşmada ismi geçtikten sonra nasıl çıkıp gidebilirdi? Aksine, banyo kapısına daha da yaklaştı ve dikkat kesildi.

Uzun bir sessizlikten sonra Jeremy "Evet, anlıyorum," dedi. "Çok garip. Yani, hoş ve genç bir İtalyan kızla evlenip, sorunsuz bir aile kurmakla ilgili plânlarını bilmiyor."

Bella bir çığlık atmamak için ellerini ağzına bastırdı. Ama acısı yüreğini dağladı. Kalp kırıklığının böyle bir şey olduğunu hiç bilmiyordu. Kalbi gerçekten parça parça oluyormuş gibi hissediyordu. Çünkü Sergio, onu sevmiyordu. Sadece bu da değil, ona yalan söylemiş, henüz evlenmeye niyeti olmadığını anlatmıştı. Ve bu arada bir İtalyan kızıyla evlenmeyi plânlıyordu! Bella acıyla '*Genç bir İtalyan kızla,*' diye düşündü.

Tekrar uzun bir süre susan Jeremy "İtiraf etmeliyim ki beni şaşırttın, Sergio," diye devam etti. "Bella'yı hep arzuladığını biliyordum ama bir yandan da ondan nefret ettiğini sanıyordum. Yine de onu baştan çıkartmanın direnemeyeceğin kadar güzel olduğunu da anlıyorum. Şehvetin yedi büyük günahtan biri olduğunu boşuna söylememişler. Ama bundan sonra ne yapman gerektiğini dikkatlice düşünmeni tavsiye ederim. Yatakta iyi olduğu şüphesiz. Hem de çok iyi. Her türlü doğru hamleyi bilen güzel bir kadına cinsel açıdan takıntılı olmak kolay. Ya da hep böyle söylerler. O tür bir saplantı hiç yaşamadım. Onu metresin olarak tutmayı düşündün mü? Bu da olabilir."

Bella tek bir kelime daha dinlemeye dayanamadı. Kendini balkondan aşağı atmadan bir şekilde odasına dönmeyi başardı. Hoş, atsa da yükseklik öldürecek kadar fazla değildi! Yatağına uzandığında, kalp kırıklığı giderek öfke ve isyana dönüşmeye başladı. Demek Sergio hem onu arzuluyordu hem de nefret ediyordu! Ne güzel bir düşünceydi! Ve Bella da Sergio'nun iyi ve nazik bir erkek olduğu için onu davet ettiğini sanmıştı. Herkes onun ne kadar iyi bir adam olduğunu söyleyip durmuştu. Ama değildi. Düpedüz bir alçaktı! Oraya geldiğinden beri Bella'yı kullanmaktan başka bir şey yapmamıştı. Vücudunu ve beynini kullanmıştı. Şimdi ona âşık olduğunu söylemediğine şükrediyordu. Yoksa iyice küçük düşecekti. Hiç olmazsa şimdi gururu iyice kırılmadan bu berbat durumdan kendini kurtarabilirdi.

Sırtüstü dönen Bella gözlerini tavana dikti ve bu işten en iyi şekilde nasıl çıkacağını düşündü. Ama kalbi paramparça olmuşken, kendine bu kadar acırken düşünmeye çalışmak çok zordu. Ama böyle yapmak onu nereye götürürdü?

Hiçbir zaman ellerini çaresizlikle oğuşturan ya da ağlanmayı alışkanlık edinmiş biri olmamıştı. Bu da taş yürekli annesinden ona geçen bir özellikti. Gözleri yaşlarla dolunca onları öfkeyle sildi, kalbini katılaştırdı ve ne yapması gerektiğine yoğunlaştı.

Tabii ki hemen Como Gölü'nden ayrılmalıydı. Luigi'ye telefon edecek, sabah erkenden onu almasını isteyecekti. İyi ki onun kartını atmamıştı. İyi ki Sergio'ya film teklifinden bahsetmemişti. Böylece New York'a acil dönüşü için film mükemmel bir bahane olacaktı. Ne yazık ki Sergio dönmeden villadan ayrılamazdı çünkü bu fazlasıyla tuhaf görünürdü. Az önce öğrendiklerinden sonra Sergio'yla yüzyüze gelmek de çok zordu. Ama Bella zorluklara alışıktı. Kişiliği gelişmeden, derisi fil derisi gibi sertleşmeden Broadway yıldızı olunmuyordu.

Bella, Charlie'nin hep söylediği gibi iyi bir aktris olmayı umdu. Çünkü sonraki saatlerde tüm rol yeteneğini kullanması gerekecekti. Ertesi gün ayrılacağını Sergio'ya söylemekten de sapkınca bir zevk alacaktı. Çünkü ona âşık olmayabilirdi ama onunla sevişmekten çok hoşlanıyordu.

Ama buna sevişmek denmezdi, değil mi? Sadece seksti. Jeremy, Sergio'yu cinsel takıntılı olmakla suçlamıştı. Bu da üzücü bir düşünceydi. Ama bu da Bella için ilk değildi. Geçmişte, ona cinsel takıntılı olan erkekler yatakta sıkıcı olduğunu anlayınca vazgeçmişlerdi. Ama bu kez, nedense yatakta hiç de sıkıcı değildi. Sergio'nun olduğunu sandığı görmüş geçirmiş kadın gibi yatakta ona cevap vermişti. Fiziksel haz için her şeyi kabul eden ve yapan bir kadın gibi davranmıştı.

Sergio belki artık onun önüne gelenle yatan bir kadın olmadığına inanmış, gerçek kişiliğini biraz olsun görmüştü ama başlarda öyle düşündüğü kesindi. Ama yine de onu baştan çıkarmaya çalışmış, bir kadınla denenebilecek her türlü pozisyonu denemiş, hatta onu yatağın direklerine bağlayarak şimdi düşünmeye bile dayanamadığı şeyler yapmıştı. Ve bu arada da başka bir kadınla evlenme plânları yapmış, Bella'yı da metresi olarak yanında tutmayı düşünmüştü...

Saçma hayallerin için bu çok fazla, Bella. Aşk için çok fazla!

Birdenbire Bella, Sergio'nun eve dönmesini bekleyemeyeceğini fark etti. Ertesi gün ayrılacağını söylemek için bekleyemezdi. Umursamıyormuş gibi davranamazdı. Onlar tesadüfen birkaç kez karşılaşmış ama bir daha asla karşılaşmayacak iki insan gibiydiler. Sadece çıkarların birleştirdiği arkadaştılar. Ve Sergio, New York'ta onu ziyaret edeceğini söylediğinde gayet rahat bir tavırla o işi burada bitirmenin daha iyi olacağını söylemeliydi.

Bella '*Harikûlâde bir mola oldu, Sergio, aşkım,*' dediğini duyar gibi oldu. '*Ama şimdi gerçek hayatıma dönmem lâzım. Beni anlayacağına eminim.*'

~ ON BİRİNCİ BÖLÜM ~

GECENİN geç saatlerinde Bella'nın ertesi gün New York'a uçacağını söylemesine Sergio hiç hazır değildi. Morali bir anda çökerken ona bakakaldı. Bella ise *New York'ta Bir Melek* filminde başrolü kabul ettiğini ve yapımcının onu acilen çağırdığını anlatıyordu. Onu tebrik etmek için gerekli sözcükleri bulmak için bocalarken, Bella'yla evlenme plânlarının ciddi şekilde suya düştüğünü düşündü.

O ana kadar gayet eğlenceli geçen gece birden büyüsünü kaybetmişti.

Jeremy ise heyecanla "Bu harika!" diye bağırdı. "Değil mi, Sergio?"

Faydası yoktu. İçi kan ağlarken mutluymuş gibi yapamazdı. Sergio somurtarak "Film piyasasına girmek istemediğini sanmıştım," dedi.

"Aslında öyle söylemedim. Hem bu herhangi bir film de değil. *New York'ta Bir Melek* filminde oynama fırsatını asla tepemezdim."

"Gayet makul. Ama neden bu kadar acele ediyorsun? Bir iki hafta daha kalabilirdin. Ciddi bir tükenmişlik sendromu geçirdiğini ve zamana ihtiyacın olduğunu söyleyebilirsin."

"Ama bu yalan olurdu, Sergio, canım. Burada geçirdiğim son birkaç hafta bana çok iyi geldi. Kütük gibi uyuyorum ve çok enerjik hissediyorum. Bu yüzden bahanelere sığınamam. İnan bana, böyle bir fırsat her zaman ele geçmez. Josh gibi bir menajer gel diyorsa koşarak gitmem lâzım."

Sergio öylece baktı. Söyleyecek söz bulamıyordu. Hayatında hiç böyle bir karmaşa yaşamamıştı. İşler kötü gittiğinde hep söyleyecek sözü olurdu. Baskı altındayken bile kafası çalışırdı. Ama Bella'nın ani ayrılışı onu alüst etmişti.

Bella "Sabah erkenden beni alması için Luigi'yi ayarladım," diye devam etti. "Uçuşum saat dokuzda. Bu yüzden altıda yola çıkmalıyım."

"Bunu yapmana gerek yoktu. Seni havaalanına götürürdüm."

"Çok tatlısın, Sergio ama Jeremy'yle biraz daha fazla vakit geçirmek isteyeceğini düşündüm. Onca yolu tepip, buralara gelmiş. Hayır, Luigi ile gitsem daha iyi olacak ama yine de teklifin için teşekkür ederim."

Sergio, Bella'nın gülüşünün yapmacık olduğunu düşündü. Eve geldiği zaman da aşırı bir coşkuyla kendini kollarına atmış, onu öpmüş ve doğum gününü kutlamıştı. Unuttuğu için de özür dilemişti. O zaman Jeremy'nin yanında öyle davrandığını düşünmüştü.

Bella "İyi ki Maria sabah haber verdi de sana hediye alabildim," demişti. Açması için ısrar etmiş, parfümü görünce de "Ne kadar uygun bir ismi var, değil mi?" diye işveyle sormuştu.

Sergio o zaman da hayret ettiğini hatırladı. Çünkü Bella normalde ne o kadar konuşkandı ne de aşırı işveliydi. Ne de şimdiki gibi bakışları buz gibiydi.

Bir şeyler yanlış gidiyordu. Sergio bunu *hissedebiliyordu*. Neler olduğunu çözmesine fırsat kalmadan Bella ayağa kalktı.

"Şimdi, izninizle odama çıkıp, toplanmalıyım. Sonra da yatarım. O şahane şarabı içerken konuşacak çok şeyiniz olduğuna eminim. Bu yüzden de sizi seviyorum ve yalnız bırakıyorum. Sizleri sabah göremem. Sergio, şimdiden hoşça kal diyeyim," diyen Bella yanağına resmi bir öpücük kondurunca Sergio yerinde büzülmemek için kendini zor tuttu.

Bella "Harika bir ev sahibiydin," diye devam etti. "Yıllardır böylesine gevşediğim bir tatil yapmamıştım. New York'a sağ salim inince mesaj gönderirim. Seni tanıdığıma çok sevindim, Jeremy. *Ciao*."

Sergio ayağa kalkıp, onu durduramadan Bella çıkıp gitti. Hoş, o anda ne diyeceğini de bilmiyordu. Bella'nın ani tavır değişikliğiyle tam anlamıyla afallamıştı. Bu, âşık olduğu o sıcak ve olağanüstü kadın değildi. Bunların hiçbir anlamı yoktu. Öfkeyle ayaklarını rahatça uzatmış oturan Jeremy'ye döndü.

"Seninle konuştuktan sonra Bella'ya ne söyledin?"

Jeremy şaşkınlıkla "Hiçbir şey!" dedi. "Sen eve gelene kadar onu görmedim bile. Seninle konuştuktan sonra duş aldım ve biraz kestirdim. Tanrı aşkına, Sergio! Beni ahmak mı sandın?"

Sandalyesine çöken Sergio'nun omuzları düştü. Bella'nın onu bu şekilde bırakacağına hâlâ inanamıyordu. Gideceğine inanamıyordu! Hafta sonu Bella'nın da onu sevdiğine iyice ikna olmuştu. Sevmeyen bir kadın, ona vücudunu her şekilde verecek kadar güvenemezdi. Kaç kez ona âşık olduğunu söyleme noktasına gelmişti. Keşke söylemiş olsaydı. O zaman gerçeği öğrenirdi. Bunca karmaşık düşünce ve şüpheyle başbaşa kalmazdı.

Jeremy "Benim fikrimi sorarsan," dedi. "Gitmesi ikiniz için de daha iyi. Anladığım kadarıyla ona olan duygularının karşılığı yok. Olsaydı, böyle kaçarcasına New York'a gitmezdi. Bella'nın hayattaki önceliği, işi. Bu yüzden hiç evlenmemiş. Çünkü zaten işiyle evli."

Jeremy'nin acımasız tespiti karşısında Sergio yüzünü buruşturdu. Söylediklerinde gerçek payı olabilirdi. Geçmişteki sevgililerinden en az biri teklif etmiş olmalıydı ama Bella hiç evlenmemişti. Ama yine de bu ani ayrılma kararını kabul edemiyordu. İçgüdüleri ona bir şeylerin ters gittiğini fısıldıyordu.

Sergio "Haklı olabilirsin," dedi. "Ama ona olan duygularımı açmadan gitmesine izin vermeyeceğim."

Jeremy "İyi bir fikir değil," diye uyardı ama Sergio ayağa kalktı.

"Belki öyledir ama yapmam gerek."

Jeremy içini çekti. "Sana kalmış."

Bella yavaş yavaş hazırlanıp, ağlamamaya çalışırken kapısı tıklatıldı. Sergio'nun geleceğini biliyordu. Gitmesine bu kadar kolay izin vermeyeceğini biliyordu. Hatta kendi kendine bahse bile girmişti.

Derin bir soluk aldı ve kapıya yöneldi, kapıyı aralayıp, odaya girmemesi için önünde durdu. Sergio'nun bakışlarındaki üzüntüyü görünce neredeyse çözülecekti. Onun üzülmesini bekliyordu ama bu derece değil. Yine de onun kendisine cinsel olarak takıntılı olduğunu hatırlamaya çalıştı. Tabii ki gitmesini istemeyecekti. İstediğini yeterince almamış olmalıydı. Belki daha sapıkça hazlar ve oyunlar plânlıyordu. Kuyruğunu dik tutabilmesi, kalbini katılaştırması için bunları hatırlaması gerekiyordu. "Evet, Sergio? Ne vardı?"

Sergio kaşlarını çattı. "*Ne* mi vardı?" diye patlarken başını inanmazca iki yana salladı. "Son birkaç haftadır paylaştıklarımızdan sonra bunu sen mi soruyorsun? Yaşadıklarımızın özel olduğunu sanmıştım, Bella. Demek ki yanılmışım."

Zor da olsa Bella gülümsemeyi başardı. "Ah, Sergio, çok haklısın. Paylaştığımız özel şeyler için sana minnettarım. Eğer sen olmasaydın, ancak âşık olduğum erkekle seks yapmaktan zevk alacağıma inanıp duracaktım. Şimdi biliyorum ki, tek ihtiyacım olan senin gibi muhteşem yakışıklı bir erkek arkadaş. Gelecekte, senin kadar etkileyici olanını bulacağımdan şüpheliyim ama yapacak bir şey yok. Bak, ara sıra beni New York'ta ziyaret etmenden hoşlanacağımı söylediğimi biliyorum ama şimdi düşünüyorum da, bunu burada bırakmak daha iyi olacak..."

Sergio'nun buz gibi bakışları Bella'nın zaten kırık olan kalbini binlerce iğne saplanmış gibi acıttı.

Sergio "Anlıyorum," dedi. "O hâlde söylenecek başka bir şey yok. Hoşça kal, Bella. Film için iyi şanslar dilerim."

Ve Sergio arkasına bile bakmadan hızla yürüdü, koridorun sonunda kayboldu. Bella'nın boğazından boğuk bir hıçkırık koparken kapısını kapadı, başını ellerinin arasına alıp, ağladı.

~ ON İKİNCİ BÖLÜM ~

MARIA ertesi sabah mutfağa girdiğinde saat yediydi. Sergio'yu orada görünce "Ah!" diye ünledi. "Erkenden kalkmışsın ve giyinmişsin."

Patronunun sanki giysileriyle uyumuş gibi göründüğünü fark edince Maria'nın gözleri kısıldı. Gerçekten de öyle olmuştu. Bella'yla o ruhunu parçalayan konuşmayı yaptıktan sonra Sergio aşağı inmiş, iki şişe şarabı daha tek başına devirmiş ve Jeremy'nin yardımıyla yatağına gidebilmişti. Saat altı civarında, Luigi'nin arabasının çakıl taşlarında çıkardığı sesi duyunca uyanmış, Bella'nın gittiğine emin olunca aşağı inmiş, iki kupa koyu kahve içmişti. Şimdi elinde üçüncüsünü tutuyordu.

Maria kaşlarını çattı. "Kötü bir şey mi oldu? Bella nerede?"

Sergio "Gitti," diye homurdandı sonra kahvesini yudumladı. Bella hakkında konuşmak istemiyordu. Ya da onu düşünmek. Onun ne olduğunu baştan beri bilmeliydi. Ne de olsa, Dolores'in kızıydı.

Maria "Nereye gitti?" diye üsteledi.

"New York'a. Saçma bir film yapmaya."

"Ama... Geri dönecek, değil mi?"

Sergio "Hayır, dönmeyecek!" diye patladı.

Dehşete kapılan Maria "Ama seni seviyordu," diye bağırdı. "Ve sen de onu!"

Sergio bir kahkaha attı. "Demek ki, bu işi yarı yarıya doğru anlamışsın, Maria. Ben, onu seviyorum. Ama o, beni sevmiyor. Kendisi söyledi."

"Pöh! Çok saçma! Seni ne çok sevdiğini bana söyledi. Ama o da senin onu sevdiğinden emin değildi. Hatta sevmiyorsan ölebileceğini de söyledi. Seninle evlenmek istiyordu. Karın olmak. Senin çocuklarını doğurmak."

Sergio'nun yüreği bir anda hopladı. "Gerçekten öyle mi söyledi? Beni sevdiğini ve evlenmek istediğini mi?"

Kadife Okuma Birdost

Her kızdığında yaptığı gibi Maria ellerini kalçalarına koydu. "Ben yalan söylemem! Ne oldu ki aniden gitti? Ona ne saçmalıklar söyledin?"

Sergio düşünmeye çalıştı. "Bilmiyorum. Hakikaten bilmiyorum."

"Dün her şey güzeldi. Belki, Bella havluları odasına çıkardığında, Bay Jeremy bir şey söyledi."

"Ne? Bu ne zaman oldu?"

"Ben gitmeden hemen önce. Bay Jeremy duş almak için yukarı çıktı. Ben de yeterli havlu olmadığını söyleyerek Bella'dan onun odasına birkaç tane götürmesini istedim."

"Onu Jeremy'ye havlu götürmesi için yukarı mı yolladın?" diye soran Sergio neler olabileceğini zihninde canlandırmaya çalıştı.

"*Sì!* Anlattım ya! Yoksa sağır ve ahmak mı oldun?"

Sergio bir anda sandalyesinden sıçradı. "İşte bu! Öyle olmalı!" Heyecan ve dehşetle mutfaktan çıkıp, yukarı kata koştu. Kapısını vurmadan Jeremy'nin odasına daldı.

"Uyan, Jeremy! Uyan!"

Jeremy homurdanarak yatakta doğruldu. "Hey! Neler oluyor?"

"Banyoya git, kapıyı kapat ve bana birşeyler söyle."

"Ha?"

"Dediğimi yap!"

Jeremy yataktan fırladı, çırılçıplak, sendeleyerek banyoya girdi ve kapıyı kapadı. Arkadaşının berrak ve gayet net sesini duyan Sergio yüksek sesle inledi. Açıklamak için vakit kaybetmeyi göze alamayarak doğruca odasına koştu, sırtına bir gömlek geçirip, telefonunu kaptı ve garaja indi. Beş dakika içinde Milano yoluna çıkmıştı.

Yüreği ağzındaydı ama kalbi umutla doluydu.

Bella birinci mevki salonunda oturmuş, boş gözlerle piste inen ve kalkan uçaklara bakıyordu. Gözünün ucuyla yanına yaklaşan siyah pantolonlu birini fark etti. Onu tanıyan birinin konuşmaya çalışacağını düşünerek içinden söylendi. Daha önce de bu tip olaylar yaşamıştı.

Çok tanıdık bir ses "Sana eşlik edebilir miyim?" diye sordu.

Bella şok içinde hızla dönünce kızıl peruğu iki yana savruldu.

Boğuk bir sesle "Sergio," derken onun ne kadar perişan göründüğünü düşündü. O güzel gözleri kan çanağına dönmüştü. "Sen... Burada ne arıyorsun?"

Sergio karşısındaki koltuğa çöktü. Bakışlarında hem azim hem de pişmanlık vardı. "Buraya seni sevdiğimi söylemek için geldim, Bella. Ve senin de beni sevdiğini biliyorum. Bu sabah Maria kesin bir tavırla söyledi. O hiç yalan söylemez. Sonunda dün neler olduğunu da çözdüm. Jeremy'nin odasına havlu

götürdün ve telefon konuşmamızı tek taraflı olarak duydun. Onun İtalyan bir kızla evleneceğimi ve başka bir sürü şey daha söylediğini işittin. Ama işitmediğin, benim ne söylediğimdi. Seni ne çok sevdiğimi ve evlenmek istediğimi söylüyordum. Sen villaya ayak bastığın anda İtalyan bir kızla evlenme plânımın tarihe karıştığını anlatıyordum. Şüpheleri olan oydu. Ben değil. Asla şüphe etmedim."

Bella, onun sesindeki samimiyeti duyup, gözlerindeki aşkı görünce kendini tutamadı. Hıçkırıklara boğuldu. Mutluluk ve ferahlık gözyaşlarıydı. Sergio, onu seviyordu. Onu kullanmamıştı. Ona âşıktı!

Sergio duygulu bir sesle "Lütfen ağlama, aşkım," dedi ve uzanıp, onun ellerini yüzünden çekti.

Bella'nın üzgün hâli herkesin dikkatini çekti, hatta bir beyefendi yaklaştı ve Sergio'ya uyaran bir ses tonuyla İtalyanca bir şeyler söyledi.

Sergio, ona bir şeyler söyleyince adam gülümsedi ve döndü, diğer meraklı yolculara bir şeyler anlattı. Sonra hepsi gülümsedi, hatta bir kadın alkışladı.

Ağlamayı kesen Bella "Ona ne söyledin?" diye sordu.

"Sana evlenme teklif ettiğimi, senin de mutluluktan ağladığını söyledim."

"Oh..."

"Şimdi, resmen sorsam iyi olacak," diyen Sergio parmaklarını birbirlerine kenetledi. "Bella, aşkım, karım olma şerefini bana bahşeder misin?"

Bella yutkundu, yeniden ağlamamak için gözlerini kırpıştırdı. Sonra eğildi, onun ellerini öptü ve başını kaldırıp, yaşlı gözlerle ona baktı. Ama konuştuğunda sesi sakindi. "Evet, sevgilim Sergio. Karın olacağım."

Sergio titrek bir soluk koyverdi. "Nerdeyse ben de ağlayacağım. Bu da hiç olmaz. Haydi, burdan çıkalım," diyerek onu ayağa kaldırdı.

"Ama valizim ne olacak? Uçağa konmuştur."

"Uçmayacağını bildirince geri çıkartırlar. Daha sonra Luigi'yi gönderip, villaya getirtirim."

Bella başını iki yana sallayarak sevdiği erkeğe baktı. "Ya zamanında yetişemeseydin? Uçak kalksaydı ne yapacaktın?"

Sergio hiç tereddüt etmedi. "Bir sonraki New York uçağına binecektim."

"*Gerçekten mi*?"

"İnanşan iyi olur. Gitmene izin veremezdim, aşkım."

Bella o anda olduğu kadar çok sevildiğini daha önce hiç hissetmemişti.

Birkaç dakika sonra terminalden çıktıklarında, Bella kaldırımın kenarında duran, üniformalı bir görevlinin kapısını tuttuğu Sergio'nun gümüş rengi Alfa Romeo'sunu görünce şaşırdı.

Como Gölü'ne değil ama Morelli fabrikasına doğru yola çıktıklarında Sergio "Mutlaka sormak istediğim bir şey var," dedi. "Gerçekten bir film işi var mı yoksa uydurdun mu?"

"Hayır, gerçekten var. Ama Ağustos'un birine kadar bana ihtiyaçları yok."

Sergio düşünceli bir tavırla "Anlıyorum," dedi.

"Eğer o filmi yapmamı istemezsen, Sergio, yapmam. Eğer istediğin buysa, tüm kariyerimden vazgeçebilirim."

Sergio cidden şaşırdı. "Senden asla böyle bir şey istemem, Bella. Bu doğru olmaz. Hem uzun vadede ters teper. Sen sahneye çıkmak için yaratılmışsın."

Yeni bir duygu dalgasıyla sarsılan Bella alt dudağını ısırdı. En nihayet, hayalini kurduğu ama varlığına hiç inanmadığı ideal eşi bulduğu için çok şanslıydı.

"Her zaman çalışmam gerekmiyor, Sergio. Özellikle çocuklarımız olduğunda, İtalya'da seninle daha çok zaman geçirmek isterim."

Sergio hayretle "O hâlde çocuk istiyorsun, öyle mi?" diye sordu.

"Çocuklarım olmasına bayılırım. Özellikle senden olursa."

"Bunu duyduğuma ne kadar sevindiğimi anlatamam. Maria söylemişti ama kendini biraz fazla kaptırdığını sanmıştım. Aman Tanrım!"

"Ne oldu?"

"Maria ve Jeremy'yi arayıp, aramızda her şeyin çözümlendiğini söylemem lâzım. Neler olduğunu keşfedince hiçbir açıklama yapmadan evden fırladım. İşte! Telefonumu al ve Jeremy'yi ara. Rehberde numarası kayıtlı.

Bella, Jeremy'ye her şeyi anlatırken Sergio gülümsemekten kendini alamadı. O pimpiriklinin evleneceklerine inanmadığını tahmin edebiliyordu.

Bir ara "Söyle ona, Maria'ya da anlatsın," diyerek Sergio araya girdi. "Hemen dönmeyeceğimizi de söyle. Fabrikadaki işimi bitirdikten sonra yüzük almaya gideceğiz."

Bella telefonu kapatınca "Jeremy tebrik ediyor," dedi. "Biliyor musun? İlk geldiğinde ona tedirgin yaklaştım. Özellikle senin ona Don Juan demen yüzündendi. Ama onu sevmemek çok zor, değil mi?"

"Evet. Çok çekicidir. Ve çok iyi bir arkadaştır. Ama aşk konusunda son derece şüpheci."

"Bir gün kendini de şaşırtıp, âşık olabilir. Tıpkı bizim gibi."

"Boşuna nefesini tüketme."

"Sanırım herkes bizim kadar şanslı olamaz. Sergio, bir şey sorabilir miyim? Jeremy'den duymuştum. Kötü bir şey değil ama kafamı karıştırdı. Hâl3a da karıştırıyor."

Sergio "İstediğini sorabilirsin," dedi. "Aramızda sır olsun istemiyorum."

"Tamam... Tam olarak ne zamandan beri beni arzuluyordun?"

Sergio kıs kıs güldü. "On altıncı yaş gününden beri desem?"

"Aman Tanrım! Gerçekten mi?"

"Yemin ederim."

"Yani seni öptüğümde buz gibi dururken rol mü yapıyordun?"

"Hı-hı."

"Ama anlamıyorum. Neden öyle davrandın?"

"O zaman üvey kız kardeşimdin. Doğru olmazdı."

"Umrumda olmazdı."

"Ama annenin olurdu."

"Ah, annem! Evleneceğimizi duyunca ne diyeceğini tahmin edebiliyor musun? Muhtemelen küplere biner."

"Milyarder olduğumu söylersen kabullenebilir."

Bella güldü. "Bu konuda haklı olabilirsin."

Sergio da Bella'nın annesini kabullenmesi gerektiğini biliyordu. Ama Bella'nın hatırı için yapabilirdi.

"Yani şimdi Ağustos'un birinde New York'ta mı olacaksın?"

"Evet, korkarım öyle."

"Bu da fabrikayı oturtmam, yerime birini vekil etmem ve seninle gitmem için iki haftam var demektir."

"Benimle mi gideceksin?"

"O günah şehrine seni tek başına bırakacağımı sanmıyorsun, değil mi?"

Bella gözlerini yuvarladı. "Sergio, yıllardır New York'ta yaşıyorum. Kendimi korumasını bilirim. Ama benimle gelmen hoşuma gider," dedi. "Ama bazı İtalyan erkekleri gibi çok fazla sahiplenici ve korumacı olmaman şartıyla."

"İstediğim kadar sahiplenici ve korumacı olurum, Bella. Eşim olacaksın."

Bella içini çekti. "Ah, canım..."

"Sadece şaka yapıyorum. Peki, bu filmin çekimi sence ne kadar sürer?"

"Çok uzun sürmez. İki ay, belki. Ama önce prova yapacağız. Mekânlar tespit edilecek, kostümler dikilecek. Yılın sonunu bulur."

"O hâlde gitmeden önce evlenmeliyiz. Senin için çok mu çabuk olur?"

"Hiç de değil. Ama düğün organizasyonu o kadar çabuk yapılabilir mi?"

"Özel izin almamız gerekebilir. Birkaç kişiye rüşvet vermek lâzım. Ama ne kadar zor olabilir ki? Burası İtalya," derken Sergio göz kırptı.

Bella derin bir soluk aldı. " Madem ki aramızda hiç sır olmayacak, itiraf etmem gereken bir şey var."

Sergio soluğunu tuttu. '*Lütfen, Tanrım, çok kötü bir şey olmasın!* ' diye içinden dua etti.

"Biliyorum, buna inanmakta güçlük çekeceksin ama..." diyerek Bella söze başladı. "Ama sen hayatım boyunca beni cinsel olarak tatmin eden ilk erkeksin. Senden önce yatakta çok sıkıcıydım. Sıkıcı, utangaç ve tam bir başarısızlık örneğiydim. Arzu duymamam—buna isteksizlik de diyebiliriz—ilişkilerimin çoğunun bitmesine neden oldu. Ama bunların hiçbirini seninle yaşamadım. En başından beri, Sergio. Balkondan bakıp, havuz başında seni gördüğüm andan

itibaren sana karşı müthiş bir arzu duydum. Tanrım, soluğumu kesmiştin! Belki romantik bir saçmalık gibi göreceksin ama Maria haklıydı. Senin yanında farklıydım çünkü sen, beni diğer erkelerin hiç sevemediği şekilde sevdin. Sen, hayatım boyunca beklediğim erkektin. Benim rüya erkeğim. Benim harika Sergio'mdun..."

O itirafla Sergio havalara uçtu. Sanki boyu bir anda birkaç santim büyümüş gibi hissetti. Ve ne kadar sevildiğini anladı.

"Ben de seni hayatım boyunca bekledim, aşkım, Bella. Benim sevgilim, Izzie..."

Onu kaybetmeye ne kadar yaklaştığını hatırlayınca Sergio'nun yüreği hopladı. Çok yaklaşmıştı.

O anda yürekten yemin etti. Şimdi ve her zaman elinden gelen her şekilde en iyi koca ve en güvenilir erkek olacaktı. Onun güvenini ve aşkını asla boşa çıkarmayacaktı. Kariyerini onun için bırakmayı teklif ettiğini hep aklında tutacaktı. Bu ne kadar harika bir şeydi?

Ama zaten Bella harikaydı. Ve her şeyiyle onundu. Ölüm onları ayırana kadar da böyle devam etmesini sağlamaya kararlıydı.

SON

Kitap Güzemi - Tadında Bir Okuyuş